ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις: Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 5-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.

ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 7ον ΑΡ. 2214

ΔΕΥΤΕΡΑ
22
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1932
Ἀνατ. ἡλ. 7.09΄. Δύσις ἡλ. 6.09΄
Εὕρεσις λειψάνων Εὐγενίου μ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 7, ἐλαχ. 4.2. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: ἰσχυροί. Θάλασσα: Κρητικὸν τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 760.0

ΕΠΙΤΟΜΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

Η ΚΡΙΣΙΣ ΤΗΣ Κ.Τ.Ε.

Εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολὴν διεξάγεται ἀπὸ τῆς προχθὲς σφοδρότατος πολεμικὸς ἀγὼν συνεπείᾳ τῆς νέας Ἰαπωνικῆς ἐπιθέσεως, κατὰ τῆς ὁποίας μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης, ἀμύνονται οἱ Κινέζοι γενναίως καὶ ἀποφασιστικῶς, ἡ ὁποία δέ, κατὰ τὰς ἐν Ἀγγλίᾳ κρατούσας γνώμας μεταξὺ κύκλων ἁρμοδίων δὲν φαίνεται καὶ τόσον ἐξησφαλισμένης ἐπιτυχίας. Οὕτως ἐξερράγη, εἰς τὴν πραγματικότητα, ὁ Σινοϊαπωνικὸς πόλεμος. Διότι δὲν πρόκειται πλέον περὶ συμπτωματικῶν καὶ μεμονωμένων συγκρούσεων ἄνευ σχεδίου γενικωτέρου, περὶ τοπικῶν ἐπιθέσεων περιωρισμένης ἐκτάσεως. Διεξήχθησαν ἑκατέρωθεν τόσαι προπαρασκευαὶ καὶ ἐτέθησαν καὶ τίθενται ὁλοὲν εἰς κίνησιν τόσαι μάχιμοι δυνάμεις ὥστε μᾶλλον τὴν γενίκευσιν τοῦ ἀγῶνος νὰ πρέπῃ κανεὶς ν' ἀναμένῃ, παρὰ μίαν πιθανὴν διακοπὴν τῶν ἐχθροπραξιῶν. Καὶ εἶνε προφανὲς ὅτι ὅσον περισσότεραι θὰ εἶνε αἱ Ἰαπωνικαὶ ἀπώλειαι λόγῳ τῆς ἀπροσδοκήτου, ἴσως, Κινεζικῆς ἀντιστάσεως, τόσον θὰ εἶνε καὶ ἀπροθυμοτέρα ἡ Ἰαπωνία νὰ σταματήσῃ εἰς τὴν ὁδόν, τὴν ὁποίαν προέκρινε διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐπὶ τῆς δυτικῆς ὄχθης τοῦ Εἰρηνικοῦ βλέψεών της.

Ἀλλ' ἀσχέτως πρὸς τὰ τραγικὰ ὄντως γεγονότα τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς, ἐκ τῆς Ἰαπωνικῆς ἐπιθέσεως βάλλεται θανασίμως τὸ κῦρος, τὸ γόητρον, αὐτὴ αὕτη ἡ ὑπόστασις τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Δύο ἡμέρας ἀκριβῶς πρὸ τῆς Ἰαπωνικῆς ἐπιθέσεως, ὁ κ. Πὼλ Μπονκούρ, ὡς πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου της — τοῦ Συμβουλίου τῶν Δώδεκα — ἐπέδιδεν εἰς τὸν Ἰάπωνα ἀντιπρόσωπον παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ κ. Σάτο μίαν ὄχι διακοίνωσιν, ἀλλ' «ἔκκλησιν», ὅπως ἐχαρακτηρίσθη. Τὸ γεγονὸς δὲ ὅτι μόνον «ἔκκλησιν» ἐτόλμησε τὸ Συμβούλιον τῶν Δώδεκα ν' ἀπευθύνῃ πρὸς τὴν Ἰαπωνίαν, ὁμιλεῖ ἤδη ἀφ' ἑαυτοῦ περὶ τῆς ἠθικῆς ἀδυναμίας τοῦ φθίνοντος τούτου θεσμοῦ.

Ἡ «ἔκκλησις», καλύπτουσα τρεῖς δακτυλογραφημένας σελίδας, ὑπενθύμιζεν εἰς τὴν Ἰαπωνίαν ὅτι εἶνε μέλος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, κατέχουσα μόνιμον θέσιν εἰς τὸ Συμβούλιον αὐτῆς καὶ ἐτόνιζε τὴν ἐκ τῆς διπλῆς ταύτης ἰδιότητος ἐκπηγάζουσαν εὐθύνην. Ἐπανελάμβανε τὰς ἐν τῇ διακοινώσει τοῦ κ. Μπονκούρ, τῆς 29ης παρελθόντος Ἰανουαρίου, δηλώσεις πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς διϊσταμένους, δι' ὧν ἐζητεῖτο ἰδίως νὰ λύσουν τὰς διαφοράς των εἰρηνικῶς, μὴ προσφεύγοντες εἰς μέτρα βίας. Ἐξώρκιζε τὴν Ἰαπωνίαν νὰ μὴ ἐπαναλάβῃ τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις της, ἀνέφερε τὴν σταλεῖσαν ἤδη εἰς τὴν Μαντζουρίαν ἐρευνητικὴν ἐπιτροπὴν καὶ ἐξέφραζε λύπην διὰ τὰ γεγονότα τῆς Σαγκάης, τὰ δημιουργοῦντα νέα προσκόμματα σοβαρώτατα εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Διασκέψεως τοῦ Ἀφοπλισμοῦ. Ὑπενθύμιζε τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ἰαπωνίας, τὰς ἐκ τοῦ 10ου ἄρθρου τοῦ καταστατικοῦ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ ἐτόνιζε φιλικῶς ὅτι «οὐδεμία προσβολὴ κατὰ τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος καὶ τῆς πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας ἑνὸς τῶν μελῶν τῆς Κοινωνίας θὰ ἦτο ποτὲ δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ὡς ἰσχύουσα καὶ μόνιμος ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν». Ἐν τέλει δὲ ἀνεφέρετο ἡ συνθήκη τῶν ἐννέα δυνάμεων, ἡ ὑπογραφεῖσα εἰς τὴν Οὐασιγκτῶνα, δι' ἧς ἡ Ἰαπωνία ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σεβασθῇ τὴν ἐδαφικὴν καὶ διοικητικὴν ἀκεραιότητα τῆς Κίνας, καὶ ἐγίνετο ἔκκλησις πρὸς τὰ ἱπποτικὰ αἰσθήματα τοῦ Ἰαπωνικοῦ Ἔθνους.

Ἡ Ἰαπωνία, ἅμα τῇ λήψει τῆς ἐκκλήσεως ταύτης εἰς τὸ Τόκιο φαίνεται ὅτι ἐσκέφθη πρὸς στιγμὴν ν' ἀποχωρήσῃ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Τοῦτο θὰ τὴν ἔλυε, τυπικῶς, τῶν ἐκ τοῦ καταστατικοῦ ὑποχρεώσεών της, ἀλλὰ δὲν θὰ κατήργει τὴν ὑπογραφήν της εἰς τὴν συνθήκην τῶν ἐννέα καὶ εἰς τὸ Σύμφωνον Κέλλογκ. Διὰ τοῦτο φαίνεται ὅτι προεκρίθη εἰς τὸ Τόκιο νὰ δοθῇ μία ἀπάντησις συζητητικὴ καὶ πλήρης παραπόνων, πρὸ παντὸς πλήρης ἰσχυρισμῶν περὶ τῆς ἀπολύτου εὐθύνης τῆς Κίνας διὰ τὰ γενόμενα ἤδη καὶ τὰ νῦν διαδραματιζόμενα. Καί, καλῶς γνωρίζουσα ἡ κυβέρνησις τοῦ Τόκιο, ὅτι πέραν νέων πλατωνικῶν διαμαρτυριῶν καὶ παραπόνων καὶ ἐκκλήσεων, οἱ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, εἰς τὸ ὁποῖον τὴν δεσπόζουσαν ψῆφον ἔχουν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, δὲν δύνανται νὰ προβοῦν, ἐξαπέλυσε κατὰ τῶν ἐν Σαγκάῃ Κινέζων τὴν νέαν μεγάλην ἐπίθεσιν.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας, μὴ προϊδὸν τοιαύτην ἄμεσον συνέπειαν τῆς «ἐκκλήσεώς» του, δὲν κατώρθωσεν ἀκόμη νὰ καθορίσῃ τὴν περαιτέρω στάσιν του. Διὰ τοῦτο ἐπροτίμησε προχθὲς ν' ἀσχοληθῇ μὲ τὸ ἀπείρως εὐκολώτερον ζήτημα τοῦ Μέμελ, τὸ ὁποῖον οὐδένα ἄλλον, πλὴν τῶν ἀμεσώτατα ἐνδιαφερομένων, ἀπασχολεῖ. Καὶ τοιουτοτρόπως ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ὑφίσταται ἠθικῶς, ἀπὸ τὰ Ἰαπωνικὰ τηλεβόλα ζημίας πολὺ τρομερωτέρας ἀπὸ τὴν καταστροφὴν τῆς ἐν Σαγκάῃ Κινεζικῆς συνοικίας Τσά-Πεΐ.

Γύρω ἀπὸ τὸ
Ἀγγλικὸν δασμολόγιον

Τὸ δέλεαρ τῶν δασμῶν προτιμήσεως καὶ τὸ Κυπριακὸν ἐμπόριον

Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Φεβρουάριος.— Ἀγνοῶ ἂν ἐδόθη ἐν Ἑλλάδι ἡ προσήκουσα προσοχὴ εἰς ἓν μέρος τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Νέβιλ Τσάμπερλαιην ἀναγγέλλοντος τὸ νέον δασμολογικὸν πρόγραμμα τῆς Ἀγγλίας. Ἀπαριθμῶν τὰ εἴδη ἅτινα θὰ εἰσάγωνται ἐλευθέρως εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἀγοράν, ὁ Ἄγγλος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀνέφερεν ὅτι τὰ προϊόντα τῶν βρεταννικῶν ἀποικιῶν (Colonies) καὶ προτεκτοράτων θὰ ἐξαιροῦνται τοῦ νέου δασμολογίου, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιφυλάξεως.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἔχει καθαρῶς καὶ μόνον πολιτικὸν χαρακτῆρα. Ἱστορικῶς ἀνάγεται εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦ Ἰωσὴφ Τσάμπερλαιην, ὅστις ὅμως περιελάμβανεν εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν οἰκονομικὴν ἕνωσιν καὶ τὰς Κτήσεις (Dominions). Αἱ τελευταῖαι αὗται, πλήρως αὐτοκυβερνώμεναι πλέον, καὶ ἔχουσαι εἰς τινας περιπτώσεις ἀντίθετα οἰκονομικὰ συμφέροντα ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, περιλαμβάνονται τώρα εἰς τὸ σχέδιον τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ ὡρισμένας ἐπιφυλάξεις ἀμοιβαιότητος (ὅπως θὰ καθορισθῇ εἰς τὴν διάσκεψιν τῆς Ὀττάβας). Τοιοῦτον τι δὲν ἰσχύει διὰ τὰς ἀποικίας. Ἄλλως τε τὸ διοικητικὸν σύστημα ὅπερ ἐφαρμόζεται εἰς τὰς ἀποικίας εἶνε τοιοῦτον, ὥστε ἡ ἀμοιβαιότης νὰ εἶνε προεξοφλημένη. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ προτεκτοράτα ὅπου ἰσχύουν διεθνεῖς συμφωνίαι περὶ ἐλευθερίας ἐμπορίου, ἀνεξαρτήτως προελεύσεως, ἡ χειρονομία τῆς Ἀγγλίας ἔχει πολιτικὸν μόνον σκοπόν.

Τὸ μέτρον δικαιολογεῖται ἐπίσης διότι αἱ περισσότεραι τῶν βρεταννικῶν ἀποικιῶν εὑρίσκονται εἰς τὰς τροπικὰς ἢ ἡμιτροπικὰς χώρας καὶ συνεπῶς τὰ προϊόντα των δὲν δύνανται νὰ συναγωνισθοῦν τὰ ἀγγλικά. Τὸ ἀγγλικὸν δασμολόγιον ἀποβλέπει νὰ προστατεύσῃ τὰς ἐν λόγῳ ἀποικίας ἐναντίον τῶν ἄλλων χωρῶν αἵτινες τὰς συναγωνίζονται ἐν τῇ ἀγγλικῇ ἀγορᾷ. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς συντελεῖ εἰς τὸ νὰ ἰσχυροποιήσῃ τὸν μεταξὺ «μητροπόλεως» καὶ ἀποικιῶν ὑφιστάμενον δεσμόν. Προσδίδει πλεονεκτήματα εἰς τὴν ὑποτέλειάν των ὑπὸ τὸ Ἀγγλικὸν στέμμα.

⁂

Ἀπὸ ἀπόψεως Ἑλληνικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἡ σημασία τῆς πολιτικῆς τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως εἶνε ἐμφανής. Ἡ Κύπρος ὑπάγεται εἰς τὰς ἀποικίας τῆς Μεγάλης Βρεταννίας—καὶ ὁ δασμὸς προτιμήσεως διαφημίζεται ἤδη ἐκεῖ ὡς χειρονομία τῆς κυριάρχου δυνάμεως.

Μολονότι ὑπάρχει πιθανότης νὰ ἐπωφεληθῇ ἡ Κύπρος τῆς νέας πολιτικῆς τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως εἶνε πολὺ εὔκολον νὰ ὑπερτιμηθοῦν τὰ πιθανὰ ὠφέλη. Οἱ ἀριθμοὶ τοῦ κυπριακοῦ ἐμπορίου δεικνύουν ὅτι ἐξαγωγικῶς τὰ συμφέροντα τῆς Κύπρου δὲν εἶνε περιωρισμένα εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Καὶ οὔτε εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε εἰς τὸ μέλλον.

Ἡ ἐξαγωγὴ τῆς Κύπρου ἀποτελεῖται κυρίως ἀπὸ τὰ κάτωθι εἴδη κατὰ σειρὰν σπουδαιότητος διὰ τὴν οἰκονομίαν τῆς νήσου:

Ἀμίαντον, χαρούπια, ἄσβεστον, πατάτες, ξηρὰς σταφυλάς, οἴνους, χλωροὺς καρποὺς (ἐσπεριδοειδῆ), ζῶα, βάμβακα.

Κατὰ σειρὰν σπουδαιότητος αἱ κατωτέρω χῶραι εἶνε εἰσαγωγεῖς τῶν κάτωθι εἰδῶν:

Αἴγυπτος (21 % τοῦ συνόλου τῆς ἐξαγωγῆς). Ἀγγλία (19.27 %), Ἑλλὰς (10.5 %), Γαλλία, Ὀλλανδία, Γερμανία, Συρία, Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, Ἰσπανία, Τουρκία, Ἰταλία.

Αἱ ἐξαγωγαὶ εἰς Ἀγγλίαν κατὰ τὸ 1930 ἀνῆλθον εἰς 234.838 λίρας. Αἱ εἰσαγωγαὶ ἐξ Ἀγγλίας διὰ τὸ ἴδιον ἔτος εἰς λίρας 582.536. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι δεικνύουν ἂν ἡ ἀγγλικὴ κατοχὴ ζημιώνῃ μεγάλως τὴν Ἀγγλίαν.

Ἐκ τῶν εἰδῶν ἅτινα ἐξάγει ἡ Κύπρος εἰς Ἀγγλίαν οὐδὲν σχεδὸν δύναται νὰ εὐνοηθῇ διὰ δασμοῦ πραγματικῆς προτιμήσεως.

Εἰς μέρος μόνον τῆς ἀγορᾶς χαρουπιῶν ὑπάρχει ἐξωτερικὸς συναγωνισμός. Αἱ ξηραὶ σταφυλαί, οἱ οἶνοι, οἱ χλωροὶ καρποὶ κτλ. ἔρχονται καὶ τώρα εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐκ τῶν ἀποικιῶν, εἴτε τῶν κτήσεων καὶ προτεκτοράτων. Ἄλλα εἴδη, ὅπως ὁ βάμβαξ καὶ κυρίως τὰ μεταλλικὰ προϊόντα τῆς Κύπρου, ὡς χρήσιμα εἰς τὴν ἀγγλικὴν βιομηχανίαν, θὰ εἰσάγονται καὶ τοῦ λοιποῦ ἐλεύθερα δασμοῦ, ἀνεξαρτήτως προελεύσεως.

Δὲν ὑπάρχει ἐν τούτοις ἀμφιβολία, ὅτι ἂν παγιωθῇ τὸ δασμολόγιον προτιμήσεως τῶν ἀποικιακῶν προϊόντων, ἡ Κύπρος θὰ δυνηθῇ νὰ ἀναλάβῃ τὴν καλλιέργειαν εἰδῶν, τὰ ὁποῖα (τώρα εἰσαγόμενα ἐξ ἄλλων χωρῶν) ἀποκλείονται ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας πρὸς χάριν τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκονομικῆς ἑνώσεως. Θὰ ἔχῃ οὕτω τὴν ἐλπίδα νὰ μετριάσῃ κατά τι τὸ δυσμενὲς ἐμπορικόν της ἰσοζύγιον.

Κατὰ πόσον τὰ οἰκονομικὰ πλεονεκτήματα, ἅτινα προσφέρει ἡ κυρίαρχος δύναμις θὰ δυνηθοῦν νὰ καταστήσουν πλέον ἀνεκτὴν τὴν κατοχήν της εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ εἶνε ζήτημα ἄλλο. Ἐν τούτοις ὑπάρχουν πρόσωπα—καὶ δυστυχῶς κυπριακῆς καταγωγῆς — ἔχοντα συμφέροντα ἐμπορικὰ μετὰ τῆς Ἀγγλίας, πρόθυμα νὰ ἀναλάβουν τὸ κήρυγμα τῆς ὑλικῆς ἱκανοποιήσεως, τὴν ὁποίαν λαμβάνει ἡ Κύπρος ἐκ τῆς κατοχῆς.

Τὸ γεγονός, ὅτι μόνον τοιοῦτος ὑπολογισμὸς ὑπηγόρευσε — κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν—τὸ μέτρον τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ἀποτελεῖ πρόκλησιν πρὸς τὰς ἀρχὰς τῶν ὑποδούλων. Ἀλλὰ ὅσοι γνωρίζουν τὸν ἑλληνικὸν χαρακτῆρα, ἔχουν πεποίθησιν, ὅτι ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ δόλωμα δὲν θὰ εἶνε τελικῶς εὐχάριστος διὰ τοὺς καλοθελητὰς τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ.

Σ. Ν. Σ.

Εἰς τὸ περιθώριον τῆς Διασκέψεως

Ὁ Ἰταλικὸς στρατὸς καὶ ἡ συγκρότησίς του

Προπαίδευσις καὶ ὀργάνωσις

Παράταξις Ἰταλικῶν τὰνκς εἰς ἐπιθεώρησιν

ΡΩΜΗ, Φεβρουάριος. (Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις).—Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ διάσκεψις τοῦ ἀφοπλισμοῦ ἀρκεῖται εἰς τὴν ἀπεραντολογίαν τῶν διαφόρων ῥητόρων της, ἔχει ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον ἡ ἐξέτασις τῶν ἐξοπλισμῶν τῶν διαφόρων κρατῶν τῆς Εὐρώπης, ὡς ἐμφανίζει τούτους ἕνα νωστὶ ἐκδοθὲν βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «Οἱ ἐξοπλισμοὶ τῆς Εὐρώπης». Ἐκ τοῦ βιβλίου αὐτοῦ ἀποσπῶ τὰς κάτωθι λεπτομερείας ἀναφερομένας εἰς τὸν στρατὸν τῆς Ἰταλίας καὶ τὴν νέαν ὀργάνωσιν αὐτοῦ:

Ἀπὸ τοῦ 1919, ὁ Ἰταλικὸς στρατὸς ὑπέστη ἀλληλοδιαδόχους μεταρρυθμίσεις ὅπως προσαρμοσθῇ πρὸς τὰ μεταπολεμικὰ δεδομένα. Αἱ μεταρρυθμίσεις αὗται ἀφεώρων κυρίως εἰς τὸν σχηματισμόν, ἐν καιρῷ εἰρήνης, πυρήνων ἐφεδρικῶν μονάδων αἱ ὁποῖαι θὰ χρησιμοποιηθοῦν μόνον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιστρατεύσεως. Ἀφεώρων ἐπίσης εἰς τὴν ἀνανέωσιν τῶν ἐξοπλισμῶν καὶ εἰς τὴν αὔξησιν τῶν δυνάμεων τοῦ πυροβολικοῦ. Διὰ διατάγματος τῆς 7 Ἰανουαρίου 1923, ὡρίσθη ὁ γενικὸς τρόπος ἀναδιοργανώσεως τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑποδείξεων τῆς εἰδικῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς. Ὁ νέος καταστατικὸς χάρτης τοῦ στρατοῦ ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς τὴν 11 Μαρτίου 1925. Ἀλλὰ συγχρόνως καθιερώθη καὶ ἡ στρατιωτικὴ ἐκπαίδευσις τῆς νεολαίας. Ἡ νεολαία, κατὰ τὸ νέον σύστημα, ἀρχίζει νὰ ἐκγυμνάζεται στρατιωτικῶς ἀπὸ τοῦ 18 ἔτους. Εἰς τὸν στρατὸν οἱ κληρωτοὶ δὲν προσέρχονται παρὰ μόνον κατὰ τὸ 21 ἔτος, ἀφοῦ προηγουμένως ὑποστοῦν τὴν στρατιωτικὴν προπαίδευσιν τῆς νεολαίας. Ἡ θητεία διαρκεῖ 18 μῆνας. Ἑκάστη κλάσις ἀποδίδει περίπου 420.000 ἄνδρας, ἐξ ὧν μετ' αὐστηρὰν ἐπιλογὴν παραμένουν μόνον αἱ 210.000. Αἱ ἀπαλλαγαί, διὰ λόγους οἰκογενειακούς, δίδονται μετὰ τρίμηνον ὑπηρεσίαν. Ἡ στρατιωτικὴ ὑποχρέωσις τοῦ πολίτου φθάνει μέχρι τοῦ 55ου ἔτους.

Ὁ Ἰταλικὸς στρατὸς ἔχει τέσσαρας διοικήσεις, μὲ ἕδρας τὴν Φλωρεντίαν, τὴν Βολωνίαν, τὸ Τουρῖνον καὶ τὴν Νεάπολιν. Ἑκάστη διοίκησις περιλαμβάνει 11 σώματα στρατοῦ μητροπολιτικοῦ, μὲ 29 μεραρχίας καὶ δύο ἴδια σώματα ἀεροπλάνων. Χωρισταὶ εἶνε αἱ διοικήσεις τῆς Σαρδηνίας καὶ τῆς Σικελίας.

Ἡ Ἰταλικὴ μεραρχία, κατὰ τὴν ἡμιεπίσημον στατιστικὴν ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη πρὸ τριμήνου εἰς τὴν «Τζορνάλε ντ' Ἰτάλια», ἔχει τὴν ἀκόλουθον δύναμιν: 534 ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοί, 9.808 ἄνδρες, 681 ἵπποι, 150 πυροβόλα, 54 ἅρματα ἐφόδου καὶ 251 καμιόνια.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀξιωματικῶν, ἀνερχόμενος εἰς 17.418 κατὰ τὸ 1925, ἔφθασε τοὺς 17.609 τὸ 1929, περιλαμβανομένων καὶ τῶν 2.816 ἐν διαθεσιμότητι λόγῳ περιορισμοῦ τῶν στελεχῶν. Εἰς τὸν συνολικὸν ἀριθμὸν δὲν περιλαμβάνονται μόνον 4775 εἰδικοὶ ἀξιωματικοί. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ ἀνήρχοντο, τὸ παρελθὸν ἔτος, εἰς 17.692, ἐξ ὧν οἱ 10.500 τοῦ πεζικοῦ. Ὁ στρατός, κατὰ τὸ ἴδιον ἔτος, ἠρίθμει 164.010 ἄνδρας, ἐξ ὧν 99.672 τοῦ πεζικοῦ. Ἡ προβλεπομένη ἐν τούτοις ὑπὸ τοῦ νέου ὀργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ δύναμις καὶ τὰ ἐφόδια ἦσαν καθωρισμένα εἰς 234700.

Εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον δὲν περιλαμβάνονται 2.023 ἀξιωματικοί, ἐν οἷς 18 στρατηγοί, 3.984 ὑπαξιωματικοὶ καὶ 24.065 ἄνδρες, ὅλοι τῆς ἀεροπορίας. Ἐπίσης δὲν περιλαμβάνονται 50.000 καραμπινιέροι-25.000 τελωνοφύλακες καὶ 7000 ἀγροφύλακες.

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

Ἡ μεγάλη μας ἔρευνα
διὰ τὴν νόσον τοῦ αἰῶνος

Ὁ κ. Τσαλδάρης λέγει ὅτι ἡ ἀσέβεια πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας καὶ ὁ μέγας πόλεμος ἐγέννησαν τὴν κρίσιν

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Κωστῆ Μπαστιᾶ

Ὁ ἡγέτης τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἶναι ἕνας πιστός. Εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὅλοι, πολὺ ἢ ὀλίγον ὁμιλοῦν περὶ τῶν πολιτικῶν συστημάτων τῆς βίας, καὶ ἐρωτοτροποῦν πρὸς αὐτά, ἐκεῖνος μένει πιστὸς εἰς τὸν κοινοβουλευτισμόν. Μὲ κανένα ἀπολύτως τρόπον δὲν ἐννοεῖ, ὄχι νὰ τὸν ἀρνηθῇ, ἀλλὰ νὰ τὸν προδώσῃ ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον. Κάθε σκέψις ποὺ θὰ ἐστρέφετο ἐναντίον τῆς ἰδέας τῆς «λαϊκῆς κυριαρχίας» τὴν ἀποκρούει μὲ ὅλον τὸν φανατισμὸν ἀσκητοῦ ὁ ὁποῖος ἀποδιώκει τὰς πονηρὰς σκέψεις. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ποὺ τὸν ἐγνώρισα διὰ πρώτην φορὰν — καὶ παρῆλθον δέκα ἔτη ἀπὸ τότε — τίποτε δὲν μετεβλήθη οὔτε εἰς τὰς σκέψεις του, οὔτε εἰς τὸ περιβάλλον του. Δὲν μοῦ ἀρέσουν οἱ ἀλλαγές. Τὸ γραφεῖον του εἶναι ὅπως τὸ ἐπρωτογνώρισα: βαρύ, αὐστηρό, ἐργαστήριον ἐπιστήμονος, εἶδος ἐρημητηρίου περισσότερον παρὰ κομματικὸν κέντρον. Καὶ ὅμως ἐκεῖ δέχεται τοὺς πάντας, ἐκεῖ ἀπολαμβάνει τὰ συγγράμματα ποὺ τὸν ἐνδιαφέρουν καὶ ἐκεῖ ἀγανακτεῖ κάθε φορὰν ποὺ αἰσθάνεται ὅτι ὁ κοινοβουλευτισμὸς βάλλεται. Αὐτὸ ὄχι. Δὲν τὸ συγχωρεῖ ποτέ. Τόσον μάλιστα εἶναι σταθερὸς εἰς ὡρισμένας θεωρητικάς του ἀπόψεις, ὥστε συχνὰ διεπίστωσα ὅτι δὲν παραλλάσσει οὔτε κατ' ἐλάχιστον καὶ αὐτὴ ἡ φρασεολογία του ὅταν θίγῃ μερικὰ θέματα. Θὰ ἔφθανε κανεὶς νὰ φαντασθῇ ὅτι ὁ ἡγέτης τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐγεννήθη μὲ μερικὰς ἰδέας, ὅτι αἱ ἰδέαι αὗται ἐτονώθησαν εἰς τὰ 1889 ὁπότε ἔλαβε τὸ δίπλωμα τῆς νομικῆς ἀπὸ τὸ Ἀθηναϊκὸν Πανεπιστήμιον καὶ ἡ περιοδεία του ὡς σπουδαστοῦ εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Γοτίγγης, Βερολίνου, Λειψίας καὶ Παρισίων ὄχι μόνον δὲν ἤλλαξε τίποτε, ἀλλὰ ἐτόνωσε τὰς βασικὰς ἀρχὰς τῆς πολιτικῆς του σκέψεως, αὐτὰς μὲ τὰς ὁποίας ἐξεκίνησε καὶ τὰς ὁποίας δὲν ἀπηρνήθη οὐδέποτε καὶ δι' οὐδένα λόγον.

Ὅταν τοῦ ἔθιξα τὸ ζήτημα τῆς κρίσεως ποὺ ἀπειλεῖ καὶ τὴν χώραν καὶ ὁλόκληρον τὸν πολιτισμόν, μοῦ εἶπε:

— Ἡ κρίσις ποὺ διερχόμεθα καὶ ἡ ὁποία εἶναι πολλαπλῆ, εἶναι καρπὸς τοῦ μεγάλου πολέμου. Κατ' ἐμὲ ὁ μέγας πόλεμος ὑπῆρξεν ἡ μεγαλυτέρα παραφροσύνη ποὺ διέπραξε ποτὲ ὁ ἄνθρωπος. Αὐτὸς κατέστρεψε μίαν γενεάν, ἐστέρησε δηλαδὴ παραγωγικὰς δυνάμεις ἀφ' ἑνός, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐδημιούργησε τόσας καταστροφάς, ὥστε δὲν ἦτο δυνατὸν τὸν ἀντίκτυπον αὐτοῦ τοῦ φοβεροῦ σεισμοῦ νὰ μὴν αἰσθανθοῦν οἱ λαοὶ τῆς γῆς ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα. Ἀλλὰ δὲν ἔχει μόνον τὴν πλευρὰν τῶν ὑλικῶν ζημιῶν ὁ πόλεμος. Ἀντικρυζόμενος ὡς ἠθικὸν ἔγκλημα ἀφήνει νὰ φανοῦν συνέπειαι πολὺ τραγικώτεραι εἰς τὴν ἠθικὴν ζωὴν τῶν λαῶν. Διότι ἂν πρὸ αὐτοῦ ὑπῆρχε μία πίστις ἐπὶ μερικὰς ἀξίας, αὐτὸς ἐκλόνισεν αὐτὴν τὴν πίστιν, ἰδίως μάλιστα ὅταν μετὰ τὴν ἀνακωχὴν οἱ λαοὶ δὲν ἠθέλησαν μὲ τὸ προσῆκον δέος ν' ἀντικρύσουν τὴν πραγματικότητα, ἀλλ' ἐκυριάρχησαν πάλιν ἐγωϊστικαὶ ἀπόψεις λίαν ἐπιζήμιοι καὶ αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀσφαλῶς ἡ πηγὴ τῶν νέων δεινῶν ποὺ μὲ μίαν λέξιν ὀνομάζομεν κρίσιν.

—Μήπως ἡ δυσπιστία τοῦ κόσμου πρὸς ὡρισμένας ἀξίας καὶ συστήματα ὀφείλεται εἰς τὴν πεποίθησιν, ὅτι τὸ σφάλμα ὑπάρχει εἰς τὸ σύστημα;

— Δὲν νομίζω. Τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα λ.χ. καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς ἀστικῆς οἰκονομίας ὄχι μόνον δὲν ἔχουν τίποτε τὸ ἄδικον, ἀλλ' ἀντιθέτως παρέχουν τὴν δυνατότητα εἰς οἱονδήποτε νὰ ἐξελιχθῇ, ν' ἀναπτύξῃ ὅλας τὰς δυνάμεις του καὶ νὰ δημιουργήσῃ τὴν θέσιν του εἰς τὴν ζωήν. Δὲν νομίζω κατὰ συνέπειαν ὅτι ὑπάρχει λόγος τὸ σύστημα ν' ἀλλάξῃ. Ἐὰν συμβαίνουν ἄτοπα, ἡ πηγὴ τούτων δέον ν' ἀναζητηθῇ εἰς ὡρισμένας παραβιάσεις τῶν ἀρχῶν τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας. Ἐὰν σεβασθῶμεν τὴν λαϊκὴν θέλησιν, ἐὰν ὁ λαὸς ἐλευθέρως καλῆται νὰ ἐκλέγῃ τοὺς ἀντιπροσώπους του, τότε οὐδὲν ἄτοπον θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ λάβῃ χώραν. Διότι καὶ ἂν συμβῇ κάτι, αὐτὸς οὗτος ὁ λαός, καλούμενος καὶ πάλιν, θὰ τὸ καταδικάσῃ καὶ θὰ ἄρῃ τὴν ἐμπιστοσύνην του ἀπὸ τοὺς κακῶς διαχειρισθέντας τὰς ἐντολάς του.

— Πῶς ἐξηγεῖτε τότε τὴν ἐπικρατοῦσαν τάσιν πρὸς συστήματα δικτατορικά;

— Αὐτὴ ἡ τάσις ὑπάρχει βεβαίως. Διότι δὲν εἶνε μόνον ἡ Ρωσσία ποὺ διοικεῖται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἀλλὰ καὶ ἄλλαι χῶραι. Μοῦ φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ τρόπος οὗτος δὲν ὁδηγεῖ παρ' ἀσφαλῶς εἰς ἀνωμαλίας. Ἀργὰ ἢ γρήγορα κάτι θὰ συμβῇ. Ἄλλως τε ἕνα σύστημα δὲν εἶνε ποτὲ καλὸν ὅταν στηρίζεται εἰς τὴν ἀξίαν ἢ τὴν ἀρετὴν ἑνὸς καὶ μετὰ τοῦτον δὲν ὑπάρχει εὐχερὴς τρόπος ἀλλαγῆς ἢ δὲν ὑπάρχει ἐλευθερία κρίσεως καὶ συζητήσεως. Εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῶν λαῶν χρειάζεται ποιά τις ψυχραιμία καὶ εὐθυκρισία. Αἱ λύσεις αὐτοῦ τοῦ εἴδους, καθαρῶς προσωριναί, οὐσιαστικῶς μεταβατικαί, δὲν ἠμποροῦν νὰ θεωρηθοῦν ὡς πολιτικὸν ἰδανικόν, ἱκανὸν νὰ ἑλκύσῃ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἀκολουθοῦν τὸ πολιτικὸν στάδιον. Δι' αὐτὸ ἡμεῖς ἓν πρόγραμμα ἔχομεν σαφές. Νὰ σεβασθῶμεν πάντοτε τὴν λαϊκὴν κυριαρχίαν καὶ νὰ ἐρχώμεθα πρὸς τὸν λαὸν νὰ τοῦ ἐκθέτωμεν τὰς ἐπὶ ἑκάστου τομέως ἀπόψεις καὶ τὰ σχέδιά μας καὶ νὰ ζητῶμεν τὴν ἐμπιστοσύνην του. Ἐὰν τὴν ἐπιτύχωμεν, εἰς αὐτὸν καὶ πάλιν θὰ ἐμφανισθῶμεν διὰ νὰ μᾶς κρίνῃ, διὰ νὰ κυρώσῃ ἢ ν' ἀποδοκιμάσῃ ἐλευθέρως τὰ συντελεσθέντα. Βιαίας ὅμως κινήσεις ἢ πράξεις, προσβαλλούσας τὴν λαϊκὴν κυριαρχίαν, τὰς χαρακτηρίζομεν ὡς ἀνωμαλίας ἐναντίον τῶν ὁποίων εἴμεθα κατ' ἀρχὴν κεκηρυγμένοι.

— Ὑπάρχουν, ἐν τούτοις, προβλήματα διεθνοῦς χαρακτῆρος, ὅπως λ.χ. ἡ ὁλοὲν ὀγκουμένη ἀεργία, ἡ κρίσις τῆς παραγωγῆς κ. ἄ., τὰ ὁποῖα φαντάζεσθε ὅτι θὰ ἐλύοντο ἐὰν λόγου χάριν τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα ἐλειτούργει κανονικῶς, ἐὰν οὐδεμία προσβολὴ ἐγίνετο τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος;

— Νομίζω ὅτι τὸ κοινοβουλευτικὸν σύστημα ἀσφαλίζει τὴν κα-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, μόλις ἔφθασεν εἰς τὴν Μασσαλίαν, ἔμπλεως ἀρχαιολογικῶν συγκινήσεων ἐκ τῆς ἐπισκέψεώς του εἰς τὴν Πομπηΐαν, καὶ ἐνῷ ἡτοιμάζετο νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς Γενουάτας ὁμογενεῖς πρὶν διαβῇ ἀπὸ τὰς Ἄλπεις τῆς Λιγουρίας πρὸς τὰς Ἑλβετικὰς διὰ νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν διάσκεψιν τοῦ Ἀφοπλισμοῦ, εὗρηκεν ἐκεῖ τηλεγράφημα τοῦ κ. Βενιζέλου, συνιστῶντος εἰς αὐτὸν νὰ μεταβῇ κατ' εὐθεῖαν εἰς Παρισίους, καλῶν ἐκεῖ ἐκ Γενεύης καὶ τὸν κ. Ν. Πελίτην, διὰ ν' ἀρχίσῃ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἑλληνογαλλικὴν ἐμπορικὴν σύμβασιν. Ἡ σύμβασις αὐτή, ὡς γνωστόν, εἶνε κατ' οὐσίαν ἀνύπαρκτος μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Γαλλίας διὰ τοὺς οἴνους τοὺς ἑλληνικούς. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, νομίζομεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ὡς καὶ ὁ κ. Ν. Πελίτης, θὰ ἔχουν νὰ ἐπιτελέσουν πολὺ χρησιμωτέραν ἐργασίαν εἰς τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσαν, παρὰ εἰς τὴν Γενεύην, ὅπου συνεχίζονται αἱ ἀγορεύσεις τῶν ἀρχηγῶν τῶν διαφόρων ἀντιπροσωπειῶν περὶ ἀφοπλισμοῦ, ἐνῷ εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολὴν μαίνεται νέος ἄγριος πόλεμος. Τὸ ζήτημα τῶν οἴνων εἶνε διὰ τὴν Ἑλλάδα ζωτικώτατον, δὲν βλέπομεν, ὅμως, πῶς θὰ μετεπείθετο ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐπὶ ληφθείσης ἤδη ἀποφάσεως. Ὅταν ὁ κ. Βενιζέλος εὑρίσκετο εἰς Παρισίους, εἶχε συναντηθῇ μετὰ τῶν κ.κ. Λαβὰλ καὶ Φλαντέν. Ὅταν ἐτηλεγράφει πρὸς τὸν κ. Μιχαλακόπουλον εἰς τὴν Μασσαλίαν ὑφίστατο κυβερνητικὴ κρίσις ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἡ πιθανότης τοῦ σχηματισμοῦ μιᾶς κυβερνήσεως Παινλεβέ. Ὁ κ. ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εὑρίσκει τώρα κυβερνῶντας πάλιν τοὺς κ.κ. Λαβὰλ καὶ Φλαντέν, οἱ ὁποῖοι φυσικὸν εἶνε νὰ ἐμμένουν εἰς τὰς προτέρας ἀντιλήψεις των ἐπὶ τοῦ ζητήματος. Ὁπωσδήποτε ἐλπίζομεν ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ὑποχωρήσωμεν εἰς τὸ ζήτημα τῶν οἴνων ἄνευ ἀντιστοίχων ἐμπορικῶν ἀνταλλαγμάτων, μὲ μόνην τὴν ἐλπίδα μεταγενεστέρων ἀδήλων εὐκολιῶν.

* * *

Η ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΑΡΝΤΙΕ Ὁ κ. Ταρντιὲ κατώρθωσε νὰ σχηματίσῃ κυβέρνησιν ἐντὸς ὀλιγίστων ὡρῶν, τῇ συμπράξει τῶν κ.κ. Λαβὰλ καὶ Φλαντέν, ἐπιτυχὼν ἐκεῖ ὅπου ὁ κ. Παινλεβὲ συνήντησεν ἀνυπερβλήτους δυσχερείας. Ὁ κ. Παινλεβὲ προσεπάθησε νὰ σχηματίσῃ μίαν κυβέρνησιν γενικωτέρου συνασπισμοῦ, μὲ τὴν εὐρυτέραν συμμετοχὴν τῆς ἀριστερᾶς καὶ συνήντα εἰς τοῦτο ἀκριβῶς τὴν ἀντίδρασιν τῆς ὁμάδος Λαβὰλ—Ταρντιέ. Ἤδη ὁ κ. Ταρντιὲ κατήρτισε κυβέρνησιν πολὺ στενωτέρου πλαισίου, μὴ διαφέρουσαν οὐσιωδῶς τῆς ἀνατραπείσης ἀπὸ τὴν Γερουσίαν. Καὶ ἡ μὲν κυβέρνησις αὐτὴ κατηρτίσθη ταχέως. Ἀπομένει ἤδη νὰ ἐξασφαλίσῃ καὶ τὴν παραμονήν της εἰς τὴν ἀρχήν, ἡ ὁποία θὰ ἐξαρτηθῇ κυρίως ἀπὸ τὴν ὑποδοχήν της εἰς τὴν Γερουσίαν. Διότι δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἀριστερά, καὶ ἰδίως οἱ Ῥιζοσπαστικοὶ καὶ οἱ Σοσιαλισταί, θὰ ἐπιζητήσουν νὰ τὴν καταρρίψουν, προτιμῶντες μίαν ἄλλην, εὐρυτέρας συνθέσεως, κυβέρνησιν, προκειμένου νὰ ἐνεργήσῃ αὐτὴ τὰς ἐκλογάς. Ἡ νέα κυβέρνησις, ἐν τούτοις, δὲν θὰ ἔχῃ μόνον νὰ διεξαγάγῃ τὰς ἐκλογάς· πρέπει νὰ παρουσιάσῃ καὶ ἰσοζυγισμένον προϋπολογισμὸν πρὸ τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς. Ἡ παρουσία τοῦ κ. Φλαντὲν εἰς τὴν νέαν κυβέρνησιν διευκολύνει τὸν καταρτισμὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ δὲν φαίνεται νὰ διευκολύνῃ μεγάλως τὴν θέσιν της ἔναντι τῆς Γερουσίας. Διὰ τοῦτο ἡ αὐριανὴ ἐμφάνισις τῆς κυβερνήσεως Ταρντιὲ πρὸ τῶν δύο νομοθετικῶν σωμάτων θ' ἀναμένεται μετ' ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος.

* * *

Ο «ΔΕΛΦΙΝΟΣ» ΤΩΝ Τὴν 25ην Φεβρουαρίου δίδεται ὁ χορὸς τῶν Κουρέων καὶ τῶν Κομμωτῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ κ. Κ. Βενιζέλου. Καί, κατὰ τὴν σχετικὴν ἀναγγελίαν, κατὰ τὸν χορὸν αὐτὸν θὰ γίνῃ παρέλασις διαφόρων κομμώσεων. Εἰς τὰς βασιλευομένας δημοκρατίας διάφοροι χοροὶ τίθενται ὑπὸ τὴν προστασίαν μελῶν τῆς βασιλευούσης οἰκογενείας. Εἰς τὴν Βενιζελικὴν ἀβα-

ΥΠΟ ΤΗΝ ΛΕΟΝΤΗΝ ΤΗΣ "ΗΘΙΚΗΣ„

Ἡ πρωϊνὴ κυβερνητικὴ ἐφημερίς, συμφώνως πρὸς τὰς ὑποδείξεις καὶ τὰ συμφέροντα τῆς ὁποίας συνετάγη τὸ νέον κατὰ τοῦ Τύπου νομοσχέδιον, καταβάλλει κάθε προσπάθειαν ὅπως διὰ μακροῦ καὶ ἐν πολλοῖς ἀσυναρτήτου ἄρθρου πείσῃ τὸ Κοινὸν περὶ τῆς ἠθικῆς βάσεως τοῦ κατὰ τοῦ Τύπου νέου νομοσχεδίου τῆς Κυβερνήσεως.

Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀσχοληθῶμεν καὶ πάλιν διὰ μακρῶν μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀφοῦ εἶνε πλέον κοινὸν μυστικόν, ὅτι ὁ κίνδυνος τοῦ νὰ κυκλοφοροῦν τὰ βενιζελικὰ φύλλα ἐντὸς τῶν γραφείων των μόνον, εἶνε ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἠνάγκασε τὴν Κυβέρνησιν, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἐξαγωγῆς συναλλάγματος, νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν ἀποτροπὴν τῆς ἐπικειμένης συμφορᾶς. Φυσικὰ δὲν θὰ εἴμεθα ἡμεῖς, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ κατηγορήσωμεν τὴν πρωϊνὴν συνάδελφον διὰ τὰς καταβαλλομένας προσπαθείας της. Καὶ τοῦτο διότι, παρ' ὅσα γράφει, δὲν πρόκειται νὰ μεταβάλῃ κανενὸς τὴν πεποίθησιν, ὅτι αὐτὴ κυρίως ἀντιλαμβάνεται τὴν δημοσιογραφίαν ἁπλῶς καὶ μόνον ὡς καθαρὰν ἐπιχείρησιν. Ἡ ἱστορία της τὸ μαρτυρεῖ καλύτερον ἀπὸ κάθε ἄλλο ἐπιχείρημα. Καὶ εἶνε φυσικώτατον, ἐφ' ὅσον βάσις τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς εἶνε ἡ ἐπιχείρησις, νὰ ἐπιζητῇ αὐτὴ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἐν εἴδει ἀποζημιώσεως, προστατευτικὰ μέτρα πρὸς περιορισμὸν τῶν ζημιῶν, τὰς ὁποίας ὑφίσταται διὰ τὴν καθημερινὴν ὑποστήριξιν κακῶν ὑποθέσεων.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς κρινόμενον τὸ ἄρθρον της, δὲν δύναται νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ περισσότερον· θὰ ἠδυνάμεθα μάλιστα νὰ τὸ χαρακτηρίσωμεν καὶ ὡς συμπαθὲς ἀκόμη. Δὲν δυνάμεθα, ὅμως, νὰ παρίδωμεν ὅσα γράφει σχετικῶς πρὸς ὁμολογίας, γενομένας, δῆθεν, κατὰ τὴν σύσκεψιν ὑπουργῶν καὶ ἐφημερίδων, κατὰ τὴν ὁποίαν συνεζητήθησαν τὰ ὑπὸ ὁλοκλήρου τοῦ πρωϊνοῦ Τύπου — ἐκτὸς τῆς «Πρωΐας»— ὑποδειχθέντα περιοριστικὰ κατὰ τοῦ Τύπου μέτρα. Διότι τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα», μὲ πολλὴν πονηρίαν καὶ ἀρκετὴν προσποίησιν ἀφελείας, ἀφήνει νὰ ὑπονοηθῇ, ὅτι ὅσα σχετικὰ ἐπὶ τῆς συσκέψεως ἐκείνης ἀναφέρει, τὰ ἐπηγγέλθη ἡ «Πρωΐα», ἐνῷ γνωρίζει πολὺ καλὰ ὅτι ὑπεστηρίχθησαν ἀπὸ ἄλλην ἐφημερίδα, ἥτις ἔκρινε σκόπιμον, χάριν τῶν ἰδικῶν της συμφερόντων, νὰ συμμαχήσῃ μὲ τὸ πρωϊνὸν κυβερνητικὸν ὄργανον. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν αὐτὰ ἀφίνονται νὰ ὑπονοηθοῦν, εἶνε χρήσιμον νὰ ὑπενθυμίσωμεν εἰς τὴν συνάδελφον τί ἡμεῖς ὑπεστηρίξαμεν καὶ τί ἐκείνη ἐζήτησε κατὰ τὴν ἐν λόγῳ συνομιλίαν. Ἡ «Πρωΐα» ὑπεστήριξεν ὅτι πρέπει νὰ ἀφεθοῦν τὰ πράγματα ὡς ἔχουν, ἀπέκρουσε κάθε κυβερνητικὴν παρέμβασιν εἰς τὰ τοῦ Τύπου καὶ ἐδήλωσεν, ὅτι, ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, δὲν νοεῖται περιορισμὸς τῶν σελίδων εἰς ὀλιγωτέρας τῶν ἕξ. Προσέθεσε μάλιστα ὅτι ἑκάστη ἐφημερὶς πρέπει νὰ δικαιοῦται νὰ καθορίζῃ ἐλευθέρως τὰ καθ' ἑαυτήν. Ἔναντι τῆς σαφοῦς ταύτης στάσεως τῆς «Πρωΐας», ἡ διαμαρτυρομένη συνάδελφος εἶχε δύο γνώμας γρονθοκοπουμένας καὶ ἐξαρτωμένας ἀπὸ τὸ ἐὰν θὰ ληφθῇ ὡς βάσις τῶν σελίδων τὸ μικρὸν ἢ μεγάλο σχῆμα τῶν ἐφημερίδων. Ἐφ' ὅσον, δηλαδή, θὰ ἐπεζητεῖτο ὡς βάσις διακανονισμοῦ τὸ ἑξασέλιδον τῶν μικροῦ σχήματος ἐφημερίδων, ἐκραύγαζεν ὑπὲρ τῆς πλήρους ἐλευθερίας, ἐφ' ὅσον ἀντιθέτως, θὰ ἐλαμβάνετο ὡς βάσις τὸ τετρασέλιδον τῶν μεγάλου σχήματος ἐφημερίδων, ἐπεζήτει τοὺς κατὰ τοῦ Τύπου περιορισμούς. Τώρα, διατί καὶ πῶς εἰς μὲν τὴν μίαν περίπτωσιν θὰ ἐξελάμβανε τὸν ἑαυτόν της «κακὸν πολίτην καὶ οἰκτρὸν δημοσιογράφον» ἐὰν εἰς ἐποχὴν κρίσεως καὶ γενικῶν θυσιῶν δὲν ἐπεζήτει τὸν περιορισμὸν τῆς ἐξαγωγῆς συναλλάγματος καὶ διατί καὶ πῶς δὲν θὰ τὸν ἐξελάμβανεν ὡς «κακὸν πολίτην καὶ οἰκτρὸν δημοσιογράφον» εἰς τὴν ἄλλην, αὐτὸ τοὐλάχιστον δὲν μᾶς τὸ ἐξηγεῖ ἡ καλὴ συνάδελφος. Ὁμολογοῦμεν δὲ ὅτι θὰ παρέμενεν ἡ ἀπορία αὕτη ἄλυτος, ἐὰν δὲν ἦτο ἀναμφισβήτητον τὸ γεγονὸς ὅτι, ὑπὸ ἓν οἱονδήποτε ἠθικὸν πρόσχημα, ἐπεζήτει ὁπωσδήποτε τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δυσκολιῶν, τὰς ὁποίας διανύει.

Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔχῃ κανεὶς πολύ, μὰ πάρα πολὺ περιθώριον ἠθικῆς διὰ νὰ προβάλλῃ τὴν ἀπαίτησιν νὰ τοῦ ἀναγνωρίζεται ὅτι ἐξυπηρετεῖ πάντοτε τὸ γενικὸν συμφέρον καὶ ὅταν ἐπιδιώκῃ ἴδια ἀτομικὰ συμφέροντα, τόσον ἀντίθετα πρὸς κάποιαν ἀνωτέραν ἠθικήν.

Ὡς ἀπ' ἀρχῆς εἶχεν ἀναγγελθῆ εἰς τοὺς ἀναγνώστας
τῆς «Πρωΐας», ἡ διανομὴ τοῦ ἐκ 500 σελίδων Ιου μέ-
ρους τοῦ «Ἐπιτόμου Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ» μας,
θ' ἀρχίσῃ τὴν 11ην Μαρτίου εἰς ὅσους ἀποστείλουν τὰ
δελτία ἀπὸ τῆς 29ης Νοεμβρίου μέχρι τῆς 10ης Μαρ-
τίου συμπεριλαμβανομένης.

Ἐπιφυλλίδες τῆς «Πρωΐας»

Ἡ Γάγγραινα τῶν πολέμων

Τοῦ κ. Νικ. Καρβούνη

«Αὐτὴ ἡ ἀδικία αὐτῶν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν».
(Ζαχαρίας, ε΄)

Εἰς τὴν Σαγκάην, ὅπου ἕως τώρα ἐβομβαρδίζετο κατὰ διαλείμματα ἡ Κινεζικὴ συνοικία καὶ τὰ ὀχυρὰ τοῦ Βοῦ-Σούγκ, ὅπου κατεστρέφοντο ἀπὸ τὰς βόμβας τῶν Ἰαπωνικῶν ἀεροπλάνων βομβαρδισμοῦ αἱ ἑστίαι τοῦ εἰρηνικοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ καὶ ἐσκοτώνοντο κάθε τόσον μερικαὶ χιλιάδες ἀόπλων Κινέζων, ὁ πόλεμος ἤρχισε πλέον «κανονικός», συστηματικός. Ὁ Ἰάπων ἀρχιστράτηγος, ἀφοῦ ἐνισχύθη μὲ νέα στρατεύματα καὶ νέον πυροβολικὸν καὶ νέα ἐφόδια ἐπιθέσεως, ἔστειλεν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν Κινεζικῶν δυνάμεων ποὺ ἀμύνονται ἔξω ἀπὸ τὴν Σαγκάην καὶ εἰς τὸ Βοῦ—Σούγκ ἕνα τελεσίγραφον: νὰ ἀποσύρῃ, μέσα εἰς 36 ὥρας, τὰ στρατεύματά του τοὐλάχιστον 12 μίλλια πέραν ἀπὸ τὴν πόλιν—πρὸς ἀποφυγὴν αἱματοχυσίας! Ἐὰν εἰς μίαν πόλιν τῆς Ἰαπωνίας εἰσέβαλλαν ξένοι εἰς ἕνα ἥσυχο σπίτι καὶ ἀφοῦ κατέστρεφαν προκαταβολικῶς ὅ,τι μποροῦσαν, ἔδιδαν προθεσμίαν ὀλίγων ὡρῶν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ν' ἀπομακρυνθῇ μερικὰ μίλλια, γιὰ ν' ἀποφευχθῇ ἡ αἱματοχυσία, κάθε πιστὸς ὑπήκοος τοῦ Μικάδου θὰ ἐχαρακτήριζεν αὐτὴν τὴν πρᾶξιν ὡς λῃστείαν τῆς ἀπεχθεστέρας μορφῆς. Εἰς τὴν Σαγκάην αὐτὴν τὴν λῃστείαν τὴν ἐκτελοῦν οἱ στρατοὶ καὶ οἱ στόλοι τοῦ Αὐτοκράτορος, ποὺ κατάγεται, ὅπως λέγει, ἀπὸ θεούς. Οἱ Κινέζοι ἔδειξαν καὶ πάλιν ἀπεριόριστην ὑπομονήν. Ἀπήντησαν εἰς τὸ Ἰαπωνικὸν τελεσίγραφον, ὅτι θ' ἀπεμακρύνοντο ἀπὸ τὰ πέριξ τῆς Σαγκάης, ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅμως, ν' ἀπομακρυνθοῦν καὶ οἱ Ἰάπωνες γιὰ νὰ μπορέσῃ ἔπειτα, μία ἐπιτροπὴ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν νὰ ἐξετάσῃ μὲ κάθε ἀμεροληψίαν τὰ ζητήματα ποὺ ἐδημιουργήθησαν ἐκεῖ. Ὁ Ἰάπων ἀρχιστράτηγος, φυσικά, δὲν ἠθέλησε κἂν ν' ἀκούσῃ τὴν Κινεζικὴν ἀντιπρότασιν. Καὶ ὅταν ἐπέρασεν ἡ προθεσμία τοῦ τελεσιγράφου, ὕψωσε θεατρικώτατα τὰ μάτια πρὸς τὸν δίκαιον οὐρανὸν τῶν ἁρπάγων καὶ τῶν ἐπιδρομέων καὶ ἀναστέναξε:

— Ἡ ὑπομονή μας ἐξηντλήθη! Ν' ἀρχίσῃ ἀμέσως ὁ βομβαρδισμός. Καὶ ὁ πόλεμος ἐξανάρχισε καθ' ὅλους τοὺς τύπους αὐτὴν τὴν φοράν: προπαρασκευὴ πυροβολικοῦ, ἐξόρμησις πεζικοῦ, κυκλωτικαὶ κινήσεις, μὲ ἀντιπερισπασμὸν βομβαρδισμοῦ ἀπὸ ἀεροπλάνα... Καὶ ἀπὸ ἐλαχίστην ἀπόστασιν οἱ στρατοὶ καὶ οἱ στόλοι τῶν Μεγάλων Δυνάμεων παρακολουθοῦν τὸ ὑπέροχον θέαμα τῆς καταστροφῆς, εἰς στάσιν ἀφόβου λαμπρᾶς οὐδετερότητος, ἕτοιμοι, βέβαια, νὰ ἐπέμβουν κατὰ τὴν κατάλληλον στιγμὴν διὰ νὰ μὴν ἀπομείνῃ ἡ λεία ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ χέρια τῶν Ἰαπώνων. Διότι εἰς τὴν Σαγκάην ὁ πόλεμος διεξάγεται μὲ πλουσίαν «γαλαρίαν». Ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς παγκοσμίου ἀλληλοσφαγῆς, αὐτὰ τὰ πράγματα προώδευσαν καὶ ἐξηυγενίσθησαν. Μπορεῖ κανεὶς σήμερον νὰ σφάξῃ κατὰ τοὺς ὀρθοδόξους πολεμικοὺς κανόνας ἕνα ἄλλον, διὰ νὰ τοῦ πάρῃ τὰ ὑπάρχοντα, παρουσίᾳ αὐτοκλήτων ἐπισκεπτῶν. Ἡ Ἀγγλία ἔχει εἰς τὸν Εἰρηνικὸν 45 ἐν ὅλῳ ναυτικὰς μονάδας, ἀπὸ τὰς ὁποίας αἱ ἕξ εἶνε μεγάλα καταδρομικά. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἔχουν εἰς τὴν Σαγκάην 11 σκάφη, ἀγκυροβολημένα εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Γιάγκ Τσέ. Ἡ Γαλλία ἔχει καὶ αὐτὴ ὀλίγα σκάφη, ἐνῷ τὰ Ἰταλικὰ μὲ τοὺς πεζοναύτας βρίσκονται ἀκόμη ἐν πλῷ πρὸς τὴν Σαγκάην. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ καλοὶ θεαταὶ ἀνήκουν εἰς κράτη ποὺ εἶνε καὶ αὐτά, ὅπως ἡ Ἰαπωνία, μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ποὺ ἔχουν ὑπογράψει καὶ αὐτά, ὅπως ἡ Ἰαπωνία, τὸ σύμφωνον Κέλλογκ, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ πόλεμος τίθεται ἐκτὸς νόμου. Ὅλα, ὅμως, αὐτὰ τὰ «μασκαραλίκια» — καταστατικὸν Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, σύμφωνον Κέλλογκ, συζητήσεις περὶ ἀφοπλισμοῦ — εἶνε ἁπλῶς προωρισμένα διὰ νὰ περιπαίζουν τοὺς δυστυχισμένους τοὺς λαούς, ὅσους ἔχουν ἀκόμη ὄρεξιν νὰ τὰ πιστεύουν. Εἰς τὴν Σαγκάην ὁ Ἰάπων ὁ ἀρχιστράτηγος ἔφραξε, μὲ ὅλα αὐτὰ τὰ κουρελλόχαρτα τῶν συμφώνων καὶ τῶν καταστατικῶν καὶ τῶν πρακτικῶν τῶν μεγαλοστόμων συζητήσεων τὸ στόμιον τοῦ πρώτου κανονιοῦ ποὺ ἔστρεψεν ἐναντίον τῶν Κινέζων. Τοὺς τὰ ἐχάρισεν ὅλα—τὰ ἐχάρισεν εἰς τὸν κόσμον τὸν εὐκολόπιστον—ὑπὸ μορφὴν καπνοῦ καὶ στάχτης.

* * *

Αὐτοὶ οἱ δυστυχισμένοι, οἱ εὐκολόπιστοι λαοί, ποὺ περιπαίζονται διαρκῶς μὲ μεγάλους λόγους καὶ εἰρηνικὰς ὑποσχέσεις, ἀποροῦν, βέβαια, πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ γίνεται κἂν συζήτησις εἰς τὴν Γενεύην ἐπὶ ὅσων ἰσχυρίζεται ἡ Ἰαπωνία, πῶς δὲν ἐφαρμόζονται ἀμέσως αἱ διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Καὶ κανείς, βέβαια, δὲν θὰ εἶχε τὴν ἀξίωσιν νὰ κάμῃ τίποτε ἄλλο ἡ Κοινωνία, ἀφοῦ δὲν ἔχει μέσα ἀστυνομικῆς ἐπιβολῆς ἐπὶ τῶν παραβατῶν, παρὰ νὰ καλέσῃ τὰ μέλη της νὰ διακόψουν τὰς διπλωματικάς των σχέσεις μὲ τὴν Ἰαπωνίαν καὶ νὰ λάβουν ἐναντίον της μέτρα οἰκονομικά. Ἡ Ἰαπωνία θὰ ἐπιέζετο ἀμέσως καὶ ἀποτελεσματικῶς καὶ θὰ παρῃτεῖτο τῶν ἁρπακτικῶν σχεδίων της. Ἀλλ' εἰς τὴν Γενεύην τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας συζητεῖ σοβαρώτατα ὅλας τὰς σοφιστικὰς ἐξηγήσεις τῆς Ἰαπωνίας. Αὐτὴ — ὅπως εἶνε γνωστὸν — ἰσχυρίζεται ὅτι ζητεῖ ἁπλῶς ἀπὸ τὴν Κίναν νὰ σεβασθῇ τὰς συνθήκας, τὰς παλαιὰς καὶ τὰς νεωτέρας, διὰ τὴν Μαντζουρίαν. Εἰς τὴν Σαγκάην, λέγει, ἐπῆγε μόνον καὶ μόνον διότι οἱ Κινέζοι ὕβρισαν τὸν Μικάδον, ἐσκότωσαν δύο Ἰάπωνας ἱερεῖς καὶ ἐμποϋκοτάριζαν τὰ Ἰαπωνικὰ ἐμπορεύματα. Αὐτοὶ δὲν ἀπεβιβάσθησαν αὐθαιρέτως· ἔβγαλαν στρατεύματα διὰ νὰ φρουρήσουν τὴν τάξιν εἰς τὴν ζώνην τῶν διεθνῶν ἐγκαταστάσεων. Εἶχαν συνεννοηθῇ προηγουμένως μὲ τὸν Κινέζον δήμαρχον. Ἀλλ' ἡ Κινεζικὴ ἀστυνομία, τὴν πρώτην νύκτα, ἐγκατέλειψε τὰς θέσεις της· νὰ μείνῃ ἡ πόλις ἀφρούρητος, λοιπόν; Οἱ καϋμένοι οἱ Ἰάπωνες, διὰ τὸ καλὸν τῶν κατοίκων, ἀντικατέστησαν τὴν ἀστυνομίαν μὲ τὰ ἀγήματά των. Οἱ Κινέζοι τὰ ἠνώχλησαν. Τί νὰ ἔκαμνε τότε ὁ Ἰαπωνικὸς στόλος; Κάθε ὑπομονὴ ἔχει τὰ ὅριά της. Καὶ ἰδοὺ ὅτι μόνοι αἴτιοι τῶν συγκρούσεων καὶ τῶν βομβαρδισμῶν εἶνε οἱ Κινέζοι...

Ἐννοεῖται ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Μεγάλων Δυνάμεων εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν συζητοῦν σοβαρώτατα τὰ «δίκαια» τῆς Ἰαπωνίας διὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους· ὁ κυριώτερος εἶνε ὅτι ἡ Ἰαπωνία ὑπεσχέθη ὅτι εἰς τὴν Μαντζουρίαν—τὴν ὁποίαν, ἐν τῷ μεταξύ, τὴν ἔκαμεν ἀνεξάρτητον «δημοκρατίαν»—θ' ἀφίσῃ τὴν θύραν ἀνοικτὴν εἰς ὅλους τοὺς φίλους τῆς διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις των. Εἰς δὲ τὴν Σαγκάην προτείνει νὰ ἱδρυθῇ, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ἕνα νέον «διεθνὲς» καθεστώς, τὸ ὁποῖον ἐνδεχομένως θὰ μποροῦσε νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ἄλλα ἐκμεταλλεύσιμα σημεῖα τῆς Κίνας. Ἡ Ἰαπωνία, δηλαδή, ἔκαμε τὰς Δυνάμεις ποὺ ἐκπροσωποῦνται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ ποὺ ἔχουν πολεμικὰ καὶ ἀγήματα εἰς τὴν Σαγκάην, συνενδιαφερομένους συνενόχους. Αὐτὴ εἶνε ἡ κυριολεξία, ἂν πρέπῃ νὰ λέγεται ἡ ἀλήθεια.

Καὶ ἀκόμη καθαρώτερα: ἡ Ἰαπωνία θέλει νὰ κατακτήσῃ τὴν Κίναν—καὶ ὄχι μόνον τὴν Μαντζουρίαν—διότι ἡ ἰδία στερεῖται πρώτων ὑλῶν. Τὴν θέλει διὰ τὰ μεταλλεύματα τοῦ σιδήρου της, διὰ τὸ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Πᾶσα ἀπόδειξις διὰ νὰ εἶνε ἔγκυρος δέον ἀπαραιτήτως νὰ φέρῃ τὰς ὑπογραφὰς τοῦ Οἰκονομικοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Πρωΐας» κ. Δημητρίου Ν. Μιχᾶ καὶ τοῦ Διαχειριστοῦ της κ. Ἐμμανουὴλ Γ. Περπινιᾶ, καθὼς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ἐφημερίδος.

σίλευτον μοναρχίαν οἱ χοροὶ τίθενται ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ «δελφίνου» —ὅπως ἐλέγοντο οἱ πρωτότοκοι καὶ διάδοχοι τῶν Λουδοβίκων. Τί φυσικώτερον; Δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι, μεταξὺ τῶν μελλουσῶν νὰ παρελάσουν «κομμώσεων» θὰ συγκαταλέγεται ὁ συμπαθὴς κ. Διευθυντὴς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου, ἐν χρῷ κεκαρμένος καὶ παριστάνων τὸν Ἕλληνα Ντοῦτσε, ἢ τὸ Ἑλληνοϊταλικὸν σύμφωνον, καὶ ὁ συμπαθέστατος ἐπίσης κ. Ἰασονίδης μὲ ἀνωρθωμένας τὰς ἀραιὰς τοῦ κρανίου του τρίχας, παριστῶν αὐτὸς τὸ ἱερὸν δέος τὸ ὁποῖον τὸν καταλαμβάνει ὅταν προφέρῃ τὸ ὄνομα Ἐλευθέριος καὶ ἐκλιπαρῶν ἐν μικρὸν θωπευτικὸν εὖγε καὶ ἀπὸ τὸν «δελφῖνον» τῆς βενιζελικῆς δυναστείας.

ΜΑΛΛΟΝ «ΑΛΧΕΘ ΡΑΣ»

Εἰς ἀπογευματινὴν συνάδελφον ὁ ἱσπανομαθὴς συντάκτης της, ὁ ὁποῖος περιέγραψεν εἰς τρεῖς στήλας τὴν συνέντευξίν του μὲ τὸν τέως βασιλέα Ἀλφόνσον, καταλήγει εἰς τὴν φωνογραφικὴν ἀπαθανάτισιν τῶν λέξεων, τὰς ὁποίας τοῦ εἶπεν ὁ Ἀλφόνσος, ἱσπανιστί: «Καθόλου, καθόλου!... Τίποτε, τίποτε!... Δὲν δίδω συνεντεύξεις....». Πληροφορούμεθα, ὅτι ἱσπανιστὶ ὅλα αὐτὰ τὰ εἶπεν ὁ βασιλεὺς μονολεκτικῶς: «Ἀλχεθίρας». Φαίνεται ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν λέξιν περιέχονται ὅλαι αἱ ἀνωτέρω ὑψηλαὶ ἔννοιαι —καὶ ἄλλα τινά...

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Οἱ ἀναγνῶσται θὰ παρετήρησαν τὰς τελευταίας ἡμέρας τὴν ἔλλειψιν τοῦ τακτικοῦ μας χρονογραφήματος τῆς 1ης σελίδος. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ὁ ἐκλεκτὸς καὶ ἀγαπητὸς συνεργάτης μας, ὁ «Ἀπόμαχος», ἀσθενεῖ ἀπὸ τινων ἡμερῶν. Ἂς εὐχηθοῦν λοιπὸν μαζῆ μὲ ἡμᾶς καὶ ὅλοι οἱ ἀναγνῶσται του διὰ τὴν ταχεῖαν ἀνάρρωσίν του.

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝ
Ἐγκαινιάζει τὴν Ἀποκρηὰ μὲ τὴν πειὸ ξεφρενική, πειὸ πεταχτή, πειὸ τρελλὴ ΟΠΕΡΕΤΤΑ τῆς περιόδου
ΟΤΑΝ Ο ΕΡΩΣ ΑΝΑΨΗ!!
Μὲ τὸν διάσημο ΚΟΥΡΤ ΜΠΟΓΑ (τὸν ἀλησμόνητο Δοῦκα τοῦ Παπεγκάϊμ) καὶ τὴν χαριτωμένη
LA JANA
Σκηνοθεσία
ΜΑΞ ΝΟΣΣΕΚ
Μουσική
ΜΙΣΑ ΣΠΟΛΙΑΝΣΚΥ
Ὀρχήστρα
LEWIS RUTH-BAND
ΟΤΑΝ Ο ΕΡΩΣ ΑΝΑΨΗ!
Φέρνει
Γέλια! Χαρά!
Εὐθυμία!
ΜΗΝΥΤΩΡ

Ὁ ἰατρὸς
Κ. Α. ΜΠΡΑΖΙΩΤΗΣ
Ἀφροδισιολόγος — Δερματολόγος ἐπὶ 4ετίαν ἐπιμελητὴς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ, δέχεται καθ' ἑκάστην 9—12 καὶ 5—8 μ. μ. εἰς τὸ ἰατρεῖον του Μάρνη 29.

Κατόπιν τοῦ πραγματικῶς πρωτοφανοῦς διὰ τὰς Ἀθήνας θριάμβου, ἡ προβολὴ τῆς ταινίας
ΤΟ «ΒΑΛΣ ΤΟΥ ΔΟΥΝΑΒΕΩΣ»
ΜΕ ΤΗΝ
ΜΠΡΙΓΚΙΤΕ ΧΕΛΜ
ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ
Βασιλικὴν τσιγγάνικην ὀρχήστραν
Παρατείνεται διὰ
2αν ΕΒΔΟΜΑΔΑ
ΠΡΩΤΟΝ
Διὰ τὰς 26.000 θεατῶν οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων θὰ παρακολουθήσουν τὴν ταινίαν
διὰ δευτέραν καὶ τρίτην φοράν.
ΔΕΥΤΕΡΟΝ
Διὰ τοὺς μὴ δυνηθέντας ὡς ἐκ τῆς ἀφαντάστου κοσμοσυρροῆς νὰ εὕρωσι θέσιν τὴν πρώτην ἑβδομάδα.
ΤΟ «ΒΑΛΣ ΤΟΥ ΔΟΥΝΑΒΕΩΣ»
Θὰ παραμείνῃ καὶ πάλιν ἡ ὡραιοτέρα ταινία ἐξ ὅσων προεβλήθησαν ἐφέτος.
ΣΠΛΕΝΤΙΤ

ΑΛΤ!
Νὰ ἐνθυμῆσθε ὅτι ἀπὸ τὸ 1922 ἕως σήμερον πωλοῦνται ὅλαι αἱ Ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ εἰς τὸ
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΡΙΑΛΗ
Σοφοκλέους 7 (Στοὰ Πάππου) 7.

Β. ΚΑΝΕΛΛΗΣ ὠτορινολαρυγγολόγος. Νεώτεραι θεραπεῖαι καὶ ἐγχειρίσεις. Ἀμιγδαλεκτομαί. Δέχεται ὧραι 3—6, ὁδὸς Πολυτεχνείου 8.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Πλοῦτος

— Κρίσις, φίλε μου; Κρίσις; μὲ ἠρώτησε γηραιὸς φίλος μυστηριωδῶς, καὶ μὲ σιγαλὴ φωνή...Καὶ πρὶν προφθάσω νὰ τοῦ ἀνταπαντήσω, ἂν ἐκαταλάβαινα τί ἤθελε νὰ εἰπῇ, μοῦ ἀπήντησεν ἀμέσως ὁ ἴδιος, εἰς τόνον ὑψηλότερον.

— Κρίσις, φίλε μου!.. Κρίσις!... Τρομερὰ κρίσις, φτώχεια, λιμός!.. Μάλιστα, φίλε μου, ὑπάρχει, καὶ τὸ διεπίστωσα σήμερα μὲ τὸν ἀψευδέστερον τρόπον καὶ τὰ ἀψευδέστερα τεκμήρια... Ἡ φτώχεια, φίλε μου, δὲν ὑπάρχει, παρὰ ἀπὸ τὴν στιγμὴ ποὺ ὡρισμένα πράγματα ἀποκτοῦν ἐξαφνικὰ δυσανάλογον ἀξίαν. Φορεῖς ἕνα ζευγάρι παπούτσια, ποὺ κατορθώνεις ἐπὶ τέλους νὰ προμηθευθῇς ἀντὶ μερικῶν χαρτίνων ἀργυρίων, καὶ ἀπὸ κατάστημα ἐκποιήσεων, καὶ σὲ σταματοῦν: «—Χμ!.. Χμ!.. Κάτι καινούργια παπούτσια, κύριε Ἐπαμεινώνδα!... Μὲ γειὰ καὶ μὲ χαρά!.. πῶς φαίνονται ὅσοι ἔχουν..» Ψωνίζεις δυὸ μπανάνες ἐκτρωτικῆς ὡριμάνσεως, πρωτεξαδέλφες τοῦ κολοκυθιοῦ, καὶ δύο ἐκφραστικώτατα μάτια σοῦ ὑποβάλλουν... «Ἀμ' ἔτσι εἶνε, κυρά μου!... Δὲν μποροῦμε νὰ περάσουμε, καὶ χωρὶς μπανάνες!... Ἂς πεθάνουμε κι' ἐμεῖς!...» Ἀγοράζεις δυὸ ζαμπάκια, καὶ τὰ προσκομίζεις μὲ λαχτάρα εἰς τὸ φτωχικό σου... Ἑκατὸ μάτια σὲ μέμφονται διὰ τὴν ἀσωτεῖαν σου!..

Καὶ τί ἀντιπροσωπεύουν ὅλα αὐτά, φίλε μου;

180+2.50+3=185.50. Οὔτε δέκα δηλαδὴ προπολεμικὲς δραχμές! Ὅταν ἑκατὸν ὀγδόντα ἓξ καὶ πενῆντα, διὰ τὴν πολυτέλειαν ὑποδήσεως ἑνὸς ἔτους, γλυκασμοῦ—καὶ πιθανὸν σιτίσεως—μιᾶς ἑσπέρας καὶ αἰσθητικῆς τέρψεως μιᾶς ἑβδομάδος, θεωροῦνται ἐνδείξεις ἀνομολογήτου πλούτου, τότε, φίλε μου, σημαίνει ὅτι ἡ φτώχεια ἔχει φθάσει πολὺ πιὸ κοντὰ ἀφ' ὅ,τι δὲν φανταζόμεθα, καὶ εἴμεθα ὁμολογουμένως πλούσιοι, σπάταλοι καὶ φαγάδες!..

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἡ σταφίδα εἰς τὰ γλυκά

Ὁ γνωστὸς ζαχαροπλάστης τῆς πόλεώς μας κ. Ἀντώνιος Γ. Ἀκζώτης, διὰ τὴν μεγαλυτέραν διάδοσιν τῆς σταφίδος, θὰ διδάξῃ σήμερον, εἰς τὴν δωρεὰν σειρὰν μαθημάτων του ζαχαροπλαστικῆς, τοὺς διαφόρους τρόπους τῆς χρήσεως αὐτῆς εἰς τὰ γλυκά.

Διαλέξεις

Δι' αὔριον 6.30' μ.μ. ὁ Σύλλογος διὰ τὴν προστασίαν τῆς παιδικῆς ἡλικίας ὀργανώνει εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας διάλεξιν μὲ θέμα: «Πῶς πρέπει νὰ ἐξετάζωνται τὰ ἐγκληματικὰ παιδιά». Ὁμιλητὴς ὁ κ. Λαγάκος ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης.

Μία ἐνδιαφέρουσα μελέτη

Ὁ ὑφηγητὴς τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Π. Δερτιλῆς ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν γαλλικὴν «Ἐπιθεώρησιν τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιστήμης καὶ Νομοθεσίας», τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου, ἐνδιαφέρουσαν μελέτην του «Ἡ Ἑλλὰς καὶ τὸ Δημόσιον Ὀθωμανικὸν Χρέος».

Θέατρα

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ἡ φτώχεια χορεύει»
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Πανζουρισμός».
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. «Ἡ κόκκινη ταβέρνα».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Τὸ Ρομάντζο».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ὅταν ὁ ἔρως ἀνάψῃ».
ΙΝΤΕΑΛ. «Πρίγκηψ καὶ Κοκκότα».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Φτώχεια καὶ ἀγάπη»
ΟΥΦΑ ΠΑΛΛΑΣ. «Ἡ γυναῖκά μου ἡ... ἀπαταιώνʼ».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ὅταν εἴμαστε οἱ δυό μας».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Τὸ βάλς τοῦ Δουνάβεως». Β΄ ἑβδομάς.

Συνοικιακοὶ

ΑΡΗΣ. «Ἀετιδεύς».
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Σφίγξ τῶν πάγων»
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Παντρεύτικα τὴν γυναῖκά σου».
ΕΤΟΥΑΛ. «Φίλησέ με, Μαρίτσα».
ΕΛΛΑΣ. «Ἐμὶγ Γιάννιγκς».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Ἡ μαύρη σκιά».
ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Περὶ μιᾶς ἀνακρίσεως»
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Μετὰ τὸν ἔρωτα».
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. Ἀργεῖ.

Πειραιῶς

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. (Ὀπερέττα Δράμαλη). Ἀργεῖ.
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Ἑλληνικὴ Ραψῳδία».
ΧΑΪ—ΛΑΪΦ. «Ζητιάνος τῆς Σταμπούλ».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Οἱ τέσσαρες ἀλῆται».

Χρυσάνθεμα

Κάθε τι ποὺ σβύνει ἀφήνει πάντα μιὰν ἀνάμνηση γλυκειά. Κι' ἂν ἡ πίκρα ποτίζει τὰ χείλη μας, κι' ἂν τὰ μάτια μας βουρκώνουν, πάντα στὸ βάθος ἀπομένει μὲ τὸ συναίσθημα αὐτὸ τῆς βαθειᾶς μελαγχολίας, κάτι ἀκαθόριστο, ἀσυνείδητο, ποὺ ὡμορφαίνει καὶ τὶς πιὸ τραγικὲς ὧρες μας.

Ἡ ἀνάμνηση ποτὲ δὲ σβύνει. Κι' ὄχι μονάχα παραμένει στὴ μνήμη μας ἔντονη, μὰ συχνὰ ἡ ψυχή μας, χάρις σ' αὐτή, νοιώθει μιὰν ἐλπίδα,—μιὰ μικρὴν ἐλπίδα, πὼς ἴσως ἀκόμη ὅλα δὲν τέλειωσαν. Εἶνε σὰν μιὰ κάμαρα σκοτεινή, ἔρημη, ἀπ' ὅπου κάποιος φεγγίτης στέλνει τὴν χαρούμενη ἀχτίδα τοῦ ἥλιου...

Στὶς μεγαλύτερες πίκρες τῆς ζωῆς μας, στὸ θάνατο, στὸν ἀποχωρισμό, στ' ἀπραγματοποίητα ἰδανικά μας, τὴν τελευταία στιγμή, ὅταν νομίζαμε πὼς ὅλα εἶχαν παντοτεινὰ τελειώσει, ἔξαφνα, ἡ ἐλπίδα, κι' ἡ πιὸ ἀδύνατη, ποὺ ἀπόμεινε μέσ' στὴν ματωμένη καρδιά μας, μᾶς δίνει καινούργια δύναμη γιὰ νὰ βροῦμε μιὰ λύση στὴν μοιραία συμφορὰ καὶ νὰ νικήσουμε.

Τὴν ἐλπίδα αὐτὴ μᾶς τὴν δίνει καὶ τὴν δυναμώνει ἡ ἀνάμνηση τῶν ὡραίων ἡμερῶν, ποὺ περάσαμε, τῶν φευγαλέων στιγμῶν εὐτυχίας, ὀνείρου, ποὺ ζήσαμε...

Κι' ἐνῷ τὸ δάκρυ εἶχε θολώσει τὰ μάτια μας, νὰ τώρα τὸ χαμόγελο ξαναν θίζει στὰ χείλη μας...

Ρομέο

Ἡ χθεσινὴ διάλεξις περὶ τῶν Κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων

Εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ὡμίλησε χθὲς ὁ κ. Νώτης Φωτήλας, καθηγητὴς τῆς Σχολῆς καὶ τμηματάρχης τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας περὶ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἐν γένει καὶ περὶ τοῦ δυνατοῦ τρόπου τῆς ὁλοκληρώσεως τοῦ θεσμοῦ παρ' ἡμῖν.

Ἐν ἀρχῇ ὁ κ. Φωτήλας ἐξήτασεν ἱστορικῶς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ θεσμοῦ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων καὶ ἀνέφερε τὰ μέτρα κοινωνικῆς προνοίας, ἅτινα κατὰ τοὺς Ἑλληνικούς, Ρωμαϊκοὺς χρόνους καὶ τὸν μεσαίωνα ὑφίσταντο. Ἐξετάζων εἶτα τοὺς λόγους δι' οὓς ὁ θεσμὸς ὀρθῶς ἐξηλίχθη εἰς θεσμὸν δημοσίου δικαίου, ἀνέπτυξε τὰ νομοθετικὰ μέτρα, ἅτινα σχετικῶς ἰσχύουν ἤδη εἰς τὰς διαφόρους χώρας. Ἀναλύων τὴν ἰσχύουσαν παρ' ἡμῖν νομοθετικὴν πρόνοιαν ἀπέδειξεν, ὅτι ὑφίσταται ἤδη ἐν Ἑλλάδι σοβαρωτάτη ἀσφάλισις διὰ τοῦ νόμου 2868, τοῦ 551 καὶ ἄλλων εἰδικῶν νόμων. Ἀνέφερε σχετικῶς τὰ στατιστικὰ δεδομένα, καθ' ἃ τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῶν μισθωτῶν ἐν Ἑλλάδι εἶνε ἠσφαλισμένοι εἰς τὰ διὰ τῶν ὡς ἄνω νόμων προβλεπόμενα ἀσφαλιστικὰ γραφεῖα καὶ ἐκηρύχθη ὑπὲρ ἐπεκτάσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς κειμένης νομοθεσίας, ὥστε νὰ περιληφθῇ καὶ τὸ ἕτερον ἀπολειπόμενον ἥμισυ.

Ὁ κ. Φωτήλας ἐξετάζων κατ' ἀρχὴν τὸ ὑπὸ μελέτην νομοσχέδιον περὶ συστάσεως ἑνιαίου ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ πρὸς ὁλοκλήρωσιν τοῦ θεσμοῦ κατέκρινε τὸ σύστημα τοῦτο τῆς ἀσφαλίσεως λόγῳ ἀνυπερβλήτων τεχνικῶν δυσκολιῶν, ἀπολύτου ἀδυναμίας, ἀντοχῆς τῆς κοινωνικῆς καὶ δημοσίας οἰκονομίας καὶ τῶν δυσαναλόγων ἐξόδων διοικήσεως, ἅτινα θὰ ἀπῃτοῦντο πρὸς λειτουργίαν τοιούτου ὀργανισμοῦ.

Ὡς πρὸς τοὺς κλάδους τῆς ἀσφαλίσεως ἀνέπτυξε τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους παρ' ἡμῖν ἡ ἀσφάλισις τῆς ἀσθενείας θὰ ἐδημιούργει ἐν τέλει οἰκονομικὸν ζήτημα διὰ τὴν χώραν. Καὶ ἐξέφρασε τὴν γνώμην, ὅτι ἡ ἀσφάλισις τῆς ἀσθενείας δέον νὰ ἐπιδιωχθῇ παρ' ἡμῖν διὰ τοῦ τρόπου τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀποταμιεύσεως ὡς τοῦ μόνου δυνατοῦ τρόπου πραγματικῆς ἀσφαλίσεως τῆς ἀσθενείας, ὅστις ν' ἀποκλείῃ τὰς μεγάλας καταχρήσεις, ἃς δημιουργεῖ ὁ κλάδος οὗτος τῆς ἀσφαλίσεως.

Εἰσερχόμενος εἶτα εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀνεργίας ἀπέκλεισε τὴν κατὰ κοινωνικὸν τρόπον ἀσφάλισιν ταύτης ἂν καὶ ἀνεγνώρισεν, ὅτι ὁ κίνδυνος τῆς ἀνεργίας ἔχει ἀνάγκην ἀντιμετωπίσεως περισσότερον παντὸς ἄλλου κινδύνου.

Κατέληξε δ' ἐν τέλει ἀναπτύσσων τὴν γνώμην του, καθ' ἣν ὡς πρὸς μὲν τοὺς κινδύνους γήρατος, θανάτου καὶ ἀναπηρίας δέον νὰ ἐπεκταθῇ βελτιουμένη καταλλήλως ἡ ὑπάρχουσα νομοθεσία. Ὡς πρὸς τὴν ἀσθένειαν νὰ καθιερωθῇ ὑποχρεωτικὴ ἀποταμίευσις καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀνεργίαν ν' ἀντιμετωπισθῇ αὐτὴ παρὰ τῆς δημοσίας ἀρωγῆς διὰ παροχῶν ὅμως εἰς εἶδος. Ἐτόνισε δὲ ὅτι πάντα τὰ ἄλλα σχέδια ἀποτελοῦν βλαβερὰν οὐτοπίαν, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας.

Ἡ διάλεξις τοῦ κ. Φωτήλα πειστική, περιεκτικὴ καὶ σαφὴς κατεχειροκροτήθη.

Αἱ χθεσιναὶ Ἱπποδρομίαι

Παρὰ τὸ δριμὺ ψῦχος, αἱ χθεσιναὶ ἱπποδρομίαι ἐσημείωσαν ἐπιτυχίαν ἀσυνήθη. Τὰ σύνθετα ἀπέδωσαν, ὁ μὲν πρῶτος συνδυασμὸς Φράνκινσες — Διάβολος 1942 εἰς τὴν ἐξέδραν καὶ 921 εἰς τὸ ὕπαιθρον, ὁ δὲ δεύτερος συνδυασμὸς Χουνέϊν-Λὰ Ροζάλμπα 4532 εἰς τὴν ἐξέδραν καὶ 1985 εἰς τὸ ὕπαιθρον. Τὰ τεχνικὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Πρῶτος δρόμος. Ἱπποδρομία στρατιωτική. Ἀπόστ. 1500 μ. Ἐνίκησεν ἡ Νένα (45—15) δεύτερος ὁ Πηνειὸς (14) καὶ τρίτος ὁ Μπέμπης (13).

Δεύτερος δρόμος. Ἵπποι καθαρόαιμοι. Ἀπόστ. 1200 μ. Ἐνίκησεν ὁ Φράνκινσες μὲ τὸν Ζὼρζ (13—13) δεύτερος ὁ Γὺψ (23).

Τρίτος δρόμος. Ἵπποι ἀραβικοί. Ἀπόστ. 1500 μ. Ἐνίκησεν ὁ Διάβολος ΙΙ μὲ τὸν Σταυρινὸ (193—50) δεύτερος ὁ Μπαχτιὰρ (30) καὶ τρίτος ὁ Μπουρχὰν (29).

Τέταρτος δρόμος. Ἵπποι καθαρόαιμοι. Ἀπόστασις 2400 μ. Ἐνίκησεν ὁ Καλμὲτ μὲ τὸν Ζὼρζ (17).

Πέμπτος δρόμος. Ἵπποι ἀραβικοί. Ἀπόστ. 1600 μ. Ἐνίκησεν ὁ Χουνέϊν μὲ τὸν Ρέπσικ (96—28) δεύτερος ὁ Κάλμπ-Ἐλ-Ἀσὰ (19) καὶ τρίτος ὁ Κουμπαϊσὰν (36).

Ἕκτος δρόμος. Ἵπποι καθαρόαιμοι. Ἀπόστ. 1600 μ. Ἐνίκησεν ἡ Λὰ Ροζάλμπα μὲ τὸν Ἐνέσινο (47—19) δεύτερος ὁ Ἀσπιναλ (19) καὶ τρίτη ἡ Πιπίνα (17).

Νέα ἀπὸ τὴν Γερμανίαν

Κατὰ τὰ μέσα Ἰουλίου θὰ δοθῇ εἰς τὴν Φραγκφούρτην ἡ μεγαλυτέρα συναυλία τοῦ κόσμου, ἀπὸ ἀπόψεως ἀριθμοῦ ἐκτελεστῶν. 60.000 ἐκ τῶν 500.000 μελῶν τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Γερμανῶν Τραγουδιστῶν θὰ λάβουν μέρος, μεταφερόμενοι δι' εἰδικῶν τραίνων καὶ λαμβανομένων εἰδικῶν μέτρων διὰ τὴν στέγασίν των.

—Πρὶν ἡ ἀναχώρησῃ δι' Ἀμερικήν, πρὸ ἑβδομάδος, ὁ διάσημος Γερμανὸς δραματικὸς συγγραφεὺς Γεράρδος Χάουπτμαν, παρέστη ἐν Βερολίνῳ εἰς τὴν πρώτην παράστασιν τοῦ νέου του ἔργου «Πρὶν ἀπὸ τὴν δύσῃ»...

Τὸ ἔργον τοῦτο εἶνε τρόπον τινὰ τὸ ἀντίστοιχον τοῦ πρώτου ἔργου τοῦ Χάουπτμαν, δοθέντος πρὸ 43 ἐτῶν, μὲ τὸν τίτλον «Πρὶν ἀπὸ τὴν ἀνατολή...». Τὸ ἔργον αὐτό, γραφὲν πρὸ τριετίας, ἀνεθεώρησε ἑπτὰ φορές, πρὶν ἡ ἀποφασίσῃ νὰ τὸ δώσῃ πρὸς παράστασιν, συνειργάσθη δὲ αὐτοπροσώπως μὲ τὸν Ράϊγχαρτ διὰ τὴν σκηνοθέτησίν του.

—Διὰ νὰ βοηθήσῃ τοὺς δυστυχοῦντας καὶ ἄνευ ἐργασίας καλλιτέχνας, ἡ Ὄπερα τῆς Κολωνίας, εἶχε πρωτότυπον καὶ εὐφυᾶ ἰδέαν. Τὴν ὀργάνωσιν παραστάσεως μὲ τόμπολαν.

Τριακόσιαι θέσεις ἐβγῆκαν στὴν λοταρία ὑπὲρ ἰσαρίθμων θεατῶν. Πλὴν τούτου, τὰ εἰσιτήρια, τιμώμενα ἀντὶ ἑνὸς μάρκου, εἶχον καὶ λαχνόν, μὲ διάφορα καλλιτεχνικὰ ἀντικείμενα, πίνακας ζωγραφικῆς, ἀκουαρέλλες, σχέδια, ἔργα γλυπτικῆς ἐκτεθιμένα εἰς τὸ φουαγιέ.

—Τὰ κερδηθέντα ἀντικείμενα παρεδόθησαν εἰς τοὺς θεατὰς εἰς τὸ τέλος τῆς παραστάσεως.

—Ἡ «Βαλπουργία Νὺξ» τοῦ «Φάουστ» πρόκειται νὰ λάβῃ χώραν πραγματικά.

Ἡ ἀγγλικὴ Ἑταιρεία Ψυχικῶν Ἐρευνῶν, ἀπεφάσισε ν' ἀναπαραστήσῃ ἐπὶ τόπου εἰς τὸ Μπρόκεν, τὴν ὑψηλοτέραν τορυφὴν τοῦ «Ἐρτζγκερμπίργκε», τὴν «Βαλπουργίαν Νύκτα».

Ἡ Ἑταιρεία αὐτὴ κατέχει ἕνα μεσαιωνικὸν βιβλίον μαγείας, εἰς τὸ ὁποῖον περιγράφεται πῶς ἕνας νέος δύναται εἰς μίαν νύκτα πανσελήνου νὰ μεταμορφωθῇ εἰς τράγον.

Τὸ πείραμα αὐτὸ θὰ ἐκτελεσθῇ κατ' Ἀπρίλιον ἐπὶ τοῦ σατανικοῦ ὄρους.

ΑΤΤΙΚΟΝ
ΣΗΜΕΡΟΝ Η ΓΟΗΣΣΑ
ΓΚΡΕΤΑ ΓΚΑΡΜΠΟ
στὴν τελευταία ὁμιλοῦσα, ταινία της.
Στὴ μεγαλειτέρα της δημιουργία
ΤΟ ΡΩΜΑΝΤΖΟ
Τὸ γνωστὸ θεατρικὸ ἀριστούργημα ποὺ ἐθριάμβευσε ἡ κ. ΚΥΒΕΛΗ.

ΡΟΤΣΑΡΝΤ.—Πρέπει νὰ φύγετε...πρέπει νὰ τὸν ξεχάσετε.. γιὰ τὸ μέλλον του...
ΡΙΤΑ.—Αὐτὸς μπορεῖ νὰ μὲ ξεχάσῃ .. ἐγὼ ὅμως ποτέ!
ΕΡΓΟΝ-ΘΡΥΛΟΣ
ΠΟΥ ΔΕΝ ΘΑ ΞΕΧΑΣΘΗ ΠΟΤΕ
Ἐπὶ πλέον νέον ΦΟΞ ΜΟΥΒΙΤΟΝ ΝΙΟΥΣ

κάρβουνό της. Ἐκτὸς τούτου, ἡ ὑπερπαράγουσα τελευταίως Ἰαπωνικὴ βαμβακουργία ἔχει ἀνάγκην μιᾶς μονίμου καὶ ἀναγκαστικῆς πελατείας εἰς τὴν Κίναν, ὅπου τελευταίως ἡ Ἰαπωνία ἔβλεπε μὲ μεγάλην ἀνησυχίαν νὰ ἀναπτύσσεται κάποια ὑφαντουργικὴ βιομηχανία. Καὶ ἡ Κινεζικὴ αὐτὴ βιομηχανία, λόγῳ τῶν ἐξευτελισμένων ἡμερομισθίων εἰς τὴν Κίναν, θὰ μποροῦσε μίαν ἡμέραν ν' ἀποβῇ φοβερὸς ἀνταγωνιστής. Μήπως δὲν ἔφθασαν πρὸ μηνῶν, καὶ εἰς τὴν Ἰαπωνίαν ἀκόμη, προϊόντα φθηνότατα, λαϊκά, τῆς Κινεζικῆς αὐτῆς παραγωγῆς; Ἐκτὸς τούτου, ἡ παγκόσμιος οἰκονομικὴ κρίσις ἔφερεν εἰς δυσκολωτάτην θέσιν καὶ τὴν Ἰαπωνικὴν βιομηχανίαν καὶ τότε τὸ Ἰαπωνικὸν κεφάλαιον ἔκρινεν ὅτι τὰ στρατεύματα τοῦ Μικάδου θὰ μποροῦσαν νὰ ἐξασφαλίσουν νέας ἀγορὰς ἐκμεταλλεύσεως εἰς τὴν ἀπέραντην Κίναν, ὅπου, κατὰ τὸν περασμένον αἰῶνα, μία μεγάλη Δύναμις Εὐρωπαϊκὴ καὶ Χριστιανική, ἡ Μεγάλη Βρεταννία, ἐκίνησεν ἕναν ἄθλιον πόλεμον διὰ νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς Κινέζους νὰ δηλητηριάζωνται μὲ τὴν κατανάλωσιν τοῦ ὀπίου ποὺ παράγουν αἱ ἀποικίαι της καὶ τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ καπνίσῃ ὁ Ἀγγλικὸς ὁ λαός....

* * *

Εἰς τὴν μακρυνὴν ἐκείνην Ἀνατολὴν ἀποδεικνύεται σήμερον κάτι, ποὺ εἶνε ἀνάγκη νὰ τὸ νοιώσουν βαθειὰ οἱ λαοί: ὅτι ὁ πόλεμος δὲν θὰ ἐξαφανισθῇ ποτὲ μὲ διασκέψεις, μὲ εὐχάς, μὲ ψηφίσματα, μὲ ἀρθρογραφικὰς ἐκστρατείας, μὲ δεήσεις εἰς ἐκκλησίας, μὲ ρωμαντικὰς ὑμνολογίας πρὸς τὴν εἰρήνην· ὅτι ὁ ἀφοπλισμὸς δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ ποτὲ μὲ συμφωνητικά, ποὺ θὰ τὰ σχίσουν ὅλοι, χωρὶς κανέναν δισταγμόν, μόλις θιχθῇ τὸ συμφέρον των, μόλις ξυπνήσῃ ἡ πλεονεξία των, ἡ βουλιμία τῆς κερδοσκοπικῆς ἐκμεταλλεύσεως. Διὰ νὰ ἐξαφανισθῇ ὁ πόλεμος, διὰ νὰ ἐπέλθῃ αὐτόματος ὁ ἀφοπλισμός, διὰ νὰ παύσουν οἱ λαοὶ νὰ εἶνε σάρκες γιὰ τὸ κανόνι, τὸ ἀγορασμένο μὲ τὸν ἱδρῶτα τοῦ μόχθου των, εἶνε ἀνάγκη πρωταρχικὴ νὰ ἐξαφανισθοῦν τὰ αἴτια, τὰ πραγματικὰ ἐλατήρια τῶν πολέμων.

Ποῖα εἶνε αὐτά; Ἂς ἀκούσωμεν ἕναν ἄνθρωπον σκεπτόμενον, τὸν κριτικὸν καὶ αἰσθητικὸν Γζὼν Ράσκιν, ποὺ ἔγραψε κατὰ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος πολλὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα εἶνε πάντοτε σωστά, τὰ ὁποῖα ἔχουν πάντοτε γνήσιον ἦχον. Εἰς τὸ βιβλίον του «Unto This Last» καὶ εἰς τὸ τελευταῖον κεφάλαιόν του περὶ Ἀξίας, γράφει κατὰ τὸ 1862:

«Μία ἀπὸ τὰς τρομερωτέρας μορφὰς τῆς ἐπενεργείας τοῦ πλούτου εἰς τὴν Εὐρώπην εἶνε ὅτι ὁ πλοῦτος αὐτὸς εἶνε ἐντελῶς καπιταλιστικὸς καὶ ὑποστηρίζει ἀδίκους πολέμους... Δι' ἕναν ἄδικον πόλεμον εἶνε ἀνάγκη ν' ἀγορασθοῦν καὶ τὰ σώματα καὶ αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων καί, προσθέτως, τὰ καταλληλότερα σύνεργα τῆς σφαγῆς· τοῦτο κάμνει τοὺς πολέμους πάρα πολὺ δαπανηρούς, χωρὶς νὰ λογαριάσῃ κανεὶς τί κοστίζει ὁ ταπεινὸς ὁ φόβος καὶ ἡ ὀργίλη καχυποψία μεταξὺ ἐθνῶν ποὺ δὲν ἔχουν ἀρκετὴν ἀνθρωπιά, ἀρκετὴν τιμιότητα διὰ νὰ ἀγοράσουν μιᾶς ὥρας εἰρήνην τοῦ νοῦ· ἔτσι κάμνουν τώρα (κατὰ τὸ 1862) ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία, ποὺ ξοδεύουν, ἡ κάθε μια, δέκα ἑκατομμύρια στερλῖνες ἐτησίως διὰ ν' ἀγοράζουν ἀμοιβαίως στενοχωρίαν καὶ καχυποψίαν—ἐξαιρετικῶς πτωχὴν συγκομιδήν, ποὺ ἀποτελεῖται κατὰ τὸ ἥμισυ ἀπὸ ἀγκάθια καὶ κατὰ τὸ ἄλλο ἥμισυ ἀπὸ φύλλα φαρμακερά, ἀποθηκευμένην ἀπὸ τὴν «ἐπιστήμην» τῆς συγχρόνου πολιτικῆς οἰκονομίας, ποὺ διδάσκει τὴν πλεονεξίαν καὶ τὴν ἀπληστίαν καὶ ὄχι τὴν ἀλήθειαν. Καὶ ἐπειδὴ κάθε ἄδικος πόλεμος εἶνε ἀνάγκη νὰ πληρώνεται, ἂν ὄχι ἀπὸ τὴν λεηλασίαν τῶν ὑπαρχόντων τοῦ ἐχθροῦ, μόνον διὰ δανείων τῶν κεφαλαιοκρατῶν, αὐτὰ τὰ δάνεια ἀποπληρώνονται μὲ φορολογίαν τῶν λαῶν, οἱ ὁποῖοι φαίνονται ὡσὰν νὰ μὴν ἔχουν φωνὴν καὶ θέλησιν εἰς αὐτὸ τὸ ζήτημα, ἀφοῦ ἡ θέλησις τοῦ κεφαλαιοκράτου εἶνε ἡ πρωταρχικὴ ρίζα τοῦ πολέμου...»

Ἀπὸ τὸ 1862 ἕως τώρα ἐπέρασαν 70 ὁλόκληρα χρόνια πείρας τῆς ἀνθρωπότητος ποὺ ἐπληρώθη μὲ ὠκεανοὺς αἱμάτων. Ἀλλὰ καὶ μετὰ ἑπτὰ δεκαετηρίδας ἡ διαπίστωσις ἡ ἐπιγραμματικὴ τοῦ Τζὼν Ράσκιν, τοῦ διασήμου συγγραφέως καὶ ἐλευθέρου ἀνθρώπου τῆς Βικτωριανῆς ἐποχῆς, εἶνε σωστή: πρωταρχικὴ ρίζα τοῦ πολέμου εἶνε ἡ θέλησις τοῦ κεφαλαιοκρατισμοῦ, ἡ ἐξυπηρετικὴ τῶν συμφερόντων τῆς ἐκμεταλλεύσεως. Εἰς τὴν Μαντζουρίαν, εἰς τὴν Σαγκάην, τὸ βροντοφωνοῦν κυνικώτατα τὰ κανόνια τῶν Ἰαπώνων. Εἰς τὴν Γενεύην τὸ ἐπιμαρτυρεῖ ἡ ἔνοχος ὑποκρισία τῶν «νομικῶν» συζητήσεων.

* * *

Διὰ νὰ παύσῃ, ὁ πόλεμος ὁριστικῶς, ἀπαιτεῖται νὰ ἐξαφανισθῇ τελικῶς τὸ σύστημα τὸ κεφαλαιοκρατικόν. Ὅταν δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἡ δυνατότης τῆς κερδοσκοπικῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀνθρώπου ἀπὸ ἄνθρωπον· ὅταν ἀποτραπῇ κάθε δυνατότης ἐκμεταλλεύσεως, ἀπὸ σπείρας κεφαλαιούχων, τῶν φυσικῶν πόρων μιᾶς χώρας ποὺ ἀνήκουν εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ποὺ θὰ ἐργασθοῦν διὰ νὰ τὰς χρησιμοποιήσουν διὰ τὰς ἀνάγκας των· ὅταν παύσουν νὰ ὑπάρχουν σύνορα τελωνειακὰ καὶ ἐθνικὰ σύνορα· ὅταν ἡ παραγωγὴ καὶ ἡ κατανομὴ τοῦ προϊόντος τῆς ἀνθρωπίνης ἐργασίας δὲν θὰ ρυθμίζωνται ἀπὸ καμμίαν «ἐπιχείρησιν»· ὅταν ὁ νόμος θὰ εἶνε τὸ συμφέρον τοῦ συνόλου, δὲν θὰ εἶνε πλέον δυνατὸν νὰ γίνῃ κανεὶς πόλεμος, διότι θὰ ἔχῃ λείψει κάθε δυνατὴ αἰτία συρράξεως.

Καὶ ὅταν παύσῃ νὰ ὑπάρχῃ τὸ κεφαλαιοκρατικὸν καθεστώς, δὲν θὰ εἶνε πλέον δυνατὴ ἡ παρουσία ξένων ἐκμεταλλευτικῶν «ἐγκαταστάσεων» εἰς τὴν Κίναν εἴτε ἀλλοῦ· δὲν θὰ ὑπάρχουν «συμφέροντα» διὰ νὰ προστατευθοῦν μὲ τὸ κανόνι. Ὅταν οἱ λαοὶ ἀρχίσουν νὰ συνεργάζωνται μέσα εἰς ἕνα ἀνθρωπινώτερον καὶ δικαιότερον καθεστώς, δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη βιαίας ἐπιδιώξεως νέων ἀγορῶν διὰ μίαν κερδοσκοπικὴν βιομηχανίαν, βιαίας ἐξαπλώσεως τῶν κατοίκων μιᾶς πυκνοκατοικημένης χώρας εἰς μίαν ἄλλην μὲ ἀραιὸν πληθυσμόν.

Ἡ γάγγραινα τοῦ πολέμου εἶνε τὸ φυσικὸν προϊὸν τῆς κακοχυμίας τῆς κεφαλαιοκρατικῆς. Διὰ νὰ μὴ μιαίνῃ πλέον μὲ τὴν δυσωδίαν της τὸν κόσμον, πρέπει νὰ λείψῃ ἡ αἰτία της. Καὶ εἶνε μωρία ἀληθινὴ νὰ ἐπιζητῆται θεραπεία μὲ τὰ ἔμπλαστρα καὶ τὰς ἀλοιφὰς τῶν ψηφισμάτων καὶ τῶν διασκέψεων. Διὰ ν' ἀναπνεύσῃ ἡ Ἀνθρωπότης εἶνε ἀνάγκη ν' ἀντικατασταθῇ ἡ σημερινὴ κεφαλαιοκρατικὴ ἔννοια τοῦ πλούτου: Πλοῦτος εἶνε ἡ Ζωὴ ἐν ἐλευθερίᾳ. Καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ πλούτου τὸ δικαίωμα τῶν ἀνθρώπων εἶνε ἀναφαίρετον.

Ν. ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ

Ἀπὸ τὰς ἐκθέσεις

Ἔκθεσις Κας Ἀθηνᾶς Ταρσούλη

Ἡ κ. Ἀθηνᾶ Ταρσούλη, πολύμορφος καλλιτεχνικὴ φύσις, καὶ ποιήτρια, καὶ πεζογράφος, ἀλλὰ καὶ ζωγράφος, μᾶς παρουσιάζεται ὑπὸ τὴν τελευταίαν αὐτὴν ἰδιότητά της ἐφέτος, μετὰ τὴν πρὸ τριετίας σχεδὸν ὡραίαν ἔκθεσίν της. Ἡ τριετία αὐτὴ δὲν ὑπῆρξεν ὀλιγώτερον γόνιμος διὰ τὴν Καν Ταρσούλη, καὶ ἡ ἄφθονος ὅσον καὶ ἐκλεκτὴ δημιουργία της, ἐλαιογραφίες καὶ σχέδια—ἑκατὸν εἴκοσι καὶ πλέον ἔργα—ποὺ γεμίζει τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ», δὲν ἀφήνει ἀσυγκίνητον τὸν κόσμον τῶν φιλοτέχνων.

Μέσα εἰς τὶς ἑξῆντα ἐλαιογραφίες της, βυζαντινὰ μοναστήρια, καὶ ἐκκλησίες, μεσαιωνικὰ κάστρα, ἱστορικὲς τοποθεσίες, ἀπὸ τὴν Μεθώνη, τὴν Κορώνη, τὴν Πύλο, τὸ Μέγα Σπήλαιον, τὴν Μύκονο, γεμᾶτες πολλαπλοῦν ἐνδιαφέρον καὶ μυστικοπαθῆ διάθεση, ξεχωρίζει ἰδιαιτέρως ἕνα «Πρωΐ στὸ Ναυαρῖνο», μὲ τὴν ἀσύγκριτη ἀπόδοση τῶν ἤρεμων νερῶν καὶ τῆς θολῆς πρωϊνῆς ἀτμοσφαίρας. Ἐπίσης ξεχωρίζουν τὰ τρία τόσον ὡραῖα πορτραῖτα τῶν χωρικῶν, ἡ «Γρηά», ὁ «Χωριάτης», ὁ «Τσέλιγγας τῆς Μεθώνης», ὁ «Ἀράπης τοῦ Σουδὰν», δύο κομμάτια τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, τόσο σωστὰ καὶ μὲ τόσο χαρακτῆρα. Ξεχωρίζουν ἀκόμη οἱ τρεῖς «νεκρὲς φύσεις» της, καὶ τὰ δύο τόσον ἐνδιαφέροντα ἀντίγραφα ἀποσπασμάτων ἑνὸς μωσαϊκοῦ τῆς Μεθώνης, ποὺ μὲ ἐξαιρετικὴ ἀγάπη καὶ κόπο καὶ εὐσυνειδησία ἀντέγραψεν ἡ Κα Ταρσούλη ἐπὶ τόπου, καὶ ποὺ δυστυχῶς δὲν κατώρθωσε στὴν ἐφετεινή της ἔκθεσι νὰ μᾶς παρουσιάσῃ ὁλόκληρο.

Ἀπὸ τὰ σχέδιά της, ἔγχρωμα καὶ μὲ σινικὴ μελάνη, μὲ τὴν λιτότητα τῶν λεπτομερειῶν, τόσον συνήθη εἰς τὴν κ. Ταρσούλη, καὶ ποὺ εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ προτερήματά των, θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναφέρῃ κανεὶς ἰδιαιτέρως τὴν «Πόρτα τοῦ Κάστρου τῆς Κορώνης», τοὺς «Πύργους» τοῦ Πηλίου, καὶ ἕνα «στυλιζὲ» τῆς «Καλαμάτας καὶ τοῦ Νέδωνος». Τὸ «στυλιζάρισμα» αὐτὸ δὲν εἶνε συνήθεια τῆς Κας Ταρσούλη, κι' ὅμως θαρρῶ, πὼς μποροῦσε, μὲ τὰ ἁπλᾶ μέσα τῆς σινικῆς μελάνης νὰ εἶχε δώσει πολλὰ ἀπὸ τὰ ἄλλα ἱστορικὰ ἰδίως τοπεῖα τῶν σχεδίων της, τόσον προσαρμοζόμενα σὲ μιὰ τέτοια τεχνοτροπία.

Α.

Χοροὶ

— Τὴν 4ην Μαρτίου ἡ Ἕνωσις τῶν ἐν Ἀθήναις Λεσβίων διοργανώνει μεγάλην χοροεσπερίδα εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Ντελὶς» ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

—Τὴν προσεχῆ Πέμπτην δίδεται εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ «Ἀκροπὸλ» ὁ χορὸς τοῦ Διεθνοῦς Συνδέσμου Γυναικῶν, ὑπὲρ τοῦ «Σπιτιοῦ τοῦ Κοριτσιοῦ» μὲ πολλὰς πρωτοτύπους «ἀτραξιόν».

Τὸ ἔργον τοῦ «Σπιτιοῦ τοῦ Κοριτσιοῦ», ποὺ ἀγωνίζεται ἀπὸ ἐνδεκαετίας νὰ διαθρέψῃ, ἐνδύσῃ καὶ ἐκπαιδεύσῃ περὶ τὰ 150 κορίτσια κατ' ἔτος, ὀρφανὰ καὶ πτωχότατα, ἀλλὰ ἠθικά, ποὺ θ' ἀναστηλώσουν ἀργότερα ἐργαζόμενα τὰς οἰκογενείας των—μικρὰ ἀδέλφια, ἀσθενεῖς ἢ γέροντας συγγενεῖς—εἶνε γνωστόν, καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία θὰ τὸ ἐνισχύσῃ διὰ τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὸν χορόν, τὴν μόνην ἐτησίαν ἐπιβάρυνσιν τῆς κοινωνίας διὰ τὸ φιλάνθρωπον καὶ εὐγενικὸν ἵδρυμα.

— Τὴν 8 Μαρτίου δίδεται ὁ 6' ἐτήσιος χορὸς τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεῖ Ἀκαρνάνων, εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ «Ἀκροπόλ».

Ἡ ἐπιτροπή, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Κας Μαρίας Καφαντάρη, ἐργάζεται δραστηρίως διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ χοροῦ.

— Ὁ Ὅμιλος Φιλάθλων Κορωπίου δίδει τὴν 5ην Μαρτίου τὸν πρῶτον αὐτοῦ χορόν, διὰ τὸν ὁποῖον καταβάλλονται ἐξαιρετικαὶ φροντίδες.

Ὁ χορὸς τῶν Φιλάθλων Κορωπίου θὰ συγκεντρώσῃ ὅλον τὸν Μεσογίτικον κόσμον καὶ πολλοὺς Ἀθηναίους.

Ἑλληνικὰ τραγούδια

Κάτω ἀπὸ ἕνα φωτισμένο παράθυρο

Χάϊδεψε μὲ τ' ἀντίφεγγό σου ἀποσπερίτη,
τὸ πρόσωπο τῆς κόρης π' ἀγαπῶ.
Μοῦπε πὼς θὰ κοιμᾶται, ἀλλὰ τὸ σπίτι
κύττα πῶς λάμπει μέσ' στὸ φῶς τὸ χαρωπό.

Ἴσως καὶ νὰ χορεύῃ, ποιὸς τὸ ξέρει,
τοὺς ὅρκους ποιὸς πιστεύει τώρα πλιά.
Θαρρῶ τὴν βλέπω, σπλαγχνικώτατό μου ἀστέρι,
νὰ γέρνῃ μέσ' σὲ κάποιαν ἀγκαλιά.

Κι' ἂν ξεγελιέμαι, κι' ἂν ἐκείνη εἶν' ἄλλη,
ποιὸς ξέρει αὐτὴ μὲ ποιὸν κρυφομιλεῖ.
Ἡ σάλα τοῦ σπιτιοῦ εἶνε μεγάλη,
κι' οἱ καλεσμένοι εἶνε πολλοί...

Τί κρύο, ἀλήθεια, ἀπόψε... ὢ τί κρύο!
τὰ λόγια μου θαρρῶ τὰ τραγουδῶ...
Βλέπω κι' ἐσὺ πὼς φεύγεις, ἄστοο θεῖο,
ὅμως ἐγὼ θὰ μείνω ἀκόμα ἐδῶ.

Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ

ΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΤΟΥ ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ

Σήμερον Δευτέραν, ὥραν 6.30' μ. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας θὰ γίνῃ ἡ δεκάτη τρίτη συνεδρίασις τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἀφορῶσα κυρίως τὴν ἐθνικοοικονομικὴν σημασίαν τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ χρησιμοποιήσεως τοῦ λιγνίτου.

Θὰ ὁμιλήσωσι οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πολυτεχνείου κ. κ. Ἠ. Γούναρης «περὶ τῆς μεταλλευτικῆς βιομηχανίας καὶ Π. Ζαχαρίας εἰδικώτερον «περὶ τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ λιγνίτου».

Εἰς τὰς διαλέξεις ταύτας θὰ παραστῶσιν, ὡς πληροφορούμεθα, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος, οἱ πλεῖστοι τῶν κ. κ. ὑπουργῶν, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων, ὁ τεχνικὸς καὶ βιομηχανικὸς κόσμος κλπ.

Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ
ΤΩΝ ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ
ΞΑΝΑΡΧΙΖΕΙ
ΣΗΜΕΡΟΝ
"QUAND NOUS ETIONS DEUX„

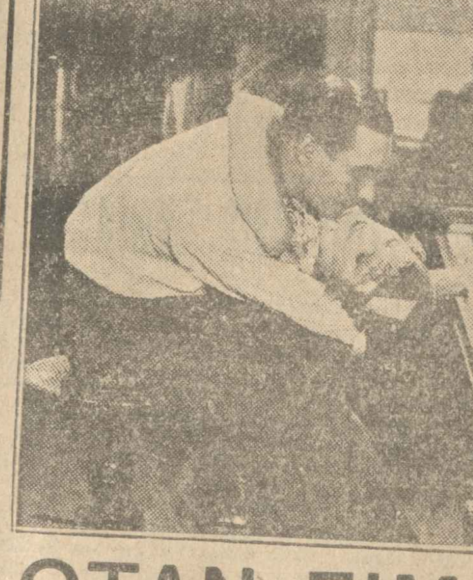

ΟΤΑΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΙ ΔΥΟ ΜΑΣ
Ἀπὸ τὸ πασίγνωστο ρομάντσο τῆς ΟΥΓΚΕΤ ΓΚΑΡΝΙΕ κατὰ σκηνοθεσίαν τοῦ διασήμου Γάλλου σκηνοθέτου
LEONCE PERRET
(σκηνοθέτου τοῦ «Aprés l'Amour»)
μὲ ἑρμηνευτὰς
4 ΑΣΤΡΑ
τοῦ Γαλλικοῦ Κινηματογράφου
ΑΛΙΣ ΡΟΜΠΕΡΤ - ΑΝΤΡΕ ΡΟΑΝ
ΣΟΥΖΥ ΠΙΕΡΣΟΝ-ΜΩΡΙΣ ΚΑΝΟΝΖ
ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ ΜΙΑ ΕΚΠΛΗΞΙΣ
"ΤΙΠΟΤΕ ΝΕΩΤΕΡΟΝ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΥΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ„
μὲ πρωταγωνιστὰς τὰ ὡραιότερα καὶ ἐξυπνότερα Σκυλιὰ τοῦ Κόσμου
ΑΝΕΥ ΟΥΔΕΜΙΑΣ ΥΠΕΡΤΙΜΗΣΕΩΣ
Ἀπὸ ΣΗΜΕΡΟΝ στὸ
ΠΑΝΘΕΟΝ
ΑΛΚ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Μιχαὴλ Κ. Τσιρόπουλος καὶ ἡ Δὶς Ἀθηνᾶ Γ. Ἀντύπα ἠρραβωνίσθησαν.

Γάμοι

Κωνσταντῖνος Γ. Χωρέμης — ὡραία Σ. Μαγκλιβέρα ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των τὴν 20ὴν Φεβρουαρίου.

Ἀφίξεις

Ἐπανῆλθεν ἐκ Παρισίων ὁ κ. Μορφίνης, τῶν καταστημάτων Μορφίνη καὶ Κ. Παξιμαδᾶ, Ἑρμοῦ 34, προσκομίσας τὴν πλουσιωτέραν συλλογὴν ὑφασμάτων μάλλινων μεταξωτῶν καὶ βαμβακερῶν τῆς ἐαρινῆς καὶ θερινῆς ἐποχῆς, ἀπὸ Création τῆς Haute Couture.

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὸν προσφιλῆ πατέρα καὶ πάππον
ΙΩΑΝΝΗΝ Α. ΚΕΦΑΛΛΩΝΙΤΗΝ
ἐτῶν 80

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Δευτέραν καὶ ὥραν 10 π. μ. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Α' Νεκροταφείου.
Ἡ σύζυγος: Φραγγῶ Κεφαλλωνίτη. Τὰ τέκνα: Ἀντώνιος, Κωνσταντῖνος, Σαπφώ, Ἀργυρῆ, Μαρία, Σοφία. Οἱ ἔγγονοι: Ἰωάννης, Κωνσταντῖνος.
(Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω ἰδιαιτέρα πρόσκλησις).

Τὸν λατρευτόν μας
ΙΩΑΝΝΗΝ Ν. ΠΑΠΟΥΛΑΚΟΝ
ἐτῶν 20
Φοιτητὴν Ἰατρικῆς

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Δευτέραν καὶ ὥραν 10 π. μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας, κειμένης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βατετσίου 21 εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν Ἁγ. Νικολάου (Πευκάκια).
Παρακαλοῦνται οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι, ὅπως εὐαρεστούμενοι συνοδεύσωσι τὴν ἐκφοράν του.
Ἀθῆναι, τῇ 21 Φεβρουαρίου 1932.
Ἡ τεθλιμ. μήτηρ: Βασιλικὴ Ν. Παπουλάκου. Ὁ ἀδελφός: Μιχαὴλ Ν. Παπουλάκος. Οἱ θεῖοι: Παναγιώτης Παπουλάκος, Παρασκευᾶς Παπουλάκος. Οἰκογένειαι: Γ. Οἰκονομάκου, Ε. Παπαλεξανδρῆ, Α. Ἀγγουροπούλου. Οἱ ἐξάδελφοι.
(Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσι).

ΠΕΝΘΗ

Τὴν προσφιλῆ μας ἀδελφὴν καὶ θείαν
ΒΗΘΛΕΕΜ ΣΑΡΑΝΤΟΓΛΟΥ
θανοῦσαν ἐκηδεύσαμεν χθές.
Ἀθῆναι, τῇ 22 Φεβρουαρίου 1932.
Οἱ ἀδελφοί: Γ. Σαραντόγλου, Γεωργία Σαραντόγλου, Θεοφανὼ Χαρίτου. Οἱ ἀνεψιοί: Μαριάνθη Βουτσινᾶ, Θεόφιλος Βουτσινᾶς.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ	ΔΟΛΛ. 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ	ΔΟΛΛ 15
ΤΡΙΜΗΝ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50
		ΕΛΒΕΤΙΑΣ	F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

Ὁ Ἀλφόνσος

Ὁ τέως Βασιλεὺς τῆς Ἱσπανίας Ἀλφόνσος εἰς τὰς στήλας τοῦ Ὀλυμπίου Διός.

Σὲρ Φρέδερικ Πόνσονμπυ

Ἡ ζωὴ μιᾶς Αὐτοκρατείρας

Τὸ νέον ἱστορικὸν ἀνάγνωσμα τῆς «Πρωΐας»

23ον

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἀμέσων μετὰ τὸν Γαλλογερμανικὸν πόλεμον ἐτῶν, ἡ Γαλλία ἀνέκυψε ταχέως, χάρις εἰς τὴν θαυμαστὴν ἐνεργητικότητά της. Πρὸ τοῦ τέλους τοῦ 1873 εἶχεν ἐξοφλήσει τελείως τὴν ἀποζημίωσίν της, τὰ Γερμανικὰ στρατεύματα ἐξεκένωσαν τὸ ἔδαφός της καὶ ἀνέκτα δραστηρίως τὴν στρατιωτικήν της θέσιν. Ὁ Βίσμαρκ ἀπέβλεπε δυσπίστως πρὸς τὴν ἀνάρρωσιν αὐτήν, ἐπειδὴ δὲ διεδίδοντο φῆμαι ὅτι ὁ γαλλικὸς στρατὸς ἐπολλαπλασιάζετο καὶ ὅτι ἐγίνετο εἰσαγωγὴ μεγάλης ποσότητος ἵππων, ἐφοβήθη αἰφνιδιαστικὴν ἐπίθεσιν καὶ ἐκινητοποίησε τὸν τύπον ὅπως προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ ἐπὶ τῆς νέας αὐτῆς ἀπειλῆς.

Ἡ Βασίλισσα Βικτωρία ἱκέτευσε τὸν Αὐτοκράτορα Γουλιέλμον Α', δι' αὐτογράφου ἐπιστολῆς της, νὰ κάμῃ τὰ ἀδύνατα δυνατὰ ὅπως ἀποφευχθῇ ἄλλος πόλεμος, παρεκάλεσε δὲ καὶ τὸν Τσάρον Ἀλέξανδρον τὸν Γ' ὅπως χρησιμοποιήσῃ πρὸς τοῦτο ὅλην του τὴν ἐπιρροήν. Ἡ ἀντίδρασις τοῦ Τσάρου ἐματαίωσε τὰ σχέδια τοῦ Βίσμαρκ.

Αἱ μεταξὺ Αὐτοκρατορικῆς πριγκηπίσσης καὶ τοῦ Βίσμαρκ σχέσεις ἦσαν ἐξαιρετικῶς τεταμέναι. Ἀφ' ὅτου ὁ Βίσμαρκ ἔγινε Ἀρχικαγκελάριος, ἀπέβη ἔτι μᾶλλον ἀνοικονόμητος καὶ ἐλάμβανεν ἀνέναντι τῶν ἀντιπάλων του τὴν στάσιν τῆς Ρώμης ἀπέναντι τῆς Καρχηδόνος: ἔπρεπεν ὁπωσδήποτε νὰ γίνῃ ἡ Γερμανία ὁ διαιτητὴς τῆς Εὐρώπης. Ἂν ὡρισμένα ἄτομα προέβαινον μέχρι τοιούτου σημείου παραφροσύνης, ὥστε νὰ παρεμποδίζουν τὴν κίνησιν τῆς γερμανικῆς μηχανῆς, ἔπρεπε νὰ κατασυντριβοῦν! Ἀλλ' ἡ Αὐτοκρατορικὴ πριγκήπισσα δὲν ἀνῆκεν εἰς τὸν ὄχλον, ὁ ὁποῖος ἐπλημμύρει τοὺς δρόμους. Ἐκάθητο εἰς τοὺς πόδας τοῦ θρόνου καὶ πολὺ γρήγορα θὰ ἀνήρχετο ἐπ' αὐτοῦ: ὁ Βίσμαρκ δὲν ἠμποροῦσε νὰ τὴν συντρίψῃ.

1875.

Τὴν 5ην Ἰουνίου 1875 ἡ πριγκήπισσα γράφει πρὸς τὴν μητέρα της:

«Ὁ Φρὶτς εἶδε χθὲς βράδυ τὸν «μέγαν ἄνδρα», ὁ ὁποῖος ἀπέρχεται εἰς τὴν ἐξοχὴν ἐπί τινα χρόνον! Τὸν διεβεβαίωσεν ὅτι δὲν ὑπῆρχε λόγος ν' ἀνησυχῇ, ὅτι οὐδέποτε ἐπεθύμησε τὸν πόλεμον, ὅτι ὁ γερμανικὸς τύπος καὶ μόνος ἦτο ὑπεύθυνος τῶν παρεξηγήσεων αὐτῶν. Τοῦ εἶπεν ὅτι τὸν ἔθλιβεν ἡ ἐχθρότης τῆς Ἀγγλίας, καθὼς καὶ τὰ δριμύτατα ἄρθρα τῶν «Τάϊμς». Διατί ἡ Ἀγγλία ἐστράφη ἐναντίον μας;... Προσέθεσεν, ὅτι ἐπηρεάσθητε πάρα πολὺ κλπ.... ἀνέφερε μάλιστα ἀκόμη καὶ τὴν αὐτοκράτειραν Εὐγενίαν! Γελοιότητες! φαντάζεται, ὅτι ἡ Ἀγγλία εἶνε πολὺ ἀνήσυχος ὅσον ἀφορᾷ τὰς Ἰνδίας καὶ προσπαθεῖ νὰ κερδίσῃ τὴν φιλίαν τῆς Ρωσσίας ἀναλώμασι τῆς Πρωσσίας. Τὸ ταξεῖδι τοῦ Μπέρτη, λέγει, εἶνε ἡ ἀπόδειξις!.. Ὅλα αὐτὰ εἶνε κουταμάρες, ἀλλὰ αὐτοῦ εἶνε ἡ σκέψις του. Ἐπίσης τὸν προσέβαλον οἱ λόγοι τοῦ λόρδου Ντέρμπυ: δὲν καταλαβαίνω γιατί. Εἶμαι πεπεισμένη, ὅτι ὅλα θὰ διευθετηθοῦν. Ἀλλὰ δι' ἡμᾶς, ὅπως καὶ διὰ πλείστους μυαλωμένους Γερμανούς, εἶνε πάρα πολὺ δυσάρεστον νὰ ἐκτιθέμεθα εἰς τὴν γενικὴν δυσπιστίαν ἐφ' ὅσον ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ θὰ παραμένῃ ὁ μοναδικὸς καὶ πανίσχυρος κυρίαρχος τῶν τυχῶν μας. Ἡ θέλησίς του εἶνε νόμος, ἡ δὲ ἀσφάλεια, ἡ εἰρήνη, ἐξαρτῶνται ἀπολύτως ἀπὸ τὸ καλὸ ἢ κακό του κέφι. Οἱ περισσότεροι Γερμανοί, καὶ ἰδίως οἱ Πρῶσσοι, εἶνε ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὴν κατάστασιν αὐτὴν τῶν πραγμάτων.

»Τὸ πρᾶγμα εἶνε ἐξαιρετικῶς δυσάρεστον καὶ πάρα πολὺ ἐπικίνδυνον! Ἡ Γερμανία ἔχει ἀνάγκην ἀναπαύσεως καὶ εἰρήνης. Τὸ ἐμπόριόν μας καὶ οἱ ἐσωτερικοί μας πόροι δὲν ἀναπτύσσονται καθόλου ὅπως θὰ ἔπρεπε. Εὑρισκόμεθα εἰς κατάστασιν δυσχερῆ, ὅλα χωλαίνουν καὶ τίποτε δὲν θὰ μεταβληθῇ, ἐφ' ὅσον ἡ ἀπειλὴ τοῦ πολέμου θὰ κρέμαται ἐπάνω ἀπὸ τὰς κεφαλάς μας.

«Εὐτυχῶς ὁ «μέγας ἀνὴρ» δὲν εἶνε ἐντελῶς τυφλὸς καὶ ἐλπίζω νὰ διορθωθοῦν τὰ πράγματα. Ἀλλὰ πῶς νὰ αἰσθάνεται κανεὶς τὸν ἑαυτόν του ἐν ἀσφαλείᾳ; Ὅσον ζῇ, θὰ ὑπάρχῃ κίνδυνος. Καὶ μετὰ ἀπ' αὐτὸν τίς οἶδε τί θὰ γίνῃ; Πιστεύει, ὅτι ἡ μετὰ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας σύγκρουσις θὰ λήξῃ τὴν ἄνοιξιν· καὶ πολλοὶ συμμερίζονται τὴν γνώμην του. Πρὸς τὸ παρόν, προσπαθεῖ νὰ διατηρήσῃ τὰς καλυτέρας τῶν σχέσεων μὲ ὅλον τὸν κόσμον. Δὲν εἶνε καὶ πολὺ ἐν γνώσει τῶν ξένων χωρῶν, περὶ τῆς Ἀγγλίας δὲν γνωρίζει τίποτε καὶ τοιουτοτρόπως ἀπατᾶται συχνὰ εἰς τοὺς συνδυασμούς του καὶ προθύμως πιστεύει ὅλας τὰς ἀνοησίας, ποὺ τοῦ ἀναφέρουν οἱ εὐνοούμενοί του. Αἱ περὶ τύπου ἰδέαι του εἶνε ἀρχαϊκαί· ἄλλως τε γενικῶς, καὶ ὁ ἴδιος ζῇ εἰς τὸν μεσαίωνα: αἱ σύγχρονοι ἀρχαὶ διακυβερνήσεως εἶνε δι' αὐτὸν κινέζικα, ἐν τούτοις, κάπου-κάπου υἱοθετεῖ κανένα δημοκρατικὸν μέτρον διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ σχέδιά του: ἡ δύναμίς του εἶνε ἀπεριόριστος!...»

Ἡ Βασίλισσα Βικτωρία ἀπήντησε τὴν 8ην Ἰουνίου:

«Ἔλαβα αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὸ ἀγαπητὸν μικρόν σου γράμμα καὶ ἀποκρίνομαι εἰς τὰ κυριώτερα ἐπιχειρήματα τοῦ Βίσμαρκ, τὰ ὁποῖα εἶνε παράλογα.

»Ἐν πρώτοις ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀγανάκτησίν μου ἐναντίον τῆς Γερμανίας, ἢ τὴν ἐπίδρασιν οἱουδήποτε προσώπου ἐπ' ἐμοῦ, μάθε, ὅτι ἐγώ, μόνη μου, πληροφορηθεῖσα ἀπὸ διάφορα σημεῖα, ὅτι ὁ πόλεμος ἐπέκειτο, ἔδωσα διαταγὰς εἰς τοὺς ὑπουργούς μου νὰ κάμουν πᾶν ὅ,τι ἠδύναντο ὅπως τὸν ἐμποδίσουν· προσέθεσα ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ κηρύσσηται πόλεμος ἐπὶ τῇ βάσει ἁπλῶν φημῶν, ὅτι ἡ Γερμανία καὶ ἡ Γαλλία εἶχον ἀμφότεραι τὴν πρόθεσιν νὰ ἐπιτεθοῦν ἐναντίον ἀλλήλων, καὶ ὅτι ἔπρεπεν, ἐν συμπνοίᾳ πρὸς τὰς ἄλλας Δυνάμεις, νὰ προβῶμεν εἰς παραστάσεις καὶ εἰς διαβήματα. Οὐδεὶς περισσότερον ἐμοῦ εὔχεται τὴν καλὴν συνεννόησιν τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἀγγλίας· ἀλλ' ὁ Βίσμαρκ εἶνε τόσον ἐπηρμένος, τόσον βίαιος, τόσον ἄπληστος, τόσον κυνικός, ὥστε κανεὶς δὲν δύναται νὰ τὸν ἀνεχθῇ, καὶ ὅλοι συμφωνοῦν, ὅτι κινδυνεύει νὰ γίνῃ ἕνας νέος Ναπολέων Α', τὸν ὁποῖον ἠναγκάσθη νὰ συντρίψῃ ἡ Εὐρώπη ἡνωμένη. Ἤμην λοιπὸν ἀποφασισμένη νὰ παρεμποδίσω ἄλλον πόλεμον, καὶ ἐπέστησα τὴν προσοχὴν τῆς Γαλλίας ἀπέναντι τῆς Γερμανίας, παρακαλοῦσα αὐτὴν νὰ μὴ δώσῃ εἰς τοὺς ἐχθρούς της οὐδὲν πρόσχημα ἐπιθέσεως. Ἡ Γαλλία, ἐπὶ πολλὰ ἔτη, δὲν θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ κάμῃ πόλεμον· φρικιῶ καὶ ἐπὶ μόνῃ τῇ ἰδέᾳ αὐτῇ· γνωρίζω τοῦτο ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς. Ὁ δοὺξ Ντεκὰζ εἶνε ἄνθρωπος σώφρων καὶ συνετός, γνωρίζει τὴν κατάστασιν τῆς χώρας του καὶ κάμνει ὅ,τι δύναται, ὅπως ἀκολουθήσῃ τὰς συμβουλάς μου.

»Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπίδρασιν οἱουδήποτε προσώπου ἐπ' ἐμοῦ, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν, τὴν ὁποίαν δίδει ὁ Βίσμαρκ, τὸ πρᾶγμα εἶνε ἀστεῖον. Οὐδεὶς μὲ ἐπηρεάζει, καὶ μολονότι εἶμαι φιλικώτατα συνδεδεμένη μὲ τὴν ἀγαπητὴν Αὐτοκράτειραν (Σ. Ε.: τὴν Αὐτοκράτειραν τῆς Γερμανίας Αὐγούσταν), αἱ ἐπιστολαί της οὐδέποτε κάμνουν ὑπαινιγμὸν εἰς τὴν πολιτικήν, ἢ εἰς ὅ,τιδήποτε, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ καταστῇ ἀφορμὴ ἐπικρίσεως. Ἀποστέλλει τὰ γράμματά της εἴτε διὰ ταχυδρόμου, εἴτε δι' ἐμμέσου ὁδοῦ, καὶ ἐγὼ κάμνω τὸ ἴδιον. Γνωρίζεις πόσον ἀπεχθάνομαι τὰς πολιτικὰς ἐπιστολάς, καὶ τὴν πολιτικὴν γενικῶς καὶ πόσον ἀπίθανον εἶνε νὰ ἔγραψα ποτὲ ἐπὶ τοιούτου θέματος. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Αὐτοκράτειραν Εὐγενίαν, δὲν τὴν βλέπω παρὰ μόνον μίαν ἢ δύο φορὰς κατ' ἔτος. Δὲν μοῦ γράφει ποτὲ καὶ δὲν μοῦ ὁμιλεῖ ποτὲ περὶ πολιτικῆς. Θεέ μου, τί κουταμάρες!

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια

Τὸ Ραμαζάνι εἰς τὸ Μαρόκον

Ὁ μὴν νηστείας τῶν πιστῶν Μουσουλμάνων

Οἱ Μαροκινοὶ ἱππεῖς ἀντιπρόσωποι τῶν φυλῶν προσφέρουν τὰ σέβη των εἰς τὸν Σουλτάνον τοῦ Μαρόκου, ἅμα τῇ λήξει τοῦ Ραμαζανίου.

Τριακόσια ἑκατομμύρια ἀνθρώπων δὲν ἔφαγον οὔτε ἔπιον τίποτε ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας. Καὶ διὰ νὰ εἴμεθα ἀκριβεῖς: ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας, ὄχι ἐπὶ τριάκοντα νύκτας καὶ ἡμέρας. Τὸ Μουσουλμανικὸ Ραμαζάνι ἐτελείωσε. Ἐπὶ ἕνα μῆνα ἡ οἰκονομικὴ κρίσις ἐνδιέφερε πολὺ ὀλιγώτερον ἓν σημαντικὸν τμῆμα τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ τὴν ὥραν καθ' ἣν ὁ ἥλιος δύει. Ἀπὸ Ἰόππης εἰς Δακάρ, καὶ ἔπειτα ἀπὸ Πεκίνου, δι' Ἰνδιῶν μέχρι Τύνιδος καὶ Μαρόκου, ἄπειροι πληθυσμοί, πιστοὶ εἰς τὰς ἐντολὰς τοῦ Μωάμεθ, νηστεύουν αὐστηρῶς.

Αὐστηρότατα, πράγματι: δὲν πίνουν, δὲν τρώγουν, δὲν καπνίζουν, δὲν πλησιάζουν γυναῖκα. Αὐτὴ εἶνε ἡ μουσουλμανικὴ νηστεία. Πολλοὶ μάλιστα ἰσχυρίσθησαν, ὅτι αἱ στερήσεις αὗται εἶνε κέντρισμα διὰ τὰ νυκτερινὰ ὄργια. Ἀλλ' ἡ γνώμη αὕτη εἶνε ἄδικος. Ἂν ὅσοι ἑορτάζουν τὴν νύκτα, ρίπτονται κάποτε εἰς τρελλὰ γλέντια ἅμα τῇ δύσει τοῦ ἡλίου, ἐξ ἄλλου ὅμως, ἡ ἡμερησία νηστεία ἀναγκάζει τοὺς περισσοτέρους πιστοὺς νὰ περνοῦν νύκτας δυσαρέστους. Ὅποιος κοιμᾶται τρώει, λέγει μία γαλλικὴ παροιμία, ἀλλ' ὅποιος τρώγει δὲν εἶνε δυνατὸν καὶ νὰ κοιμᾶται ταὐτοχρόνως. Ἔτσι, ὁ Μουσουλμᾶνος ὁ ὁποῖος εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ τρώγῃ, ὅπως συγκεντρώνει δυνάμεις διὰ τὴν ἑπομένην, στερεῖται ὕπνου, ἀφοῦ ἐστερήθη προηγουμένως καὶ τροφῆς.

Εἰς τὰς πόλεις τοῦ Μαρόκου, μόλις πλησιάζει τὸ βράδυ, πλῆθος ἀμέτρητον συγκεντρώνεται γύρω ἀπὸ τοὺς πωλητὰς μπουρεκιῶν, φρούτων, ἀπὸ τοὺς μαγειρεύοντας διάφορα τηγανιτὰ ἐδέσματα, τσάϊ καὶ σούπαν ζεστήν, ἐνῷ ὅσοι ἔχουν σπίτι, σπεύδουν νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰ ἴδια. Μόλις ἠχήσῃ τὸ κανόνι, τὸ ὁποῖον ἀγγέλλει τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ὅσοι κάτοικοι ὑπάρχουν εἰς τὴν πόλιν, τόσα πρόσωπα σκύβουν ἐπάνω ἀπὸ μίαν κοῦπαν μὲ «χαρίρα». Ἐν τούτοις ὑπάρχουν καὶ μερικοί, οἱ ὁποῖοι δὲν ἠμποροῦν νὰ φάγουν τίποτε ἂν δὲν καπνίσουν προηγουμένως. Τὸ δὲ καλοκαῖρι, ὅλοι σπεύδουν νὰ κατασιγάσουν τὴν δίψαν των.

Ὁ πτωχὸς εἰς τὴν ἐξώπορταν. Τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ Ραμαζανίου, πρὶν λήξῃ ἡ νηστεία, προσφέρουν [illegible] εἰς τοὺς πτωχούς.

Ἔπειτα πρέπει νὰ γίνῃ ἡ προσευχὴ μὲ τὸ σούρουπο. Οἱ περισσότερον θρῆσκοι πηγαίνουν εἰς τὸ τζαμί. Οἱ ἄλλοι προσεύχονται εἰς τὰ σπίτια των. Ἔπειτα, ἀρχίζει τὸ πραγματικὸν δεῖπνον. Μετὰ δύο μῆνας ὁλόκληρος ἡ πόλις ἀντηχεῖ ἀπὸ τοὺς ψαλμοὺς τῶν μουεζίνηδων καὶ τοὺς ἤχους μεγάλων σαλπίγγων, ποὺ, ἀπὸ τὸ ὕψος τῶν μιναρέδων, καλοῦν εἰς τὴν προσευχὴν τῆς νυκτός. Τέλος, περὶ τὰς δέκα ἢ ἕνδεκα, ὅλοι ἀποκοιμοῦνται. Ὄχι ὅμως διὰ πολύ. Εἰς τὰς τρεῖς τὸ πρωΐ, κατὰ τὸν χειμῶνα, εἰς τὴν μίαν ἢ εἰς τὰς δύο μετὰ τὰ μεσάνυκτα τὸ καλοκαῖρι, ἕνας τυμπανιστὴς περιέρχεται τὰς ὁδοὺς κτυπῶν τὸ τουμπελέκι του, ἐνῷ αἱ σάλπιγγες ἀρχίζουν καὶ πάλιν τὰ μονότονα σαλπίσματά των. Τότε, ξυπνοῦν ὅλοι μουδιασμένοι, ἑτοιμάζονται ἐν σπουδῇ διὰ τὸ τελευταῖον δεῖπνον, τὸ ὁποῖον θὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ νὰ ἀναμείνουν νηστικοὶ τὸ τέλος τῆς ἑπομένης ἡμέρας. Τρώγουν χωρὶς ὄρεξιν. Καὶ πολὺ πρὸ τῆς αὐγῆς, διὰ ν' ἀποφευχθῇ πᾶσα πλάνη, τὸ κανόνι βροντᾷ καὶ πάλιν, ἀγγέλλον τὴν ἐπανάληψιν τῆς νηστείας.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς, δυστυχία εἰς τοὺς πτωχούς. Ἐνῷ ὁ πλούσιος, ὁ ὁποῖος διεσκέδασε καθ' ὅλην τὴν νύκτα, βυθίζεται εἰς ὕπνον, τὸν ὁποῖον τίποτε δὲν διαταράττει, ὁ τεχνίτης, ὁ χαμάλης, ὁ ὑπηρέτης, ὁλόκληρος ἡ στρατιὰ τῆς δυστυχίας εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ σηκωθῇ σὲ λίγο, καὶ νὰ αἰσθανθῇ καὶ πάλιν τὸ μαρτύριον τῆς πείνης καὶ ἰδίως τῆς δίψης. Διὰ τὰς τάξεις αὐτὰς τῶν ἀνθρώπων, τὸ Ραμαζάνι εἶνε πολὺ σκληρόν.

Ἄν, ὅπως κατὰ τὰ τελευταῖα αὐτὰ ἔτη, τὸ Ραμαζάνι πέφτει χειμῶνα, ἡ δοκιμασία εἶνε ὁπωσδήποτε ὑποφερτή. Ἀλλ' ὡς γνωστόν, οἱ Μουσουλμᾶνοι ἔχουν σεληνιακὸν ἡμερολόγιον. Οἱ μῆνές των, κατά τι συντομώτεροι ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μας, μικραίνουν κατὰ δέκα ἡμέρας τὸ ἔτος καὶ μετατοπίζονται ἀνὰ τὰς διαφόρους ἐποχάς. Πρὸ δεκαπέντε ἢ εἴκοσι χρόνων, τὸ Ραμαζάνι ἔπεφτεν εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν κυνικῶν καυμάτων. Θὰ ξαναπέσῃ πάλιν τὸ καλοκαῖρι μετὰ παρέλευσιν ἀναλόγου χρόνου. Καὶ τὸ καλοκαῖρι, αἱ ἡμέραι εἶνε πολὺ μεγάλαι, καὶ ἡ ζέστη ἀφόρητος. Νὰ μὴν πίνῃς τίποτε ἀπὸ τὰς δύο τὸ πρωΐ, ἕως εἰς τὰς ὀκτὼ τὸ βράδυ, ὕστερα ἀπὸ κακονύχτισμα· νὰ δουλεύῃς, ἐν τοιαύτῃ καταστάσει, εἰς τοὺς ἀγρούς, εἰς τὰ λιμάνια, εἰς τὰ ναυπηγεῖα, εἰς τὰ ἐργοστάσια, νὰ σερβίρῃς ἀναψυκτικὰ ἂν εἶσαι γκαρσόνι καφενείου, ἰδοὺ τὸ μαρτύριον, τὸ ὁποῖον ὑφίστανται οἱ πραγματικοὶ πιστοὶ Μουσουλμᾶνοι, ὅταν εἶνε πτωχοί. Ἐννοεῖται λοιπόν, μὲ πόσην ἀνυπομονησίαν ἀναμένεται τὸ τέλος τοῦ Ραμαζανιοῦ. Ἡ προσέγγισίς του ἑορτάζεται ἀπὸ τῆς εἰκοστῆς ἑβδόμης ἤδη νυκτός, ἥτις καλεῖται νύκτα τῆς μοίρας, διότι ὁρίζεται κατ' αὐτὴν ἡ μοῖρα τοῦ καθενὸς δι' ὅλου τοῦ ἔτους. Τὰ τζαμιὰ εἶνε φωταγωγημένα, γίνονται δὲ εἰς αὐτὰ δεκταὶ καὶ αἱ γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι συνήθως εἰσέρχονται μόνον εἰς τὰ νεκρικὰ παρεκκλήσια. Ἕως τὸ πρωΐ, λιτανεῖες λευκῶν μορφῶν πλανῶνται εἰς τὰ στενοσόκακα καὶ παντοῦ ἀναπνέει κανεὶς τὴν μυρουδιὰν τοῦ μοσχολίβανου, τὸ ὁποῖον καίεται ἀφθόνως διὰ νὰ φύγουν τὰ τελώνια καὶ τ' ἄλλα κακὰ πνεύματα, τὰ ὁποῖα τριγυρίζουν παντοῦ τὴν νύκτα ἐκείνην.

Ἀπὸ τῆς μεθεπομένης, ἕνας λαὸς ἀφελὴς ἀρχίζει, μὲ τὸ σούρουπο, ν' ἀναμένῃ τὸ νέο φεγγάρι. Ἀλλὰ δὲν φαίνεται ἀκόμη. Καὶ τὸ ἑπόμενον βράδυ ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἀναμονή. Διότι πρέπει νὰ ἰδῇ κανεὶς μὲ τὰ μάτια του τὸν μηνίσκον. Δὲν ὑπάρχει ἐμπιστοσύνη εἰς τὸ ἡμερολόγιον. Καὶ ὑπάρχουν ἀκόμη πόλεις, ὅπου ἂν ὁ καιρὸς εἶνε νεφελώδης, τὸ Ραμαζάνι παρατείνεται.

Τέλος, προβάλλει τὸ περιπόθητον ἐκεῖνο μισοφέγγαρο, τὸ «Χιλάλ». Εἶνε λεπτὸν καὶ γυρτὸν σὰν βλεφαρίδα ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ τοῦ κοκκινισμένου ἀπὸ τὴν δύσιν. Μεγάλη ὀχλοβοὴ τὸ χαιρετᾷ, γυναῖκες τὸ κυττάζουν μὲ τρυφερότητα, ψιθυρίζουσαι προσευχάς, τὸ κανόνι βροντᾷ, αἱ μακραὶ σάλπιγγες ἠχοῦν ἐπάνω εἰς τοὺς μιναρέδες ἐνῷ ὅλοι οἱ μουεζίνηδες τραγουδοῦν μὲ ὅλην των τὴν δύναμιν: «Θεὸς εἶνε μόνον ὁ Θεὸς καὶ ὁ Μωάμεθ εἶνε ὁ προφήτης τοῦ Θεοῦ».

Ὁ μὴν τοῦ Ραμαζανίου ἐτελείωσε. Τὴν ἑπομένην ἀρχίζει ἑβδομὰς ἑορτῶν. Ἡ νηστεία ἐγκαταλείπεται ὁριστικῶς. Ἀλλά, συμφώνως πρὸς τὰ ἔθιμα, οὐδεὶς ἀρχίζει νὰ τρώγῃ τὴν ἡμέραν, ἂν δὲν ἔδωσε προηγουμένως ὡς ἐλεημοσύνην ὀλίγην τροφὴν εἰς ἕνα πτωχόν. Τοιουτοτρόπως, καθ' ὅλον τὸ πρωΐ, μακρὰ σειρὰ ἐπαιτῶν παρελαύνει ἐμπρὸς ἀπὸ τὶς ἐξώπορτες. Μεγάλη ζωηρότης βασιλεύει ἄλλως τε πανταχοῦ. Οἱ ἄνδρες ἐξέρχονται τῶν τειχῶν καὶ συγκεντροῦνται εἰς τὴν πεδιάδα διὰ νὰ προσευχηθοῦν ἀπὸ κοινοῦ.

Εἰς τὸ Ραμπάτ, μεταβαίνει ἔξω τῆς πόλεως ὁ ἴδιος ὁ Σουλτᾶνος τοῦ Μαρόκου. Ἐκεῖ συναντᾷ τοὺς ἱππεῖς, τοὺς ἀπεσταλμένους ἀπὸ τὰς φυλάς, οἵτινες προσέρχονται νὰ τοῦ προσφέρουν τὰ σέβη των. Καὶ ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας, ἐμπρὸς ἀπὸ τὰ ἀνάκτορά του, γίνονται ἱππευτικαὶ ἐπιδείξεις, καλπασμοί, πυροτεχνήματα, μέσα εἰς σύννεφα σκόνης, καπνοῦ καὶ ἀλαλαγμούς.

Μετὰ ταῦτα, ἡ ζωὴ ἐπαναλαμβάνει τὸν κανονικὸν ρυθμόν της, μέσα εἰς τὰ στενὰ σοκάκια καὶ εἰς τ' ἀγροτικὰ μονοπάτια, τὰ σκιαζόμενα ἀπὸ καλάμια.

ΖΑΝ ΓΚΑΛΛΟΤΤΙ

ΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΣΑΣ
εἶνε
ἐξησφαλισμέναι
ἀπολύτως
εἰς τὴν
ΑΓΡΟΤΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ
διότι
τὰς ἐγγυᾶται
ἐξ ὁλοκλήρου
ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ
δυνάμει εἰδικοῦ
ΝΟΜΟΥ
ΤΟΚΟΣ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ 5½ %

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ	5.50
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ „ „ „	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ	6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	100-200

Ἀπὸ τὸν πόλεμον εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολὴν

Μία ἄποψις τῆς Σαγκάης μὲ τὰ ἰαπωνικὰ πολεμικὰ πρὸ αὐτῆς.

Γράμματα ἀπὸ τὸ Παρίσι

Πῶς ἀνετράπη ἡ κυβέρνησις Λαβὰλ εἰς τὴν Γερουσίαν

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Φεβρουάριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἔπεσε χθὲς ... χωρὶς τιμάς. Ἔπεσεν εἰς τὴν Γερουσίαν, αἱ ἀξίαι τῆς ὁποίας, ἀπὸ ἀπόψεως ἐνδιαφέροντος, δὲν φθάνουν, ὡς γνωστόν, εἰς ὑψηλὰ ἐπίπεδα τιμῶν. Δι' αὐτὸ ἴσως, ἡ πτῶσίς της προεκάλεσε τόσην ἐντύπωσιν, ὅσην δὲν θὰ προεκάλει ἡ ἀνατροπή της παρὰ τῆς Βουλῆς.

Ἡ συζήτησις εἰς τὴν Γερουσίαν ἀνεμένετο σοβαρά. Ἐπρόκειτο νὰ συζητηθῇ ἡ γενικὴ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως Λαβάλ, ἐπὶ τῇ βάσει ἐπερωτήσεως τοῦ γερουσιαστοῦ κ. Πεϋροννέ. Διὰ τοῦτο πολὺ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως, ἔξω τῶν ἀνακτόρων τοῦ Λουξεμβούργου, ὅπου, ὡς γνωστόν, εἶνε ἡ ἕδρα τῆς Γερουσίας, πλῆθος ἀργοσχόλων ἀνέμεναν τὴν εἴσοδον τῶν ἐπισήμων. Εἰς τὰ θεωρεῖα, ἐπίσης, πλῆθος κυριῶν καὶ κυρίων. Τέλος, ἔξω εἰς τὴν αὐλήν, πλῆθος αὐτοκινήτων. Τὴν 3ην μ. μ. ἀκούονται τὰ τυπικὰ τυμπανίσματα τῆς φρουρᾶς, ἀγγέλλοντα τὴν ἄφιξιν τοῦ προέδρου τῆς Γερουσίας κ. Λεμπρέν, ὁ ὁποῖος καὶ καταλαμβάνει μετ' ὀλίγον τὴν προεδρικὴν ἕδραν.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Καταλὰ καταθέτει τὸ νομοσχέδιον περὶ τῆς ἐκλογικῆς μεταρρυθμίσεως. Ἡ ἀριστερά, τὴν ὁποίαν ἰδίᾳ θίγει τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, ψηφισθὲν ὡς γνωστόν, παρὰ τῆς Βουλῆς, θορυβεῖ ἀμέσως. Τὸ πρῶτον δεῖγμα τῶν διαθέσεων τῆς Γερουσίας ἔναντι τοῦ νομοσχεδίου. Καὶ συγχρόνως, ἡ πρώτη βολὴ τοῦ δευτέρου νομοθετικοῦ σώματος κατὰ τῆς κυβερνήσεως Λαβάλ. Εὐθὺς κατόπιν, ἐπακολουθεῖ ἡ δευτέρα βολή. Ὁ καταθέσας τὴν ἐπερώτησιν περὶ τῆς γενικῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς κ. Πεϋροννὲ εἶχε δηλώσει εἰς τὴν σύσκεψιν τῶν γερουσιαστῶν τῆς «δημοκρατικῆς ἀριστερᾶς» ὅτι ἂν ἡ κυβέρνησις παρεῖχεν ἐπαρκεῖς ἐξηγήσεις περὶ τῶν λόγων διὰ τοὺς ὁποίους θὰ ἔπρεπε ν' ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεώς του, θὰ ἐδέχετο νὰ τὴν ἀποσύρῃ. Ἡ δήλωσις αὐτὴ προκαλεῖ ζωηρὰς διαμαρτυρίας, εὑρίσκονται δὲ ἀμέσως δύο γερουσιασταί, οἱ ὁποῖοι τονίζουν ὅτι, ἂν ὁ πρῶτος καταθέσας τὴν ἐπερώτησιν δεχθῇ νὰ τὴν ἀποσύρῃ, θὰ τὴν ἀναλάβουν αὐτοί. Ἀποτέλεσμα: ὁ πρῶτος καταθέσας, δηλαδὴ ὁ κ. Πεϋροννέ, μεταπείθεται. Καὶ ὁ πρόεδρος ἐρωτᾷ ξηρῶς ποίαν ἡμέραν προτείνει ἡ κυβέρνησις διὰ νὰ συζητηθῇ ἡ κατατεθεῖσα ἐπερώτησις τοῦ κ. Πεϋροννέ. Τότε ἀνέρχεται εἰς τὸ βῆμα ὁ πρωθυπουργὸς κ. Λαβὰλ καὶ ἐκφράζει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Γερουσία θὰ δεχθῇ «ἀναμφιβόλως» τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως «εἰς στιγμὴν καθ' ἣν σοβαρωτάτη συζήτησις διεξάγεται εἰς τὴν Γενεύην, εἰς τὴν ὁποίαν συζήτησιν διακυβεύονται ὕψιστα συμφέροντα τῆς χώρας· ὅταν μετά τινας ἡμέρας αἱ συζητήσεις τῆς διασκέψεως τοῦ ἀφοπλισμοῦ τερματισθοῦν, τότε ἡ κυβέρνησις εἶνε πρόθυμος νὰ δεχθῇ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως, τὴν ὁποίαν δὲν θὰ ἔχῃ πλέον κανένα λόγον ν' ἀποφύγῃ.»

Ἀλλὰ τὸ «ἀναμφιβόλως» τοῦ κ. Λαβὰλ ἀντήχησεν εἰς τὸ κενόν. Κάποιος γερουσιαστὴς μόνον ἐξερόβηξε δυνατά, ὅταν ἐλέγετο ἡ λέξις: Προειδοποίησις ὅτι ἀντιθέτως ὅλαι αἱ ἀμφιβολίαι ἐπετρέποντο καὶ ἦσαν δικαιολογημέναι μάλιστα.

Πόσον δικαιολογημέναι ἦσαν αἱ ἀμφιβολίαι, τὸ ἀπέδειξε μετ' ὀλίγον ἡ πρώτη ψηφοφορία δι' ἀναστάσεως τῶν χειρῶν,—ἡ ἀναστάσεως, ὅπως θὰ ἐλέγετο εἰς τὰ ἑλληνικὰ νομοθετικὰ σώματα. Ὁ κ. Λαβὰλ προτείνει τὴν 26 Φεβρουαρίου ὡς ἡμέραν συζητήσεως τῆς ἐπερωτήσεως. Ἡ ἀριστερὰ ζητεῖ θορυβωδῶς ἄμεσον συζήτησιν. Ὁ πρόεδρος τῆς Γερουσίας προβαίνει εἰς τὴν πρώτην ψηφοφορίαν δι' ἀναστάσεως. Ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ἀσαφές. Ἰδοὺ ἡ κυρία ἀμφιβολία: Τί θέλει τὸ Σῶμα, ἀναβολὴν ἢ ἄμεσον συζήτησιν; Ἡ ἀμφιβολία αὐτὴ καθιστᾷ ἀναγκαίαν τὴν διὰ κλήσεως ψηφοφορίαν. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ταύτης εἶνε ἡ παραδοχὴ τῆς ἀμέσου συζητήσεως: Ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς ἐψήφισαν μόνον 134, κατὰ 155. Ὁ κ. Λαβὰλ ἐγείρεται τότε ἀπὸ τὴν θέσιν του καὶ προτείνει ἕνα συμβιβασμόν. Ὡς γνωστόν, ὁ κ. Λαβὰλ φημίζεται διὰ τοὺς συμβιβασμοὺς ...ἀκόμη καὶ μὲ τὴν συνείδησίν του. Προτείνει τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ὄχι πλέον διὰ τὴν 26 Φεβρουαρίου, ἀλλὰ διὰ τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν μόνον. Ἐπὶ τῆς μικρᾶς αὐτῆς ἀναβολῆς θέτει ζήτημα ἐμπιστοσύνης.

«Σήμερον, λέγει, ἡ γερμανικὴ ἀντιπροσωπεία εἰς τὴν διάσκεψιν τοῦ ἀφοπλισμοῦ ἀνέπτυξε τὸ σχέδιόν της, τὸ ὁποῖον, κατὰ πᾶσαν βεβαιότητα, θ' ἀπαιτήσῃ ἀνταπάντησιν ἀπὸ μέρους τῆς γαλλικῆς». Δὲν ὑπάρχουν, πλέον, «ἀναμφιβόλως» εἰς τὸν λόγον του. Ἀντιθέτως, ὑπάρχει ἐπίκλησις, καὶ εἰς τὸν τόνον καὶ εἰς τὰς ἐκφράσεις του. «Εἶμαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζω ὅτι ὁ ἐντιμότατος — ἡ λέξις, ὡς γνωστόν, τείνει νὰ καθιερωθῇ διὰ τοὺς κοινοβουλευτικοὺς ἄνδρας, κατὰ μίμησιν τῶν ἀγγλικῶν κοινοβουλευτικῶν ἐθίμων— ὁ ἐντιμότατος κ. Πεϋροννὲ ἔσχε χθὲς τὴν νύκτα μακρὰν τηλεφωνικὴν συνδιάλεξιν μετὰ τοῦ ἐν Γενεύῃ ἀρχηγοῦ τῆς γαλλικῆς ἀντιπροσωπείας κ. Ταρντιὲ καὶ ἐπείσθη ἀπὸ τὰ ἐπιχειρήματα αὐτοῦ ὅπως ἀποσύρῃ τὴν ἐπερώτησίν του». Ἀλλὰ δὲν ἐπρόφθασε νὰ ὑποβάλῃ καὶ τὸ συμπέρασμα τῶν λόγων του, ὅταν ἡ Γερουσία ἐξέπεμψε τὸν πρῶτον ...βρυχηθμόν. Διότι περὶ βρυχηθμοῦ ἐπρόκειτο. Καὶ ἡ ἐπίθεσις ἐπέκειτο. Τοῦτο ἀντελήφθη ἀμέσως ὁ κ. Λαβὰλ καὶ ἔλαβε, τὴν τελευταίαν στιγμήν, στάσιν ἀντεπιθέσεως, ἔστω καὶ ματαίας. Ὕψωσε τὴν φωνὴν καὶ ἀπέστειλε τὴν ὑστάτην πρόκλησιν πρὸς τὴν Γερουσίαν: «Ἡ Γερουσία, ἡ ὁποία τόσα ἔδωσε μέχρι τοῦδε δείγματα σωφροσύνης καὶ ἠρεμίας,—τραγικὴ εἰρωνεία ἐν μέσῳ τοῦ θορύβου τῆς στιγμῆς ἐκείνης,—ἡ Γερουσία θὰ πράξῃ βεβαίως ὅ,τι νομίζει καθῆκον της. Ἀλλ' ἐγὼ σᾶς θέτω μεταξὺ τῶν παθῶν σας καὶ τῶν συμφερόντων τῆς χώρας».

— Μεγάλα λόγια! ἠκούσθη μία φωνή. Καὶ ἐπηκολούθησαν βρονταὶ διαμαρτυριῶν. Ὁ πρόεδρος τοῦ Σώματος δὲν εἶχεν ἄλλην διέξοδον παρὰ νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν ψηφοφορίαν ἐμπιστοσύνης, τὴν ὁποίαν εἶχε θέσει ἡ κυβέρνησις. Ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας 157 κατὰ τῆς ἀναβολῆς, ἄρα καὶ κατὰ τῆς κυβερνήσεως, 134 ὑπέρ. Καὶ ἡ κυβέρνησις Λαβὰλ ἔπεσεν. Ἡ Γερουσία ἐξεδικήθη, εἰς τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν, τὴν κυβέρνησιν, ἡ ὁποία ἠθέλησε, διὰ τῆς μεταβολῆς τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν πλειοψηφίαν τῆς δεξιᾶς. Τὰ ἐπακόλουθα δὲν πρόκειται, βεβαίως, νὰ ἐξελιχθοῦν ἀπὸ τῆς μιᾶς στιγμῆς εἰς τὴν ἄλλην. Ἡ λύσις τῆς κρίσεως ἐνδέχεται νὰ βραδύνῃ. Καὶ εἰς τὸ μεταξὺ ἡ Γενεύη;

Τὸ μυθιστόρημα τῆς «Πρωΐας»

Τζὰκ ὁ Ἐκδικητὴς

Τοῦ διασήμου Ἄγγλου συγγραφέως Ἔντγκαρ Οὐάλλας

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ὁ συνταγματάρχης ἐπλήρωσε, βγάζοντας ἀπ' τὴν τσέπη του ἕνα μάτσο χαρτονομίσματα. Ἦταν ἀπὸ τὰ χαρτονομίσματα ἐκεῖνα ποὺ τοῦ εἶχε δώσει χθὲς βράδυ ἡ Μαίζη Οὐάϊτ. Ἐπερίμενε νὰ πακετταρισθοῦν τὰ κοσμήματα, σ' ἕνα μακρουλὸ δεματάκι, σφραγισμένο μὲ βουλοκέρι καὶ μὲ τὸ ὄνομά του καὶ τὴν διεύθυνσίν του ἐπάνω. Σφίγγοντας τὸ χέρι τοῦ Μάϋλλεμπεργκ, τοῦ καθώρισε ἕνα νέο ραντεβοῦ, καὶ βγῆκε ἔξω σφυρίζοντας κάποιο τραγουδάκι, προσωποποίησις τοῦ ἱκανοποιημένου ἀνθρώπου.

Ἑτοιμαζόταν κι' αὐτὸς νὰ τὸ στρίψῃ! Τὸ μικρὸ αὐτὸ δεματάκι, τὸ πρῶτο ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ εἶχε τὴν πρόθεση νὰ καταθέσῃ στὸ ἰδιωτικό του χρηματοκιβώτιον στὴν Τράπεζα, ἐπρόκειτο νὰ συναντήσῃ τὴν στίβα τῶν πολυτί-

ΧΑΡΡΥ ΡΙΣΜΑΝ
Ὁ τραγουδιστὴς τοῦ πόνου καὶ τῆς ἀγάπης, τὸ ἴνδαλμα τῶν Νεοϋορκέζων, ἀνώτερος ἀπὸ τὸν ΑΛ ΤΖΟΛΣΟΝ.
Ἡ πεταχτὴ καὶ ὤμορφη βεντέττα ΤΖΟΑΝΑ ΜΠΕΝΝΕΤ στὸ συγκινητικὸ καὶ δραματικὸ ἔργο

ΦΤΩΧΕΙΑ ΚΙ' ΑΓΑΠΗ
Ἡ πειὸ φαντασμαγορικὴ καὶ πλουσία εἰς σκηνοθεσίαν ταινία
Μουσικὴ ΙΡΒΙΓΚ ΜΠΕΡΛΙΓΚ
Ἐπὶ πλέον ΦΟΞ ΜΟΥΒΙΤΟΝ ΝΙΟΥΣ
Ἀπὸ ΣΗΜΕΡΟΝ στὸν κινηματογράφο
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

μων καὶ ἀκριβῶν ἀμερικανικῶν ἀξιῶν, ποὺ ἐγέμιζαν τὴν χαλύβδινη αὐτὴ φυλακή. Ἀπὸ πολλῶν μηνῶν ὁ συνταγματάρχης μετέτρεπε τὴν περιουσίαν του εἰς χάρτινα δολλάρια. Τὰ χαρτονομίσματα αὐτὰ ἠδύναντο εὔκολα νὰ διατεθοῦν, καὶ τὰ ἴχνη των παρηκολουθοῦντο δυσκολώτερα ἀπὸ τὰ ἀγγλικὰ χαρτονομίσματα. Κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ μάθῃ ἔτσι πόση ἦτο ἡ περιουσία του. Δὲν ἦταν πιὰ στὰ χέρια ἑνὸς περιέργου τραπεζικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ἑνὸς διευθυντοῦ ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ ρωτήσῃ ἡ ἀστυνομία. Σὲ ὁποια δήποτε στιγμὴ μποροῦσε, χωρὶς νὰ πάρῃ κανεὶς εἴδησι, νὰ ζητήσῃ τὸ περιεχόμενον τοῦ χρηματοκιβωτίου του, καὶ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν Τράπεζα, χωρὶς νὰ καταλάβῃ κανεὶς ὅτι ἀποσύρει τὴν περιουσία του.

Ἐπῆρε ἕνα ἀμάξι καὶ ἔδωσε τὴν διεύθυνσιν τῆς Τραπέζης. Ὁ Φέργκιονσον, ὁ διευθυντής, τὸν ὑπεδέχθη.

— Καλημέρα, συνταγματάρχα, τοῦ εἶπε. Ἤθελα ἀκριβῶς νὰ σᾶς γράψω δυὸ λόγια. Ξέρετε ὅτι τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λογαριασμοῦ σας εἶνε πολὺ μικρό.

— Ἀλήθεια; εἶπεν ἔκπληκτος ὁ συνταγματάρχης.

— Ἐσκέφθηκα πῶς δὲν θὰ τὸ εἴχατε ἀντιληφθῆ, εἶπεν ὁ Φέργκιονσον, ἂν καὶ ἀπὸ ἀρκετὸν καιρὸν κάνετε μεγάλες ἀναλήψεις.

— Θὰ τὰ διορθώσω, εἶπεν ὁ συνταγματάρχης. Μήπως εἶνε χρεωστικός; ρώτησε μὲ τόνον ἀστειότητος καὶ ὁ Φέργκιονσον ἐχαμογέλασε.

— Ἔχετε ὀγδόντα χιλιάδες λίρες στὸν λογαριασμὸ Β., εἶπε. Θαρρῶ πῶς δὲν θὰ τὸν θίξετε αὐτόν.

— Ἐκτὸς ἂν ἠθέλατε νὰ μὲ δῆτε στὰ καταναγκαστικὰ ἔργα γιὰ δόλο καὶ κατάχρησιν ἐμπιστοσύνης τῶν συνεταίρων μου!... εἶπεν ὁ συνταγματάρχης γελῶντας. Ὤ!... ὄχι!... σήμερα κι' ὅλας θὰ τὸν κανονίσω. Ἐν τῷ μεταξὺ.... θὰ ἤθελα νὰ καταθέσω αὐτὰ εἰς τὸ χρηματοκιβώτιόν μου...

Καὶ ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του τὸ δεματάκι.

— Βεβαιότατα, εἶπεν ὁ Φέργκιονσον καὶ κτύπησε ἕνα κουδοῦνι.

Ἕνας ὑπάλληλος παρουσιάσθη.

— Ὡδηγήσατε τὸν συνταγματάρχην Μπαούντερυ στὸ θησαυροφυλάκιον. Ἐπιθυμεῖ νὰ καταθέσῃ κάτι εἰς τὸ χρηματοκιβώτιόν του, εἶπε, ἢ θέλετε νὰ τὸ καταθέσω ἐγώ;

— Ὤ!... ὄχι!... πάω μόνος μου, εἶπεν ὁ συνταγματάρχης.

Ἠκολούθησε τὸν ὑπάλληλον στὴν στριφτὴ σκάλα καὶ κατέβηκε στὸ καλοφωτισμένο ὑπόγειο. Παίρνοντας τὸ κλειδὶ ποὺ τοῦ ἔτεινε ὁ ἄλλος, ἄνοιξε τὸ Νο 20.

Τὸ χρηματοκιβώτιον διηρεῖτο εἰς δύο χωρίσματα, τὸ ἕνα βαθύτερο ἀπ' τ' ἄλλο. Ὁ συνταγματάρχης τὸ ἔσυρε. Ἦτο κατὰ τὸ ἥμισυ γεμᾶτο ἀπὸ ἀμερικανικὰ χαρτονομίσματα, καλοδιπλωμένα καὶ δεμένα ἀπὸ τὸν ἴδιον.

— Συχνά, ρώτησα τὸν ἑαυτό μου, συνταγματάρχα Μπαούντερυ, εἶπεν ὁ ὑπάλληλος, γιατὶ δὲν χρησιμοποιεῖτε τὰ χρηματοκιβώτια τῆς Τραπέζης. Ὅταν ἕνας πελάτης ἔχει ἰδιαίτερον, δὲν εἴμεθα ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν πραγμάτων.

— Τὸ ξέρω, εἶπεν ὁ συνταγματάρχης φιλομειδής. Ἀλλὰ πρέπει κανεὶς νὰ τρέχῃ καὶ κινδύνους.

Ἔβαλε τὸ πακέττο του ἐπάνω ἀπὸ τὰ χρήματα, ξανάσπρωξε τὸ συρτάρι, τὸ κλείδωσε καὶ ἔδωσε τὸ κλειδὶ στὸν ὑπάλληλο.

— Νομίζω πῶς ἡ Τράπεζα ἀναλαμβάνει ἀρκετὲς εὐθῦνες, ποὺ νὰ μὴ χρειάζεται νὰ ἐπιβαρυνθῇ καὶ μὲ ἄλλες, εἶπε. Ἄλλως τε μ' ἀρέσουν οἱ κίνδυνοι...

— Τ' ἄκουσα κι' ἐγὼ αὐτό, εἶπεν ἄθῳα ὁ ὑπάλληλος, καὶ ὁ συνταγματάρχης τὸν κύτταξε μὲ ὑποψία.

(Ἀκολουθεῖ)

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α. Ε.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Πληροφορούμεθα ὅτι ἄτομά τινα οὐδεμίαν ἔχοντα ἐξουσιοδότησιν ἐπισκέπτονται διαφόρους πελάτας, ζητοῦντα ὅπως ἀνατεθῇ εἰς αὐτὰ ἡ ἐντολὴ τοῦ ἐλέγχου τῶν μετρητῶν των ἐπ' ἀμοιβῇ.

Πρὸς ἀποφυγὴν οἱασδήποτε ἀσκόπου ἐνεργείας καὶ ἐνδεχομένων ἀμφισβητήσεων, ὑπενθυμίζομεν ὅτι ὁ τρόπος καθ' ὃν δέον νὰ ζητῆται καὶ γίνεται ὁ ἔλεγχος τῶν μετρητῶν, κανονίζεται ἀπὸ τὰ ἄρθρα 10ον καὶ 11ον τῶν συναφθέντων καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἐγκεκριμένων συμβολαίων συνδρομῆς.

Τὰ ἄρθρα ταῦτα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 10ον.— Ὁ καταναλωτὴς δύναται νὰ ζητήσῃ, ἀλλ' ἐγγράφως, ὅπως ἐνεργηθῇ ἐντὸς 8 ἡμερῶν καὶ εἰς ἡμέραν ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ὁρισθησομένην ἔλεγχος τοῦ μετρητοῦ ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ ἢ πραγματογνώμονος τῆς ἐκλογῆς του. Ἐὰν κατὰ τὸν ὡς ἄνω προκληθέντα ἔλεγχον ὁ μετρητὴς ἀναγνωρισθῇ ὡς λειτουργῶν ἀκριβῶς μετὰ προσεγγίσεως 5 % ἢ βραδυπορῶν, τὰ ἔξοδα ἐλέγχου, ἤτοι 2 δραχμαὶ χρυσαῖ ἐπιβαρύνουσι τὸν καταναλωτήν. Ἐὰν ἤθελεν ἐξακριβωθῇ ὅτι ὁ μετρητὴς ἐκ σφάλματός του δεικνύει περισσότερα τοῦ ὡς ἄνω ὁρίου τῶν 5 %, τὰ ἔξοδα τοῦ ἐλέγχου θέλει ὑποστῇ ἡ Ἑταιρεία.

Ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Ἑταιρεία δὲν ἤθελε προβῇ ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῶν 8 ἡμερῶν εἰς τὸν ὡς ἄνω ἔλεγχον, αὕτη δὲν θὰ δύναται νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν πελάτην οὐδεμίαν νέαν ἀπόδειξιν καταναλώσεως ἠλεκτρικοῦ ρεύματος πλὴν τῆς τοῦ μηνὸς καθ' ὃν ὑπεβλήθη ἡ ἔνστασις.

Ἄρθρον 11ον.— Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τῶν μερῶν περὶ τὴν ἑρμηνείαν τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ὡς ἄνω ἐλέγχου τοῦ μετρητοῦ ἡ ἀμφισβήτησις θέλει κανονισθῇ παρὰ τοῦ ἠλεκτρολογικοῦ ἐργαστηρίου τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου παρὰ τοῦ Ἠλεκτρολογικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ Πολυτεχνείου καὶ τοῦ ἁρμοδίου αὐτοῦ καθηγητοῦ ὅπερ θέλει προβῇ, ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνάγκη, εἰς δεύτερον ἔλεγχον. Τὰ ἔξοδα τῆς πραγματογνωμοσύνης ἔσονται εἰς βάρος τοῦ καταδικασθέντος μέρους.

Πᾶσα ἄλλη ἐνέργεια καὶ οἱοσδήποτε ἄλλος τρόπος ἐλέγχου τῶν μετρητῶν οὐδόλως ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας καὶ ἑπομένως θὰ εἶνε ἐντελῶς ἄσκοπος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16ῃ Φεβρουαρίου 1932.

ΦΟΙΤΗΤΗΣ Μαθηματικῶν, καλῆς οἰκογενείας, ἀναλαμβάνει παραδόσεις κατ' οἶκον εἰς μαθητὰς καὶ μαθητρίας ὅλων τῶν τάξεων Γυμνασίου καὶ Δημοτικοῦ ἐπὶ μετρίᾳ ἀμοιβῇ. Γράψατε: Μ. Γ. Ψαρόν, Μαρόγλου 38, ἐνταῦθα.

ΒΙΚΗ ΜΠΑΟΥΜ

ΣΤΟ "ΓΚΡΑΝΤ-ΟΤΕΛ"

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Σ' αὐτὲς τὶς λέξεις, ὁ Κρινγκελάϊν σοβαρεύτηκε ἔξαφνα. Ἔγινε σκεπτικὸς καὶ τάραξε λιγάκι. Στάθηκε μιὰ στιγμὴ ὀρθὸς ἀνάμεσα στὶς πόρτες καὶ κυττάζοντας τὸ μικρὸ διαμέρισμα ἀόριστα καὶ παντοῦ: τὴν σιλουέττα τῆς Φλαμές, χαϊδεμένη ἀπὸ μιὰν ἀχτῖδα ἡλίου, κοντὰ στὸ παράθυρο· τὸν σωματώδη γενικὸ διευθυντή, ξεμέθυστο, μὲ τὰ χέρια στὶς τσέπες τοῦ πανταλονιοῦ. Κι' ἀπὸ μακρυά, ἀπὸ τὴν ἀνοιχτὴ πόρτα, τὴν κρεββατοκάμαρα καὶ τὸ λουτρὸ πλάϊ. Ὅλ' αὐτὰ ἦταν βυθισμένα κι' ἔτρεμαν μέσ' στ' ἀπρόσκλητα δάκρυα ποὺ θόλωσαν τὰ μάτια τοῦ Κρινγκελάϊν,— τώρα συγκινημένου. Τὸ καπέλλο του ἦταν χάμω. Τὸ μάζεψε κι' ὑποκλίθηκε:

— Ἡ Κυρία θὰ θελήσῃ νὰ μὲ συγχωρήσῃ γιὰ τὴν ἐνόχληση, εἶπε ἀκόμα, μὲ τὴν ψηλὴ κι' εὐχάριστη φωνή του. Ὁ Πρέζινγκ, ποὺ ἡ συνείδησή του ὡς ἀνθρώπου παντρεμμένου δὲν ἦταν τόσο ἐν τάξει, ἐξέλαβε αὐτὰ τὰ λόγια σὰν μιὰ χυδαία κι' ἐλεεινὴ προσβολὴ ἐναντίον του. Ἔβγαλε τὶς γροθιές του ἀπὸ τὶς τσέπες:

— Πηγαίνετε ἔξω! εἶπε μονάχα.

Μὰ ὁ Κρινγκελάϊν εἶχε ἐξαφανισθεῖ. Ὁ Πρέζινγκ τρεῖς φορὲς ἔκανε τὸν γύρο τῆς κάμαρας. Τὰ μηλίγγια του ἦταν φουσκωμένα καὶ τὸ μέτωπό του κατακόκκινο.

— Λοιπόν; ρώτησε ἡ Φλαμές. Ἔξαφνα ὁ γενικὸς διευθυντὴς ὥρμησε ἴσαμε τὴν πόρτα, τὴν ἄνοιξε βίαια, κι' ὅπως θὰ μούγκριζε ἕνας θυμωμένος ἐλέφαντας, ἔκραξε μέσ' στὸν σιωπηλὸ διάδρομο:

— Θὰ ξανασυναντηθοῦμε! Θὰ σᾶς παρακολουθήσωμε! Θὰ δοῦμε ἀπὸ ποῦ κλέψατε τὰ λεφτὰ γιὰ νὰ τεμπελιάζετε ἐδῶ μέσα! Λωποδύτη! Παλιάνθρωπε! Κάθαρμα! Θὰ εἰδοποιήσω νὰ σᾶς συλλάβουν... νὰ σᾶς συλλάβουν...

Μὰ ὁ Κρινγκελάϊν εἶχε γίνει ἄφαντος καὶ δὲν ἄκουγε πιὰ τίποτα.

— Ὅπως καὶ νἄχῃ τὸ πρᾶγμα, ἦταν ἕνας καλὸς ἄνθρωπος. Στὸ τέλος μάλιστα ἔκλαψε, εἶπε σὰν συμπέρασμα ἡ Φλαμές, ποὺ καθ' ὅλο τὸ διάστημα δὲν εἶχε ἀνοίξει τὸ στόμα της..

*

— Ἄφησε τὶς κάλτσες σου! Εἶνε τόσο ὄμορφα ἔτσι! εἶπε ὁ Πρέζινγκ καθισμένος στὴν σαίζ-λόγκ στὴν κάμαρα τῆς Φλαμές, στὸν ἀριθμὸ 72.

— Ὄχι, ἀπήντησε ἡ Φλαμές. Αὐτὸ μοῦ εἶνε δυσάρεστο. Δὲν μπορῶ νὰ γυρίζω ἔτσι μέσ' στὴν κάμαρα, μὲ τὰ παπούτσια μου καὶ τὶς κάλτσες μου...

Κάτω ἀπὸ τὴν ἀνταύγεια τῆς μικρᾶς λάμπας, τὸ σῶμα της φωτιζόταν ἀπὸ κόκκινες σκιὲς πάνω στὸ μὰτ χρυσάφι τῆς σάρκας της. Στὰ γόνατα καὶ στοὺς ὤμους, τὸ παχουλὸ καὶ βελουδένιο δέρμα γυάλιζε ἐλαφρά. Κάθισε στὴν ἄκρη τοῦ κρεββατιοῦ. Ἀφοῦ ἔβγαλε τὰ γαλάζια παπούτσια της, ἔβγαλε τὶς καινούργιες της μεταξωτὲς κάλτσες, τυλίγοντάς της μὲ ὕφος σοβαρὸ καὶ προσοχή.

Ὅταν ἔσκυψε, τὸ φῶς παιγνίδιζε στὸ γλυκὸ κοίλωμα τῶν δυὸ στηθιῶν της, καὶ στὴν πλάτη της οἱ σπόνδυλοί της ἐφρικιοῦσαν. Ἡ θέα αὐτὴ μεθοῦσε τὸν Πρέζινγκ.

—Εἶσαι θαῦμα! εἶπε, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ τολμήσῃ νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τὴν ἀναπαυτικὴ πολυθρόνα του. Πάνω ἀπὸ τὸν ὦμό της, ἡ Φλαμὲς τοῦ 'κανε ἕνα νεῦμα εὐγενικὸ γιὰ νὰ πάρῃ θάρρος. Ἄφησε τὶς κάλτσες της στὴν καρέκλα, ὅπου προηγουμένως εἶχε ρίξει τὸ φόρεμά της καὶ τὰ ἐσώρρουχά της—αὐτὰ τ' ἀνύπαρκτα κι' ἀσήμαντα ἐσώρρουχα—διπλωμένα ὅλα μὲ τάξη ὅπως θὰ ἔκανε μιὰ φρόνιμη μαθήτρια. Ὁ Πρέζινγκ σηκώθηκε, ἐνῷ τὰ παπούτσια του τρίζανε, καὶ τὴν πλησίασε. Μὲ προφύλαξη, ἅπλωσε τὸν ἀντίχειρά του ὅπου ὑπῆρχε μιὰ τοῦφφα ἀπὸ τρίχες καὶ ἄγγιξε τὴν πλάτη τῆς Φλαμὲς προσεκτικά, ὅπως θὰ 'κανε ἂν ἐπρόκειτο γιὰ κανένα περίεργο, ἄγριο μὲ ἐπικίνδυνο ζῶο. Ἡ Φλαμὲς χαμογέλασε.

— Λοιπόν; εἶπε εὐγενικά.

Ἦταν λίγο ἐκνευρισμένη κι' ἀνυπόμονη. Ὅσο γιὰ τὸν ἑαυτό της, εἶχε ὅλη τὴν καλὴ θέληση γιὰ νὰ ἐκτελέσῃ τυπικὰ ὅλους τοὺς ὅρους τῆς προφορικῆς συμφωνίας. Ἄλλως τε μιὰ γυναῖκα καθὼς πρέπει δὲν μποροῦσε νὰ δεχθῇ χίλια μάρκα, ἕνα ταξεῖδι στὴν Ἀγγλία, κι' ἕνα καινούργιο φόρεμα καὶ μαντὼ, μὲ διάφορα ἄλλα πράγματα, χωρὶς νὰ προσφέρῃ τίποτα ὡς ἀντάλλαγμα. Μὰ αὐτὸς ὁ γενικὸς διευθυντὴς ἦταν τόσο φριχτὰ ἀδέξιος καὶ κουτός: ἦταν ἡ δεύτερη βραδυὰ ποὺ τὴν περιτριγύριζε (ἔτσι τοὐλάχιστον ἡ Φλαμὲς σκεπτόταν βλέποντας τὸ δειλὸ καὶ συγκρατημένο κόρτε τοῦ Πρέζινγκ) κι' αὐτὸ τῆς ἦταν πολὺ δυσάρεστο. Ἦταν σὰν νὰ ἐπρόκειτο νὰ βουλώσῃ ἕνα δόντι ἀπόνα ὀδοντοϊατρὸ ἐξαιρετικὰ ἀδέξιο. Ἐπιθυμοῦσε ὅ,τι ἦταν νὰ γίνῃ νἄχε γίνει, μ' αὐτὸ ἀργοῦσε, ἀργοῦσε, δὲν προχωροῦσε γρήγορα κι' ἐκνευριζότανε. Τράβηξε ἐλαφρὰ τὴν πλάτη της γιὰ νὰ τὴν πλησιάσῃ στὸ χέρι τοῦ Πρέζινγκ, μὰ ὁ δειλός του ἀντίχειρ μπῆκε πάλι στὴν τσέπη τοῦ γελέκου του ὅπου, πλάϊ στὸ στυλό του, ἀναπαυόταν τώρα ἀπὸ τὴν τολμηρή του περιπέτεια. Ἡ Φλαμὲς ἀναστέναξε καὶ στράφηκε, μπροστὰ στὸν γενικὸ διευθυντή. Ἡ τελειότης τοῦ σώματός της, ἔτσι καθὼς ἦταν ὁλόγυμνο, τὸν πλημμύρισε συνάμα ἀπὸ ἔκσταση καὶ φόβο.

— Ἐπὶ τέλους, σὲ βλέπω! Τώρα μπορῶ νὰ σὲ δῶ! εἶπε συγκινημένος. Τὸ σῶμα τῆς Φλαμὲς ἀπέπνεε τόση παρθενικότητα, στὴ δροσιά του καὶ τὴν καθαριότητά του, ὥστε ὁ γενικὸς διευθυντὴς αἰσθάνθηκε μᾶλλον ἀγωνία πα[illegible] μορφη ποὺ εἶσαι!.. [illegible] τικη στὴ φωτογραφ[illegible] δικό, εἶπε, σὰν μετα[illegible]

—Ἀλλοιώτικη; Π[illegible]

— Πιὸ κοκέττα. Ε[illegible] πινιὰ πυκάντικη, κα[illegible]

Ἡ Φλαμὲς εἶχε [illegible] σθάνθηκε τὴν κρυφ[illegible] τοῦ Πρέζινγκ μπρο[illegible] ἁγνότητά της, καὶ [illegible] ποὺ αὐτὴ γεννοῦσε [illegible] αὐτοῦ τοῦ ἀστοῦ, μὲ [illegible] ποὺ δὲν εἶχε ποτέ του [illegible] μὰ τί μποροῦσε νὰ κ[illegible] πως εἶμαι» σκέφθηκ[illegible] τησε:

— Ναί, ὅταν σᾶς [illegible] σᾶς κάνουν πάντα γκ[illegible] ἔπειτα κάνουν «ρετου[illegible] γραφία σᾶς ἄρεσε περ[illegible] τὸ πρωτότυπο;

— Τί ἰδέα! Εἶσαι θ[illegible] λαβε ὁ Πρέζινγκ, πο[illegible] του λεξιλόγιο ἦταν τ[illegible] Δὲν θέλεις νὰ μοῦ μιλ[illegible] νικό; Σὲ παρακαλῶ!

Ἡ Φλαμὲς κούνησε [illegible] φάλι.

— Ὤ! ὄχι, εἶπε.

— Ὄχι... Καὶ γιατί[illegible]

— Γιατί... ἔτσι. Αὐτὸ [illegible] δύνατο. Δὲν μπορῶ. Μ[illegible] νος, δὲν εἶν' ἔτσι; Πῶ[illegible] σᾶς πῶ «σύ»; Ἐκτὸς [illegible] εἶμαι διατεθειμένη νὰ [illegible] στήσω σ' ὅ,τι θελήσετε. [illegible] νὰ σᾶς μιλήσω μὲ τὸ «σ[illegible] μπορῶ.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΠΕΔΕΙΧΘΗ
ΠΛΕΟΝ ΟΤΙ
ΟΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΙ
ΚΗΛΕΠΙΔΕΣΜΟΙ
ΕΙΝΕ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ
Χ. ΧΡΗΣΤΟΥ
ΣΤΑΘΜΟΣ ΛΑΥΡΙΟΥ
Συγκρατοῦν καὶ ἀνακουφίζουν τελείως τοὺς πάσχοντας.
Παρέχεται δωρεὰν ὁδηγὸς μετρήσεως κήλης.

HELLENIC BANK TRUST COMPANY
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΑ . . . . . . ΔΟΛΛΑΡΙΑ 1.500.000
Δέχεται καταθέσεις καὶ ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζιτικὰς ἐργασίας ὑπὸ λίαν εὐνοϊκοὺς ὅρους.
Οἱ ἔχοντες συναλλαγὰς καὶ συμφέροντα ἐν Ἀμερικῇ, [illegible] πρὸς τὴν HELLENIC BANK TRUST Co, 51 MAIDEN LANE, NEW YORK, U. S. A. [illegible] τὴν ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ἐν Ἀθήναις μὲν [illegible] Ἐργασιῶν Ἀμερικῆς), ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις δὲ εἰς τὰ κατὰ [illegible]
Τὸ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Πρακτορεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης (51 MAIDEN LANE) καὶ τὸ ἐν Σικάγῳ Γραφεῖον της (33 S. CLARK STREET) ἐξακολουθοῦν λειτουργοῦντα.

Τί θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Δευτέραν

("Ωρα Ἀθηνῶν)

ΒΙΕΝΝΗ (517 μ.). 6 μ.μ. Συναυλία ἀπὸ δίσκους. 8.45 μ.μ. Συναυλία συμφωνικῆς ὀρχήστρας Βιέννης: Μπροῦκνερ: «Τρίτη συμφωνία».

ΜΙΛΑΝΟΝ (331 μ.). 8.10 μ.μ. Συναυλία. (Ἐκ Τεργέστης). Κουαρτέττο τοῦ ραδ. σταθμοῦ μὲ ἔργα Βαλίντ, Λέχαρ, Ρίξνερ, Λόρτσινγκ, Γκοντάρ.

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟΝ (345 μ.). 9.30 μ.μ. (Ἐκ Μέτς). Συναυλία ἔργων Σοπέν, φεστιβὰλ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου τῆς γεννήσεώς του (22 Φεβρουαρίου 1810).

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (355 μ.). Τοπικός. 10 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 11 μ. μ. Συναυλία ὀρχήστρας τῇ συμπράξει καλλιτεχνῶν τοῦ ᾄσματος, μὲ συνθέσεις Μόζαρτ, Γκλούκ, Γκουνώ, Βέρντι, Χούμπερντικ, Βάγνερ.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385 μ.). 9 μ. μ. Βιεννέζικη ὀρχήστρα. 9.45 μ. μ. Φυσαρμόνικα. 10 μ. μ. Στρατιωτικὴ ὀρχήστρα. 10.15 μ. μ. Ὄπερα — Κωμὶκ. 10.30 μ. μ. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα. 10.45 μ. μ. Βιεννέζικη ὀρχήστρα. 11 μ. μ. Ἀργεντινὴ ὀρχήστρα.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ (394 1.) 9 μ. μ. Συναυλία φιλαρμονικῆς ὀρχήστρας.

ΓΕΝΕΥΗ (403 μ.). 9.30 μ. μ. (Ἐκ Λωζάννης). Συμφωνικὴ συναυλία ὀρχήστρας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ διασήμου Φελὶξ Βάϊνγκαρτνερ: Μπετόβεν: «Κοριολάνος» (εἰσαγωγή). Χάϋδν: «Στρατιωτικὴ συμφωνία» ἔργ. 11 εἰς σὸλ μεῖζ. Σοῦμπερτ: «Συμφωνία» ἀρ. 7 εἰς ντὸ μεῖζ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (419 μ.) 8.30 μ. μ. Χορευτικὴ ἑσπερίς. 10.10 μ. μ. Συναυλία ὀρχήστρας: σολίστ: ὁ βιολιστὴς Γιόζεφ Τσιγκέττι. Χερουμπίνι: «Οἱ Νεροκουβαλητές» (εἰσαγωγή). Κορέλλι: «Φολλία». Χάϋδν: «Ντιβερτιμέντο». Μόζαρτ: «Κοντσέρτο».

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ (429 μ.). 9.30 μ. μ. Μουσικὴ δωματίου. Μπέλμαν: «Σονάτα» ἔργ. 40 διὰ βιολοντσέλλο καὶ πιάνο. Σοπέν: «Φαντασία» διὰ πιάνο. 11 μ. μ. ἀποσπάσματα ἀπὸ ὄπερες. 11.50 μ. μ. Τσιγγάνικη ὀρχήστρα.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550 μ.) 9.45 μ. μ. Συναυλία ὀρχήστρας τῆς Βασ. Οὐγγ. Ὄπερας. 11.15 μ. μ. Ποικίλη μουσική.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411 μ.). 6.35 μ. μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 11.30 μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ.

Συφιλιδικὰ
Δερματικὰ
Γυναικολογικὰ
Οὐρολογικὰ
Νοσήματα
Γ. Ν. ΠΑΡΙΣΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν εἰς ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ ἐκπαιδευθεὶς εἰς τὰ Νοσοκομεῖα Saint Louis [illegible] cker καὶ Lariboisière.
Ἐφαρμογὴ τῶν τελειοτάτων μεθόδων διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ἄνω νοσημάτων.
ΗΛΕΚΤΡΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΕΙΔΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ
8—1 ½ καὶ 3—9
καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.
Ὁδὸς ΓΕΡΑΝΙΟΥ 43, Ὁμόνοια. Τηλ. 61—90.
ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΑΙΘΟΥΣΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ
Διὰ τὰς ἐπαρχίας δίδονται συμβουλαὶ ταχυδρομικῶς ἐπ' ἀμοιβῇ ἐπισκέψεως.

Η ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΗ Α. Ε.
Διαθέτει τὴν πλουσιωτέραν συλλογὴν
Ἀμπαζοὺρ ἀπὸ
«ΠΑΡΣΕΜΕΝ»
καὶ «ΟΠΑΛΟΖ»
εἰς μεγάλην ποικιλίαν χρωματισμῶν καὶ σχεδίων.
Τιμαὶ ἐξαιρετικαὶ διακοσμήσεως αἰθουσῶν διὰ χοροὺς κατὰ τὰς Ἀπόκρεω.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ [illegible] (Πλατεία Βάθης).

Ἀθλητισμὸς

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν χθεσινῶν ἀγώνων

Ἡ συνέλευσις τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» Α. Ο.

Ἡ χθεσινὴ ἀθλητικὴ ἡμέρα παρῆλθε καὶ πάλιν χωρὶς ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον, καίτοι τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε πολλοὺς καὶ διαφόρους ἀγῶνας. Ὁ ἀκατάστατος ὅμως καιρὸς καὶ ἰδίως τὸ τσουχτερὸ κρύο, ἐκράτησαν χωρὶς πολλὰς συζητήσεις τοὺς φιλάθλους εἰς τὰ σπίτια των, καὶ ἔτσι ὅσοι ἀγῶνες δὲν ἀνεβλήθησαν διεξήχθησαν ἄνευ θεατῶν, πρὸς μεγάλην λύπην τῶν ἀθλητικῶν παραγόντων. Χρειάζεται ἄλλως τε μεγάλη τόλμη καὶ κάποιον ὅλως ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον ἀκόμη καὶ φανατισμὸς διὰ νὰ ἀποφασίσῃ κανεὶς νὰ καθηλωθῇ ἐπὶ δίωρον εἰς τὴν ἐξέδραν τοῦ Παναθηναϊκοῦ, μὲ θερμοκρασίαν μόλις 2 βαθμῶν, διὰ νὰ παρακολουθήσῃ μίαν ποδοσφαιρικὴν συνάντησιν. Καὶ ὅμως τὸ μὰτς Ἑνώσεως—Π.Α.Ο.Κ. διὰ τὸ πρωτάθλημα τῆς ἐθνικῆς κατηγορίας ἔγινε χθές, φυσικὰ μὲ κενὰς κερκίδας, ἐκτὸς τῶν παραγόντων καὶ μερικῶν δημοσιογράφων, οἵτινες, ἐκ καθήκοντος, ἦσαν παρόντες. Λόγῳ τῆς κακοκαιρίας ἀνεβλήθησαν οἱ ὁμαδικοὶ ἀγῶνες τοῦ Σταδίου καὶ μερικαὶ ἄλλαι δευτερεύουσαι συναντήσεις, κατ' αὐτὸν δὲ τὸν τρόπον ἡ χθεσινὴ Κυριακὴ περιώρισε εἰς τὸ ἐλάχιστον τὸ ἀθλητικόν της ἐνδιαφέρον. Οὐδὲν ὅμως κακὸν ἀμιγὲς καλοῦ. Ἐὰν ἡ κακοκαιρία καὶ τὸ κρύο εἶνε ἀπευκτέα ἀπὸ τοὺς περισσοτέρους ἀθλητικοὺς παράγοντας, ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι εὔχονται ὁ καιρὸς νὰ εἶνε χειμωνιάτικος καὶ τὸ ψῦχος ὅσον τὸ δυνατὸν διαπεραστικώτερον, ὥστε οἱ ἀγῶνές των νὰ σημειώσουν ἐπιτυχίαν! Καὶ αὐτοὶ εἶνε οἱ ὀρειβάται καὶ οἱ χιονοδρόμοι, οἵτινες μὲ τὸν χθεσινὸν εὐνοϊκὸν καιρὸν θὰ ἐπέτυχον ἀσφαλῶς ὡραίας ἐπιδόσεις εἰς τὸ πανελλήνιον πρωτάθλημα χιονοδρομιῶν τῶν Πατρῶν.

*

Τὸ πρωτάθλημα ἀνωμάλου δρόμου, τὸ ὁποῖον προεκήρυξεν ὁ ΣΕΓΑΣ, ἐτέλεσεν ἡ Ἕνωσις Κωνσταντινουπόλεως χθὲς τὸ πρωΐ. Ἀφετηρία καὶ τέρμα ἦτο τὸ παρὰ τὸν Ποδονίφτην γήπεδον τῆς Α. Ε. Κ., συμμετέσχον δὲ ἀρκετοὶ δρομεῖς. Τὸ ὁμαδικὸν πρωτάθλημα ἐκέρδισεν ὁ «Παναθηναϊκός», ὁ ὁποῖος παρατάσσει ἰσχυρὰν ὁμάδα. Κατ' ἄτομον ἐνίκησε ὁ Τσουκαλᾶς τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» μὲ ἱκανοποιητικὸν χρόνον. Εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐσυνεχίσθησαν αἱ συναντήσεις τῆς παιδιᾶς Μπάσκετ - Μπὼλ διὰ τὸ Πειραϊκὸν πρωτάθλημα. Ἔγιναν δὲ συναντήσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ «Ἐθνικὸς» ἐνίκησε τὸν «Ὀλυμπιακὸν» μὲ 44—6 καὶ ἡ Σχολὴ Ναυτικῶν Δοκίμων τὸν Πειραϊκὸν μὲ 13—10. Οἱ ἀγῶνες συνεχίζονται τὴν Κυριακήν. Ὁ «Ἐθνικὸς» παρουσιάζει ἰσχυρὰν ὁμάδα καὶ πιστεύεται ὅτι θὰ κερδίσῃ τὸ πρωτάθλημα.

Ἡ συνάντησις Ἑνώσεως—ΠΑΟΚ δὲν παρουσίασε ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον, ἴσως διότι τὸ λασπῶδες τοῦ ἐδάφους δὲν ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς παίκτας νὰ ἀναπτύξουν τεχνικὸ παιγνίδι. Ὁ ΠΑΟΚ ἔπαιξε ὡραῖα καὶ τεχνικὰ εἰς τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον, ἐνῷ ἀντιθέτως ὑστέρησε εἰς τὸ δεύτερον καὶ ἄφισε τὴν πρωτοβουλίαν εἰς τοὺς ἀντιπάλους. Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀγῶνος ὁ ΠΑΟΚ εἶχε τὴν ὑπεροχήν, τὴν ὁποίαν καὶ διετήρησε μέχρι τῆς λήξεως τοῦ ἡμιχρονίου καὶ ἐπιστεύετο, ὅτι θὰ ἐπετύγχανε καλὸν ἀποτέλεσμα. Ἔχασε ὅμως ἀρκετὰς εὐκαιρίας νὰ σημειώσῃ τέρμα, ἐνῷ ἀντιθέτως ἡ «Ἕνωσις» ἐπέτυχε τὸ πρῶτον της, ἀπὸ τὸν μέσα ἀριστερά. Εἰς τὸ δεύτερον ἡμιχρόνιον ἡ «Ἕνωσις» ἐξοικειωθεῖσα μὲ τὸ τερραὶν ἐπεβλήθη, ἐπιτυχοῦσα ἀκόμη ἕνα τέρμα. Ὁ ἀγὼν ἔληξε ἔτσι μὲ 2—0 ὑπὲρ τῆς «Ἑνώσεως», ὁ Π. Α. Ο. Κ. ὅμως ἄφισε, ὅπως πάντοτε, ὡραίαν ἐντύπωσιν εἰς τὸ κοινὸν διὰ τὸ παιγνίδι του καὶ τὴν προσπάθειάν του. Μὲ τὴν χθεσινὴν συνάντησιν συμπληροῦνται τρεῖς ἀγῶνες τοῦ πρωταθλήματος. Ὁ Παναθηναϊκός, Ὀλυμπιακὸς καὶ Π. Α. Ο. Κ. ἔχουν ἤδη ἡττηθῆ, ἐνῷ ὁ Ἐθνικός, Ἀπόλλων καὶ Ἕνωσις βαδίζουν πρὸς τὰ ἐμπρός. Θὰ μᾶς παρουσιάσῃ ἆρά γε τὸ ἐφετεινὸν πρωτάθλημα ἐκπλήξεις;

Πρὸ τῆς συναντήσεως Α. Ε. Κ.—Π. Α. Ο. Κ., ἔγινε ἀγὼν τῶν δευτέρων ὁμάδων Παναθηναϊκοῦ καὶ Ἀπόλλωνος διὰ τὸ πρωτάθλημα τῶν δευτερευουσῶν ὁμάδων. Ὁ Παναθηναϊκός, μὲ τὸ γνωστὸν τεχνικὸ παιγνίδι τῆς 2ας του ὁμάδας ἐνίκησε, χωρὶς δυσκολίαν μὲ 5—1.

— Ἡ συνέλευσις τοῦ Παναθηναϊκοῦ

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 5429 ἐγγράφου της ἡ Νομαρχία Ἀττικῆς διατάσσει τὸ συμβούλιον τοῦ Παναθηναϊκοῦ Α. Ο. νὰ προβῇ εἰς σύγκλησιν γενικῆς συνελεύσεως τὴν 28ην Φεβρουαρίου, τὴν προσεχῆ δηλαδὴ Κυριακήν, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ ὁπωσδήποτε. Τὸ ζήτημα ἔχει ὡς ἑξῆς καὶ τὸ ἀναφέρομεν ὡς ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ δείγματα τῆς ἀναρχίας ποὺ παρατηροῦνται τελευταίως εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ποδόσφαιρον.

Ἐπ' ἀρκετὸν τώρα καιρὸν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι τὸ σημερινὸν Δ. Συμβούλιον τοῦ Παναθηναϊκοῦ Ἀθλητικοῦ Ὁμίλου, ἐπιζητοῦν σύμφωνα μὲ τὸν Νόμον τὴν σύγκλησιν γενικῆς συνελεύσεως, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ λυθοῦν πολλὰ φλέγοντα ζητήματα, ἀφορῶντα τὸν Σύλλογον, ἐκλεγῇ δὲ ταὐτοχρόνως ἕνα συμβούλιον τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν περισσοτέρων συμβούλων. Ἡ σημερινή, ὅμως, παράταξις τοῦ συμβουλίου τοῦ Παναθηναϊκοῦ ἀποφεύγει τὴν συνέλευσιν αὐτήν, φοβουμένη μήπως ἡ ἀντιπολίτευσις, ἡ ὁποία ἔχει πολλὰς συμπαθείας, ἀναλάβῃ τὴν ἀρχὴν καὶ τοὺς ἀνατρέψει. Ἐπρότεινε δὲ σύγκλησιν γενικῆς συνελεύσεως διὰ τὰς ἀρχὰς Μαρτίου, ὁπότε τὰ ἐκλεγόμενα ἐν τῷ μεταξὺ νέα μέλη θὰ ἐψήφιζον ὑπὲρ τοῦ νῦν συμβουλίου, καὶ ἔτσι θὰ παρετείνετο ἡ παραμονὴ τῆς σημερινῆς παρατάξεως εἰς τὴν ἀρχήν. Ἡ Νομαρχία, ἐξετάσασα τὰ πράγματα, διέταξε τὸν Παναθηναϊκὸν νὰ πραγματοποιήσῃ συνέλευσιν τὴν προσεχῆ Κυριακήν, ἡ ὁποία προμηνύεται ἐκτάκτως ἐνδιαφέρουσα εἰς ἀποκαλύψεις σκανδάλων, παρανομιῶν καὶ ἄλλων αὐθαιρεσιῶν. Κατὰ τὴν συνέλευσιν αὐτὴν θὰ ἐνεργηθῇ αὐστηρὸς ἔλεγχος εἰδικῶς ἐπὶ τῶν ζητημάτων δανείων τοῦ Παναθηναϊκοῦ, τῶν συναφθέντων διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν διαφόρων ἔργων ἄνευ συμβολαίων καὶ τῶν ἀπαιτουμένων διατυπώσεων. Ἐπίσης θὰ ἐξασκηθῇ ἔλεγχος διὰ τὴν συμπεριφορὰν τῶν σημερινῶν παραγόντων πρὸς τοὺς ποδοσφαιριστὰς μας μέλη τοῦ ὁμίλου, ἐπειδὴ συμπαθοῦν τὴν ἀντίπαλον παράταξιν. Δὲν γνωρίζομεν ποῖος θὰ εἶνε ὁ νέος πρόεδρος τοῦ Παναθηναϊκοῦ. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον γνωρίζομεν εἶνε, ὅτι ἡ δρᾶσις τοῦ σημερινοῦ συμβουλίου ἀπὸ ἀπόψεως εὐθύτητος, ἐμπιστοσύνης καὶ ἀφιλοκερδείας δὲν μᾶς ἱκανοποιεῖ διόλου. Ὁ Παναθηναϊκὸς ἔχει σήμερον ἀνάγκην ἀπὸ μίαν σοβαρὰν ἀρχὴν καὶ ἕνα συμβούλιον ποὺ νὰ ἐξετάζῃ τὰ πράγματα ὄχι μὲ «ποδοσφαιρολογίαν» καὶ συμπαθείας, ἀλλὰ μὲ ἀπόλυτον παρατηρητικότητα καὶ βάσεις πρὸ παντὸς ἠθικάς. Ἐκεῖνος ποὺ θὰ προεδρεύσῃ πρέπει πρὸ παντὸς νὰ εἶνε ἀκεραίου χαρακτῆρος καὶ νὰ κατέχῃ ὅλα τὰ προσόντα προέδρου μὲ δύναμιν καὶ ἐπιβολήν.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΦΥΜΑΤΙΩΣΕΩΣ
ΙΑΤΡΕΙΟΝ Σ. ΘΕΡΙΑΝΟΥ
Εἰδικοῦ φυματιολόγου
Ἐφαρμογὴ τεχν. Πνευμοθώρακος. Φρενικοεξαιρέσεις. Θεραπεία διὰ χρυσοῦ κλπ.
Πατησίων 68α. Τηλέφωνον 55.24. 3—6 μ. μ.

Στοα Πεσμαζογλου
ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ
1) Δύο ἰσόγεια Καταστήματα ἐκ δύο συνεχομένων δωματίων.
2) Δύο δωμάτια συνεχόμενα διὰ Γραφεῖα εἰς τὸν 2ον ὄροφον.
3) [illegible]
Ἀνελκυστὴρ δωρεάν.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ Διχτύρῳ Νικολ. Χούντρα 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην. Πανεπιστημίου 53, Α' ὄροφος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΟΣΧΟΒΙΤΗΣ
ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΣ
ΕΦΕΥΡΕΤΗΣ ΤΗΣ ΜΟΣΧΟΒΙΤΙΝΗΣ

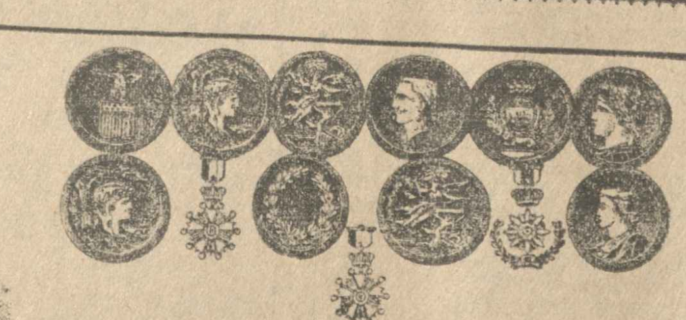

«ΜΟΣΧΟΒΙΤΙΝΗ»
Εἶναι τὸ μοναδικὸν φάρμακον τὸ θεραπεῦον ριζικῶς: ρευματισμοὺς (ὀξεῖς καὶ χρονίους), ἀρθρίτιδας, ἰσχιαλγίας, ὀσφυαλγίας, πλευρίτιδας, Μυαλγίας, καὶ Νευραλγίας ἐν γένει.
Τὴν θεραπευτικὴν δύναμιν τῆς ΜΟΣΧΟΒΙΤΙΝΗΣ πιστοποιοῦσι: Βασιλεῖς καὶ Ἡγεμόνες—Καθηγηταὶ Πανεπιστημίων—Διευθυνταὶ Νοσοκομείων καὶ Κλινικῶν—Πλῆθος Ἰατρῶν—καὶ Χιλιάδες θεραπευθέντων.
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ Γ΄ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 26

ΙΑΤΡΟΙ

Γ. Ν. ΦΑΣΟΥΛΑΚΗΣ, Δερματολόγος—Ἀφροδισιολόγος. Ἐκπαιδευθεὶς ἐν Παρισίοις. Μὲ πλήρη ἠλεκτροθεραπευτικὴν ἐγκατάστασιν. Δέχεται Χαλκοκονδύλη 38, 9—1 καὶ 4—8.

Κ. ΝΑΚΗΣ, ὀδοντίατρος Μάρνη 29
Πλατεῖα Ἀνεξαρτησίας (Βάθης)
Δέχεται 9—12 π.μ., 4—7 μ.μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει

Ὁ ὠτορινολαρυγγολόγος ἰατρὸς κ. Γ. Π. ΞΑΝΘΑΚΟΣ δέχεται Ἁγ. Κωνσταντίνου 5α (ἄρ. τηλ. 59-66).

ΧΡ. Ν. ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ Ἰατρὸς Δερματικῶν καὶ Ἀφροδισίων Τ. Ἐσωτερ. τοῦ Νοσοκομείου Ἀνδρ. Συγγροῦ, ἐπὶ μακρὸν ἐν Παρισίοις ἐκπαιδευθείς. Δέχεται ὁδὸς Σατωβριάνδου 32 (Ὁμόνοια). Ὧραι 10—1 μ.μ. 6—8 μ.μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.

—ΔΗΜ. ΓΣΗΡΟΣ, διευθυντὴς ὠτο-ρινο-λαρυγγολόγος ἰατρὸς Πολιτικοῦ Νοσοκομείου, Κουμουνδούρου 21 (γωνία Ἁγίου Κωνσταντίνου) —6 μ. μ. Τηλ. 52-10.

ΑΙΜΟΡΡΟΪΔΕΣ-ΚΙΡΣΟΙ
[Χταπόδι]
ἄνευ ἐγχειρήσεως θεραπεύει ὁ εἰδικὸς τῶν Παρισίων ἰατρὸς
Ν. Σ. ΖΕΚΑΚΟΣ
ὁδὸς Κλεισόβης 8 [Πλατεῖα Κάνιγγος]
Πληροφορίαι δωρεὰν 10—1 καὶ 6—8

ΣΤΟΜΑΧΙΚΑ-ΕΝΤΕΡΙΚΑ
Ἕλκη στομάχου καὶ αἱμορροΐδες
Θεραπεία δι' ἐνέσεων
ΝΙΚ. ΠΡΕΒΕΔΟΥΡΑΚΗΣ
Εἰδικὸς στομαχοεντερολόγος, ἐπὶ τριετίαν ἐν Παρισίοις σπουδάσας. Δέχεται Τήνου 9α, 10—12 καὶ 3—6. Τηλέφ. 80—306.

ΣΤΟΜΑΧΟΛΟΓΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ ΧΡ. ΜΑΜΑΛΗΣ
Ἐν Παρισίοις καὶ Βιέννῃ εἰδικευθεὶς εἰς τὰς παθήσεις τοῦ στομάχου ἐντέρων, ἥπατος καὶ σπληνός.
Ἕλκη στομάχου καὶ δωδεκαδακτύλου, θεραπεία δι' ἐνέσεων.
Δέχεται ὁδὸς Ἀμερικῆς ἀριθ. 18. 8—11 π. μ. καὶ 4—6 μ. μ.
Τηλέφωνον 20 406

ΣΩΚΡ. ΛΟΥΪΖΙΔΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΩΝ
ΟΥΡΟΛΟΓΙΚΩΝ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΩΝ
ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ
Σπουδάσας ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν Παρισίοις εἰς τὰ Νοσοκομεῖα St Louis, Necker, Lariboisiere. Θεραπεύει τὰ ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ μὲ τὰς νεωτάτας μεθόδους τῆς ἐπιστήμης
ΗΛΕΚΤΡΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ
Εἰδικὸν τμῆμα γυναικολογικῶν παθήσεων
Δέχεται ἐν τῷ τελειοτάτῳ θεραπευτηρίῳ του 9—1 π. μ. καὶ 3 1/2 —7 1/2 μ.μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει
34—Σατωβριάνδου—34
Ἀριθ. Τηλεφώνου 14-41 (Ὁμόνοια)
Ἰδιαιτέρα αἴθουσα διὰ Κυρίας

Ι. Γ. ΛΟΥΪΖΙΔΗΣ
Χειροῦργος ὀδοντίατρος
Διπλωματοῦχος τῆς σχολῆς τῶν Παρισίων. Ἐπὶ τετραετίαν εἰδικῶς ἐκπαιδευθεὶς εἰς Παρισίους. Ὀλιγοήμερος θεραπεία παθήσεων στόματος καὶ ὀδόντων. Ἐπιστημονικὴ ἐφαρμογὴ γεφυρῶν καὶ ὀδοντοστοιχιῶν. Εἰδικὴ θεραπεία οὐλίτιδος, πυορροίας καὶ δυσοσμίας. Χαλκοκονδύλη 44, Ὁμόνοια. Δέχεται 9—1 καὶ 3—7. Τηλ. 71-73.

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Εἰδικὸς δερματολόγος—συφιλιδολόγος ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς Ἰδιαιτέρας Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—12 καὶ 4—8 μ. μ. Γερανίου ἀριθ. 12. Ὁμόνοια.

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΙ καὶ πωλοῦνται ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ τῆς ὀκᾶς εἰς τὸ πρατήριον ἐφημερίδων ΠΕΤΡΟΥ ΚΡΙΑΛΗ, Σοφοκλέους ἀρ. 7 (Στοὰ Πάππου).

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ, 22—2

Ἀεροπ. διὰ Θεσσαλονίκην, Ἀ[illegible]νιον, Ἰωάννινα διὰ τῆς ἑταιρ. [illegible] ὥρα 24 καὶ συμπληρωματικὸν [illegible] πομένην μέχρι 7.15' πρωϊνήν.

Ἀεροπορ. διὰ Γαλλίαν, Ἀγγλ[ίαν], Ρουμανίαν, Τσεχοσλοβακίαν, [illegible] μέχρι Βελιγραδίου καὶ ἐκεῖθεν [illegible] πορικῶς διὰ τῆς ἑταιρείας [illegible] ὥρα 12.

Ἀεροπορικῶς: Διὰ Καστελ[λό]ζον, Παλαιστίνην, Ἰράκ, Περσ[ίαν] Ἰνδίας διὰ τῆς Ἀγγλικῆς Ἑται[ρείας] «Ἰμπήριαλ Αἰργουέϊς» ὥρα 2[illegible]

Ἀναχωρήσεις σιδηρ)κῶς: Διὰ [illegible] ἁμαξοστοιχίας Σεμπλὸν γίνεται δ[εκτὴ] ἀλληλογραφία μέχρι τῆς 11 π. μ. [illegible] συστημένη καὶ 1 μ. μ. ἡ συνήθης. [illegible] τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχίας μέχρι [illegible] 5.30' μ.μ. ἡ συστημένη καὶ 6.30' μ. μ. ἡ συνήθης.

Σιδηροδρομικῶς: Διὰ Πάτρας, Τ[ρί]πολιν, Καλάμας γίνεται δεκτὴ [illegible] ἀλληλογραφία μέχρι τῆς 5 πρωΐ[ας] ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς 6 [illegible] νῆς τῆς προτεραίας. Μὲ τὴν ταχ[εῖαν] Πατρῶν καὶ Τριπόλεως γίνεται [δε]κτὴ ἡ μὲν ἁπλῆ ἀλληλογραφία μ[έχρι] τῆς 11.40 π.μ., ἡ δὲ συστημένη μ[έχρι] τῆς 10.40 π.μ.

«Βέστα» 2 μ. μ. Πάτρας, Κέρκυρ[αν], Ἁγ. 40, Βρινδήσιον.

«Πήλιον» 2 μ. μ. Πὸρτ-Σαΐδ, [Ἀ]λεξάνδρειαν.

«Δαλματία» 2 μ. μ. Χανιά, Ἡρ[ά]κλειον, Ἀλεξάνδρειαν, Πὸρτ-Σ[αΐδ], Γιάφφαν, Καΐφαν, Βηρυττόν, Τρί[πο]λιν, Ἀλεξανδρέτταν, Μερσίναν, [illegible] μησόν, Λάρνακα.

«Ἀσσυρία» 9 π. μ. Ἡράκλειον, [Χα]νιά.

«Ἰταλικὸν» 8 π. μ. Βρινδήσιον.

«Ἰθάκη» 12 μεσημ. Πάτμον, Λέρ[ον], Κάλυμνον, Κῶ, Σύμην, Ρόδον.

«Κ. Τόγιας» 6 π. μ. Ἀργολικόν, [illegible]

«Τρίγλια» 10 π. μ. Αἴγινα, Ἀγ[κί]στριον, Παλ. καὶ Νέαν Ἐπίδαυρον.

«Μάνα» 11 π. μ. Μέθανα, Πόρον.

«Πόπη» 2 μ. μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην.

«Μαίρη» 2 μ. μ. Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον.

«Φρίντων» 2 μ. μ. Χίον, Μυτιλήνην.

«Ἀτρόμητος» 2 μ. μ. Πάτρας, [illegible] μην, Ἁγ. Εὐφημίαν, Φισκάρδον, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν.

«Τῆνος» 2 μ. μ. Σῦρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἶαν, Θήραν.

«Ὑπεροχὴ» 2 μ. μ. Πάτρας, Κέρκυραν.

«Ν. Τόγιας» 2 μ. μ. Σῦρον, Μύκονον, Ἅγιον Κήρυκα, Καρλόβασι, Βαθύ.

«Ναυσικᾶ» 2 μ. μ. Ἰτέαν, Γαλαξίδιον, Ἐρατεινήν, Αἴγιον, Ναύπακτον, Κρυονέρι.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου Πανεπιστημίου ἀρ. 53, ἓν διαμέρισμα εἰς τὸν 2ον ὄροφον ἐξ ὀκτὼ κυρίων δωματίων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν καὶ ἀνελκυστῆρος δωρεάν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Κηφισίας ἀριθ. 2 κατοικία ἐξ ὀκτὼ κυρίων δωματίων, 2 δωματίων ὑπηρεσίας, κεντρικῆς θερμάνσεως καὶ λοιπῶν χρειωδῶν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου δύο ἰσόγεια Καταστήματα, τοῦ ἑνὸς ἐκ δύο συνεχομένων μεγάλων δωματίων.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου δύο δωμάτια συνεχόμενα διὰ γραφεῖον εἰς τὸν 2ον ὄροφον.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ διχτύρῳ κ. Νικολ. Χούντρα 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην Πανεπιστημίου 53 Αος ὄροφος.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ γκαρσονιέραι ἐκ 2 δωματίων καὶ λουτροῦ, μετὰ ἢ ἄνευ ἐπίπλων. Στάσις Λεβίδου. Πληροφορίαι Ὁμήρου 18, οἰκία Ἐμπειρίκου, καὶ Ἀγαθουπόλεως 4, παρὰ τῷ θυρωρῷ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἢ ΠΩΛΕΙΤΑΙ μονοκατοικία εἰς τὴν ὁδὸν Ἀλβανίας 31 ἐκ 4 πολυτελῶν δωματίων, χώλ, κουζίνας, Οὐλεν, ἠλεκτρικόν, 2 εἰσόδων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν. Ἐνοίκιον 1700 δρ. Πληροφορίαι Ἀλβανίας 31 πρὸ μεσημβρίας καὶ Συμβολαιογραφεῖον Κανακάρη, Σταδίου 61.

ΨΥΧΙΚΟ. Ἔπαυλις στοιχίσασα περὶ τὰ 2 ½ ἑκατομμύρια—καινουργής, πολυτελής, κεντρική, εἰς πευκόφυτον περιοχήν, πωλεῖται εἰς τιμὴν ἐκτάκτου εὐκαιρίας— λόγῳ ἀναχωρήσεως εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Πληροφορίαι Συμβολαιογραφεῖον Γ. Θεοδωροπούλου (Πανεπιστημίου ἀριθ. 79α.).

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ διπλωματοῦχος Πιάνου, μὲ πολυετῆ πεῖραν παραδίδει μαθήματα ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν. Δίδακτρα διὰ δύο φορὰς τὴν ἑβδομάδα ἀνὰ ἡμίσειαν ὥραν τριακοσίας δραχμὰς μηνιαίως. Δὲν διαθέτει Πιάνο πρὸς μελέτην. Ὁδὸς Ἀσκληπιοῦ 36β.

ΝΕΟΣ 16 ἐτῶν ζητεῖ θέσιν παρὰ σοβαρᾷ οἰκογενείᾳ ὅπως ἐργασθῇ καὶ δυνηθῇ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς διακοπείσας λόγῳ ἀνεχείας σπουδάς του εἰς τὸ Γυμνάσιον. Γράψατε: Ν. Μ. Λογιστήριον «Ἐλευθέρου Ἀνθρώπου».

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ: Γαλλικῶν, Γερμ., Ἑλλην. Λογιστικῆς, Μαθημ. Ξένη Ἀλληλ. Groupes. Προπαρ. διὰ Γαλ. Ἀκαδ. Εἰσιτηρίους ἐξετάσεις, διαγωνισμῶν καὶ ὑπουρ. Τμήματα μεταξεταστέων μαθητῶν. Conversation: Θέματα: Νομικά, Ἰατρ. καὶ Litteraire. Στενογραφία. Παρὰ Καθηγητρίας Παρισίων. Μεταφράσεις. Προσοχή: 16 Καποδιστρίου 16.

Μαθήματα Γαλλικῆς, Ἀγγλικῆς καὶ Ἐμπορικῆς παρὰ καθηγητοῦ φέροντος μακροχρόνιον ὑπηρεσίαν Ξένων Σχολῶν τοῦ Ἐξωτερικοῦ ὡς καὶ Γυμνασίου τοῦ Δημοσίου. Γράψατε εἰς τὴν διεύθυνσιν Κον Ἰωάννην Παυλίδην poste-restante, Ἀθήναι.

ΠΑΛΤΑ
ΚΑΠΑΡΔΙΝΕΣ
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ
ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ
Τὰ ὡραιότερα καὶ εὐθηνότερα εἰς ἄπειρα σχέδια, ΠΑΖΑΡ, Στοὰ Ἀρσακείου.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΣ ΕΡΕΥΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΝΟΣΟΝ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

[illegible]ντέραν λύσιν αὐτῶν τῶν προβλημάτων. Διότι διὰ νὰ λυθοῦν [illegible] ἀρκεῖ ἡ ἐπὶ ὡρισμένων ζητημάτων διεθνὴς συνεννόησις. Ἐὰν λ.χ. οἱ λαοὶ δὲν θέλουν νὰ [illegible]νοήσουν ὅτι μὲ τοὺς συνεχῶς αὐξανομένους ἐξοπλισμούς, μὲ τὰς ἐπαχθεῖς ἐπανορθώσεις καὶ μὲ τὴν ἔλλειψιν λελογισμένης οἰκονομίας καὶ συνετοὺς διαχειρίσεως, δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀνα[illegible]εύσουν καὶ νὰ προκόψουν, τί φταίει εἰς τοῦτο τὸ σύστημα. Καὶ ἡ δικτατορία ἢ ὁ κομμουνισμὸς δὲν πρόκειται νὰ καταργήσουν τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ λειτουργήσουν αὐτομάτως. Εἶνε συστήματα καὶ αὐτὰ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ἐφόσον μὲν οἱ ἄνθρωποι σωφρονοῦν τὰ πράγματα καλῶς βαδίζουν, εὐθὺς δὲ ὡς ἐκφύγουν τῆς συνετῆς καὶ λελογισμένης διαχειρίσεως, τότε παρουσιάζονται ὅλαι αἱ ἀνωμαλίαι αἱ ὁποῖαι γεννοῦν τὴν στενόχωρον κατάστασιν ποὺ ὀνομάζομεν κρίσιν καὶ ἡ ὁποία δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀρθῇ παρὰ μόνον διὰ τῆς ἐπανόδου τῶν διαχειριζομένων τὰ κοινὰ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ὀρθοφροσύνης, τῆς λογικῆς καὶ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὴν λαϊκὴν κυριαρχίαν, πρὸς τὸν λαόν, ἐλευθέρως ἐκδηλοῦντα τὴν θέλησίν του, ἀπὸ τὸν ὁποῖον καὶ μόνον δέον ν' ἀντλοῦν πᾶσαν ἐξουσίαν.

— Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐν Ἑλλάδι, ἐφ' ὅσον ἔχομεν κυβέρνησιν ἀπορρέουσαν ἐκ τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ, εἰς τὴν ἐκ μέρους αὐτῆς διαχείρισιν τῶν ζητημάτων, πρέπει ν' ἀποδώσωμεν τὴν στενοχωρίαν τοῦ τόπου; Ἐπειδὴ δὲ τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα παρουσιάζεται ὑπὸ τὴν ὀξυτέραν του μορφὴν τί ἔχετε νὰ εἴπητε διὰ τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως ἔναντι τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος;

— Βεβαίως ὡς ἐκ τῆς θέσεώς μου ὀφείλω νὰ ἔχω γνώμην ἐπὶ τοῦ προβλήματος ὅπερ μοὶ θέτετε. Οὐχ' ἧττον ὅμως ἡ στιγμὴ δὲν εἶνε κατάλληλος διὰ νὰ ἐκφέρω μίαν γνώμην. Ἡ Κυβέρνησις αὐτὴν τὴν στιγμὴν εὑρίσκεται εἰς συνομιλίας μὲ ἀντιπροσώπους τῶν Μεγάλων Δυνάμεων καὶ συζητεῖ μετ' αὐτῶν διὰ τὴν καλυτέραν λύσιν τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος. Θ' ἀναμείνωμεν τ' ἀποτελέσματα τῆς πολιτικῆς της καὶ κατόπιν θ' ἀσκήσωμεν τὸν ἔλεγχον. Ἐφ' ὅσον ὅμως μία ὑπεύθυνος κυβέρνησις, ὑπευθύνως διαχειρίζεται ἕνα τόσον λεπτὸν ζήτημα, καὶ ἐφ' ὅσον διὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐπανειλημμένως ἐδήλωσεν ὅτι εἶνε βλαπτικὸς ὁ θόρυβος καὶ αἱ περὶ τὸ ζήτημα δημόσιαι συζητήσεις, δὲν βλέπω διατί, προώρως ἢ ἀκαίρως, πρέπει νὰ παρεμβαίνωμεν καὶ νὰ δώσωμεν εἰς τὴν κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα νὰ μᾶς εἴπῃ ὅτι διὰ τῆς παρεμβάσεώς μας ἐζημιώσαμεν τὸ ζήτημα. Δι' αὐτοὺς τοὺς λόγους ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ἠμπορῶ ν' ἀπαντήσω σήμερον, ἀλλὰ θὰ περιμείνω νὰ ἔλθῃ ἡ κατάλληλος στιγμὴ διὰ νὰ ἐκφέρω τὰς κρίσεις μου ἐπὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἡ κυβέρνησις διεχειρίσθη τὸ σοβαρώτατον τοῦτο ζήτημα.

ΚΩΣΤΗΣ ΜΠΑΣΤΙΑΣ

Ο ΙΤΑΛΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΤΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ἐν συνόλῳ, ἡ δύναμις τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἰταλικοῦ στρατοῦ εἰς καιρὸν εἰρήνης ἀνέρχεται εἰς 351.772 ἄνδρας, περιλαμβανομένων καὶ τῶν 35.000 τῆς «μιλίτσια» καὶ τῶν 52.000 ἀποικιακῶν στρατευμάτων.

Ἀλλά, πλὴν τοῦ στρατοῦ ἰδιαιτέραν, ὡς γνωσόν, σημασίαν ἀπέδωσεν ὁ Μουσσολίνι εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας. Καὶ αὐτὴ εἶνε μία ἀπὸ τὰς κεντρικὰς ἰδέας τοῦ Φασισμοῦ.

Ἡ στρατιωτικὴ παρασκευὴ τῆς χώρας, ὡς ἐκωδικοποιήθησαν τὸν Ἰανουάριον 1930 ὅλοι οἱ σχετικοὶ νόμοι, περιλαμβάνει τρεῖς περιόδους: ἀπὸ 8—14 ἐτῶν, τὰ παιδιὰ μετέχουν εἰς τὰς γνωστὰς ὀργανώσεις «Μπαλίλλα». Ἀπὸ 14—18 ἐτῶν, εἶνε «ἀβανγκουαρντίστι», ἀνήκουν δηλαδὴ εἰς τὴν λεγομένην πρωτοφυλακήν. Καὶ ἀπὸ τοῦ 18 μέχρι τοῦ 21 ἔτους, εἰς τὰ «φάσια μάχης». Μόνον οἱ μετασχόντες ἐπὶ 2 ἔτη εἰς τὰ γυμνάσια τῆς ὀργανώσεως «Μπαλίλλα» ἐξαιροῦνται τοῦ πρώτου κύκλου τῆς ὑποχρεωτικῆς στρατιωτικῆς παρασκευῆς. Ἀντιθέτως, οἱ ἀποφεύγοντες ταύτην ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον 500 λιρεττῶν, αὐτοὶ καὶ αἱ οἰκογένειαί των.

Αἱ ὀργανώσεις «Μπαλίλλα» εἶχαν τὸ παρελθὸν θέρος δύναμιν 835801 παιδιῶν. Οἱ «ἀβανγκουαρντίστι» ἀνήρχοντο κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν εἰς 277.401. Ἐξ ἄλλου, ἡ θηλυκὴ νεολαία ἠρίθμει 61.788 μέλη «Μπαλίλλα» καὶ 80.000 τῆς πρωτοφυλακῆς. Ἡ ἔκθεσις τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ τῶν ὀργανώσεων «Μπαλίλλα» βουλευτοῦ Ρίτσι, διανεμηθεῖσα πρὸ τριμήνου, ἀναφέρει ὅτι ἐπὶ 5.000.000 παιδιῶν καὶ ἐφήβων ἀπὸ 8—18 ἐτῶν, τὰ 2 ½ ἑκατομμύρια λαμβάνουν τὴν στρατιωτικὴν προπαίδευσιν, εἶνε δὲ κατανεμημένα εἰς 762 λεγεῶνας. Καὶ τώρα, ἡ φασιστικὴ ἐθνοφρουρὰ ἢ λεγομένη «μιλίτσια». Αὐτὴ περιλαμβάνει 1 γενικὴν διοίκησιν, 4 ὁμάδας, 2 ὑποδιοικήσεις εἰς τὴν Σικελίαν καὶ εἰς τὴν Σαρδηνίαν, 33 διοικήσεις ὁμάδων λεγεώνων, 132 διοικήσεις λεγεώνων, ἐν αἷς 2 εἰς τὰς Ἀποικίας καὶ 6 αὐτόνομους «κοόρτεις». Οἱ ἀρχηγοὶ εἶνε ὅλοι πρώην ἀξιωματικοί.

Τὸ 1931, ἡ δύναμις τῆς Φασιστικῆς ἐθνοφρουρᾶς ἦτο: 24433 ἀξιωματικοί, ἐξ ὧν 2.070 ἐκ τῶν μονίμων στελεχῶν, 16386 ἀξιωματικοὶ γενικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ 5.976 τῆς ἐφεδρείας. 2500 περίπου ἀξιωματικοὶ ἦσαν ἀπεσπασμένοι ὡς ἐκπαιδευταὶ εἰς τὰς ὀργανώσεις «Μπαλίλλα». Ἡ δύναμις τῆς «μιλίτσια» κατενέμετο ὡς ἑξῆς: 362.896 ἄνδρες εἰς τὰς γενικὰς ὑπηρεσίας, 19.077 εἰς τοὺς σιδηροδρόμους, 578 εἰς τὰ Τ.Τ.Τ., 857 εἰς τοὺς λιμένας, 3455 εἰς τὰ δάση καὶ 374 εἰς τὴν ἐποπτείαν τῶν ὁδῶν. Ἐπίσης ὑπῆρχεν ἀκτοφυλακὴ ὡς καὶ φυλακὴ τῶν συνόρων. Ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν μαυροχιτώνων τῆς «μιλίτσια» ὑπελογίζετο τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς 387.286, ἔναντι 289000 τοῦ 1928 καὶ 251.271 τοῦ 1927.

Κατὰ τὰ φασιστικὰ δόγματα, δὲν ὑπάρχει πλήρης διάκρισις μεταξὺ τοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ καὶ τῆς φασιστικῆς «μιλίτσια». Ἡ τελευταία αὐτὴ περιλαμβάνει, ὡς γνωστόν, μόνον τοὺς ἐνθέρμους φασιστάς. Ἀλλ' ὡς γνωστὸν ἐπίσης, ὁ φασισμὸς καὶ τὸ κράτος εἶνε ἕν. Ὁ στρατὸς καὶ ἡ «μιλίτσια» συνεπῶς ἀντιπροσωπεύουν ὁμοῦ τὸ ἔνοπλον ἰταλικὸν ἔθνος. Καὶ τὸ ἔνοπλον ἔθνος σημαίνει ὅλους τοὺς πολίτας, ἀνεξαιρέτως, ἀρκετὰ ἐκγυμνασμένους καὶ καλῶς παρεσκευασμένους διὰ τὴν περίπτωσιν ἀνάγκης. Ἡ περίπτωσις αὐτή, εἶπε πρό τινος ὁ στρατηγὸς Μπάλμπο, πρέπει νὰ εὕρῃ ὁλόκληρον τὸ ἔθνος ἕτοιμον—ὄχι μόνον ἕνα τμῆμα του, τὸν στρατόν. «Ἡ ἀσφαλεστέρα εἰρήνη εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ ξίφους».

Καὶ ὅμως εἰς τὴν Γενεύην γίνεται συζήτησις περὶ ἀφοπλισμοῦ...

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΩΣ ΘΑ ΔΙΑΤΕΘΟΥΝ ΤΑ ΚΕΡΔΗ

Ἡ Διοίκησις τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ὑπέβαλεν εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον αὐτῆς τὸν καταρτισθέντα γενικὸν ἰσολογισμὸν τῆς Τραπέζης κατὰ τὸ 1931. Ὁ διοικητὴς τῆς Τραπέζης κ. Γόντικας ὑποβάλλων τὸν ἰσολογισμὸν προέβη συγχρόνως εἰς μακρὰν ἀνάλυσιν ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἱδρύματος κατὰ τὸ 1931, καὶ τῶν οἰκονομικῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀνέφερε καὶ τὰ τῆς ἱδρύσεως τῶν δύο νέων ὀργανισμῶν, «τῆς Ἑταιρείας ἐξαγωγῆς νωπῶν καρπῶν καὶ λαχανικῶν» καὶ τῆς «ὑπηρεσίας εἰσπράξεως χρεῶν προσφύγων» περὶ τῆς λειτουργίας ὅμως τῶν ὁποίων ὁ κ. Γόντικας ἐπεφυλάχθη νὰ ὁμιλήσῃ εὐρύτερον κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ 1931.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα τοῦ λήξαντος ἔτους, κατὰ τὸ ἐκδοθὲν ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν τῆς Τραπέζης, ὁ κ. Γόντικας ἀνέφερεν ὅτι αἱ ἀκαθάριστοι ὠφέλειαι αὐτῆς ἀνῆλθον εἰς 114.268.829.40 δρχ. ἔναντι 113.000.000 εἰς ἃ ἀνῆλθον αἱ ὠφέλειαι τοῦ 1930 περιλαμβάνουσαι ὅμως καὶ τὰ ἀποτελέσματα ἐργασιῶν τριῶν μηνῶν τοῦ 1929. Ἀντιθέτως τὸ σύνολον τῶν κατὰ τὸ 1930 ἐξόδων διαχειρίσεως καὶ ἐγκαταστάσεως, γενικῶν ἐξόδων καὶ ὑποχρεώσεων τῆς Τραπέζης ἐκ τόκων καταβλητέων εἰς τοὺς καταθέτας καὶ τὰ δάνειά της ἀνῆλθον εἰς 87.418.829 40 δραχμάς. Τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῶν ὠφελειῶν τοῦ 1931 ἐκ δρ. 114.268.829.40 καὶ τῶν ἐξόδων καὶ ὑποχρεώσεων ἐκ δραχμῶν 87.418.829.40, ἤτοι τὸ ποσὸν τῶν 26.850.000 ὁ κ. Γόντικας ἐπρότεινε νὰ διατεθῇ ὡς ἑξῆς: α') ὡς ἀποθεματικὸν κεφάλαιον δρχ. 16 ἑκατομ., β') δι' ἀπόσβεσιν ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεων δρχ. 10 ἑκατομ., γ') διὰ προικοδότησιν ταμείου συντάξεων ὑπαλλήλων δρ. 700.000 καὶ δ') διὰ προικοδότησιν τοῦ Ταμείου Προνοίας κλπ. δρχ. 150.000.

ΑΙ ΓΕΝΟΜΕΝΑΙ ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ

Ἐξ ἄλλου ἀπὸ τὰς πραγματοποιηθείσας ὠφελείας τοῦ 1931 ἐνεκρίθη ἡ πληρωμὴ τῶν κατωθι ὑποχρεώσεων τῆς Τραπέζης καὶ ἡ ἐνέργεια τῶν ἑξῆς ἀποσβέσεων:

Ἐν πρώτοις κατεβλήθησαν εἰς τοὺς παρὰ τῇ Τραπέζῃ καταθέτας καὶ εἰς τὸ Δημόσιον τόκοι διὰ τὰς καταθέσεις τῶν ἀνερχόμενοι εἰς δρ. 44.609.281.87. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου δρχ. 24.780.000 ἀνήκουν εἰς τὸ Δημόσιον. Ἀπεσβέσθη ἡ ἀξία ἐξόδων ἐγκαταστάσεων κλπ. ἐκ δρχ. 752.000. Ἀπεσβέσθη ὁμοίως τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀξίας τοῦ ἰδιοκτήτου κτιρίου τῆς Τραπέζης ἤτοι δρχ. 2.225.000 καὶ ἄλλαι τινὲς μικροδιαφοραὶ καὶ οὕτω τὸ μὲν ἐν Ἀθήναις κτίριον τῆς Τραπέζης, ἀγορασθέν, ὡς γνωστόν, ἀντὶ δρχ. 18 ἑκατομμυρίων, θὰ ἐμφανίζεται εἰς τὸν ἰσολογισμὸν ἀντὶ δρχ. 1 τὰ δὲ καταστήματα αὐτῆς ἐν Χανίοις καὶ ἀλλαχοῦ ἀντὶ δραχμῆς 1 ἑκάστου. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἀπεσβέσθησαν ὅλα τὰ γενικὰ ἔξοδα τῆς Τραπέζης, μισθοὶ προσωπικοῦ κλπ. τοῦ ἔτους 1931 ἀνελθόντα εἰς δρχ. 39.519.923.60. Εἰς τὸ ποσὸν αὐτὸ περιλαμβάνεται καὶ ἡ καταβληθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης εἰς τὴν Ἐθνικὴν ἀποζημίωσις διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ὑποκαταστημάτων της ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀνελθοῦσα διὰ τὸ ἔτος 1931 εἰς δρχ. 17.630.000. Τέλος ὁ κ. Γόντικας ἀναφέρει ὅτι ἡ Τράπεζα εἰσέπραξεν ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν διὰ τόκους τῶν παρ' αὐτῇ κατατιθεμένων διαθεσίμων κεφαλαίων της δρ. 4.989.885.

Τὸ Γενικὸν Συμβούλιον ἐνέκρινε τὸν ἰσολογισμόν.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

κ. ΔΗΜ. ΟΜ. ΣΚΥΛΙΤΣΗ

Τὴν ἑσπέραν τοῦ Σαββάτου ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐκλογικοῦ κέντρου τοῦ ὑποψηφίου δημάρχου Πειραιῶς κ. Δημοσθ. Ὁμ. Σκυλίτση, παρισταμένων πλείστων φίλων του.

Μετὰ τὸν τελεσθέντα ἁγιασμὸν ὡμίλησεν εἰς τοὺς παρισταμένους ὁ κ. Σκυλίτσης, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Ἀγαπητοί μου συμπολῖται, Ἐμφανίζομαι καὶ πάλιν ἐνώπιον ὑμῶν ζητῶν τὴν ψῆφόν σας διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Δημάρχου.

Τὸ ἀξίωμα αὐτὸ τὸ ζητῶ, ὄχι γιὰ νὰ προσθέσω νέους τίτλους στὸ ἄτομό μου, ἀλλὰ διότι ἐθεώρησα καθῆκόν μου ἐπιβεβλημένον νὰ λάβω αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν, μὴ δυνάμενος εἰς τοιαύτας κρισίμους στιγμὰς ν' ἀδιαφορήσω καὶ νὰ ἐγκαταλείψω τὴν πόλιν τὴν ὁποίαν μ' ἐδίδαξαν οἱ γονεῖς μου καὶ προπάτορές μου ν' ἀγαπῶ καὶ νὰ ὑπηρετῶ μὲ τὴν ἀφοσίωσι ποὺ ἐσεῖς ὅλοι γνωρίζετε, καὶ τὴν γνωρίζετε ἀσφαλῶς, ἐὰν κρίνω ἀπὸ τὴν θερμὴ ἐκδήλωσί σας. Δὲν εἶμαι ἄνθρωπος τῶν πολλῶν λόγων, προτιμῶ νὰ κριθῶ ἐκ τῶν ἔργων μου, διὰ τοῦτο τὸ μόνον ποὺ ὑπόσχομαι κατὰ τὸ μικρὸν χρονικὸν διάστημα δι' ὃ θὰ διοικήσω τὸν Δῆμον, ἂν μὲ τιμήσετε διὰ τῆς ψήφου σας, εἶνε ἡ ἄμεσος περισυλλογὴ τῶν οἰκονομικῶν του, ἵνα δυνηθῇ ἀφ' ἑνὸς μὲν ν' ἀνταποκριθῇ πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις του, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὰς ἀμεσωτέρας τῶν ἀναγκῶν του.

Κατῆλθα ὅπως πάντοτε ὡς ὑποψήφιος τοῦ Λαοῦ τοῦ Πειραιῶς ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀπορρέω καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου πάντοτε ἐβασίσθην. Εἰς αὐτὸν καὶ πάλιν ἀπευθύνομαι καὶ μὲ τὸ δικαίωμα ποὺ μοῦ δίδει ἡ δρᾶσις μου τοῦ παρελθόντος, ζητῶ τὴν ὑποστήριξίν σας, τὴν ὁποίαν, ἂν κρίνω ἀπὸ τὰς διαβεβαιώσεις ποὺ λαμβάνω καὶ ἀπὸ τὴν ἀποψινή σας συγκέντρωσι, φαντάζομαι ὅτι ἔχω ἐξασφαλίσει, καὶ συγκεκινημένος βαθειά, σᾶς εὐχαριστῶ.

Ζήτω ἡ πόλις τοῦ Πειραιῶς.
Ζήτω ὁ Πειραϊκὸς Λαός».

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΤΟ ΕΓΚΡΙΘΕΝ ΨΗΦΙΣΜΑ

Εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον Πειραιῶς συνεκροτήθη χθὲς τὴν πρωΐαν ἡ προαγγελθεῖσα ἐργατικὴ συγκέντρωσις, καθ' ἣν ὡμίλησαν οἱ κ. κ. Δημητράτος, Καλομοίρης καὶ Τσαπῆς, ἀναπτύξαντες τὰ ἐργατικὰ ζητήματα καὶ τονίσαντες τὴν ἔναντι αὐτῶν ἐπιδεικνυομένην κυβερνητικὴν ἀδιαφορίαν. Ἐπηκολούθησε ἡ ἔγκρισις τοῦ ἀκολούθου ψηφίσματος:

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἐν Πειραιεῖ σήμερον τὴν 21ην Φεβρουαρίου 1932, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην π. μ. τὸ συγκροτηθὲν τῇ προσκλήσει τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου εἰς τὸ Δημοτικὸν θέατρον συλλαλητήριον τοῦ ἐργαζομένου καὶ δυστυχοῦντος Πειραϊκοῦ λαοῦ, μετὰ τοὺς λόγους τῶν ὁμιλητῶν διὰ τὴν ὑφισταμένην κρίσιν καὶ τὴν κυβερνητικὴν πολιτικὴν ἔναντι τῶν ἀνέργων καὶ γενικώτερον ἔναντι τῶν ζωτικῶν ζητημάτων ποὺ ἐνδιαφέρουν τὴν ἐργατικὴν τάξιν, ἀποφασίζει ὁμοφώνως:

Διαμαρτύρεται

ἐντονώτατα διὰ τὴν παρελκυστικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως ἔναντι τῶν χιλιάδων ἀνέργων ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων καὶ διὰ τὴν ἐγκληματικὴν ἀδιαφορίαν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἔναντι τῶν ζωτικῶν ζητημάτων, τὴν λύσιν τῶν ὁποίων ἀπὸ μακροῦ ἐπιδιώκει ἡ Διοίκησις τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ζητεῖ:

1) Τὴν ἄμεσον κατάθεσιν καὶ ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

2) Τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀσφάλισιν τῶν ἐργαζομένων κατὰ τῶν κινδύνων τῆς ἀνεργίας.

3) Τὴν καθολικὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὀκταώρου εἰς ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα.

4) Τὴν ἵδρυσιν τῶν ἐργατικῶν συνοικισμῶν πρὸς στέγασιν τῶν ἐργατικῶν οἰκογενειῶν, ποὺ κατοικοῦν σήμερα στὶς στρώγλες.

5) Τὴν καθιέρωσιν κατωτάτου ὁρίου ἡμερομισθίου καὶ μισθοῦ τῶν ἐργατριῶν καὶ ὑπαλλήλων.

6) Τὴν ἐπέκτασιν τοῦ Νόμου περὶ καταγγελίας συμβάσεως ἐργασίας τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων εἰς ὅλους τοὺς ἐργάτας καὶ τεχνίτας.

7) Τὴν ὑποχρεωτικὴν χορήγησιν ἐργασίας εἰς ὅλους τοὺς φορτοεκφορτωτὰς ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ Λιμένος.

8) Τὴν ὑποχρεωτικὴν συντήρησιν, μόρφωσιν καὶ ἀνατροφὴν τῶν ἀπόρων καὶ ὀρφανῶν παιδιῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους.

9) Τὴν ἄμεσον ἐπίλυσιν τῶν Ναυτεργατικῶν ζητημάτων σύμφωνα μὲ τὰς ἀπόψεις τῆς Ναυτικῆς Ὁμοσπονδίας.

10) Τὴν ἐπαγγελματικὴν κατοχύρωσιν τῶν Μυλεργατῶν καὶ τῶν ἐργατῶν καὶ τεχνιτῶν τῆς σιδηροβιομηχανίας ὡς καὶ τὴν προστασίαν τῶν ὑπερηλίκων ἢ ἀνικάνων μηχανουργῶν καὶ λεβητοποιῶν.

11) Τὴν ἐξασφάλισιν ἐργασίας ἢ ἐπιδομάτων εἰς τοὺς ἀνέργους καπνεργάτας, τὰς ἐργατρίας ἱματισμοῦ Στρατοῦ καὶ γενικῶς τοὺς ἐργάτας οἰκοδομικῆς βιομηχανίας.

12) Τὴν ἐπιβολὴν τοῦ Κράτους εἰς τοὺς Δήμους διὰ τὴν χορήγησιν γηπέδων πρὸς ἀνέγερσιν κτιρίων τῶν Ἐργατικῶν Κέντρων διὰ χρημάτων τῆς ἐργατικῆς ἑστίας.

13) Τὴν ἀναθεώρησιν τῶν μισθολογικῶν κλιμακίων τῶν ἐργατῶν σιδηροδρομικῶν ὡς καὶ τῆς ἀποφάσεως περὶ περικοπῆς τῶν ἡμερομισθίων καὶ μισθῶν τοῦ κατωτέρου ὑπαλληλικοῦ καὶ ἐργατοτεχνικοῦ προσωπικοῦ τῶν σιδηροδρόμων.

14) Τὴν ἐξύψωσιν τοῦ ἐπιπέδου τῆς ζωῆς ὅλων τῶν ἐργαζομένων.

Ἀποδοκιμάζει:

Τὸν ἐμπαιγμὸν τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς Πειραιῶς πρὸς τοὺς ἀνέργους καὶ ἀπόρους δημότας ὡς καὶ τὰ ληφθέντα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν μέτρα πρὸς καταπολέμησιν τοῦ Κομμουνισμοῦ.

Ἀντιτάσσεται:

Ἐναντίον πάσης περικοπῆς τῶν ἡμερομισθίων καὶ μισθῶν ὡς καὶ τῶν λαμβανομένων ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀνελευθέρων μέτρων ὡς τὸ τοῦ περιορισμοῦ τῶν σελίδων τῶν ἐφημερίδων, καὶ γενικῶς ἐναντίον τῆς ἐπιρρίψεως τῶν βαρῶν τῆς κρίσεως ἐπὶ τῶν ἐργαζομένων, καὶ διακηρύσσει σύσσωμος τὴν ἀπόφασιν βιαίας κατακτήσεως τῶν διεκδικήσεων τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος, αἵτινες εἶνε καὶ διεκδικήσεις ὅλων τῶν ἡμερομισθίων καὶ μισθωτῶν τῆς χώρας.

Ἀναθέτει:

Εἰς τὰ Συμβούλια τῶν Ἐργατικῶν Ὀργανώσεων, δυνάμεως τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Πειραιῶς, ὅπως ἐπιδόσουν τὸ παρὸν ψήφισμα ἐν σώματι εἰς τοὺς κ. κ. προέδρους Κυβερνήσεως, ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Ἐσωτερικῶν καὶ Ναυτικῶν, τὴν Γ. Σ. Ε. Ε. καὶ τὸν Ἀθηναϊκὸν τύπον.

ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ

Διωρίσθησαν καθηγηταὶ τῆς σχολῆς Ναυτικῶν Δοκίμων οἱ κάτωθι ἀξιωματικοί:

Ὑποπλοίαρχοι: Ἀθ. Παπαβασιλείου διὰ τὴν ἕδραν τῆς Ν. Γεωγραφίας ἀντὶ τοῦ ἀντιπλοιάρχου κ. Κ. Κοντογιάννη ἀπαλλασσομένου, Α. Ἀγγελῆς διὰ τὴν ἕδραν τῆς ναυτικῆς τέχνης α' καὶ β' τάξεως μαχίμων δοκίμων ἀντὶ τοῦ ὑποπλοιάρχου Ι. Δομέστιχα ἀπαλλασσομένου, Σπ. Πατσιφᾶς διὰ τὴν ἕδραν τῆς Ναυτιλίας τῆς τάξεως μαθητοῦ σημαιοφόρου μηχανικοῦ καὶ τῆς Ν. Τέχνης τῆς α' τάξεως μηχανικοῦ ἀντὶ τῶν ὑποπλοιάρχων Α. Ἀγγελῆ καὶ Χρ. Χατζηκωνσταντῆ ἀπαλλασσομένων καὶ πλωτάρχης Ν. Τσαγκάρης τῆς πυροβολικῆς τῆς γ' καὶ δ' τάξεως Ν. Δοκίμων ἀντὶ τοῦ ὑποπλοιάρχου Χ. Χατζηκωνσταντῆ ἀπαλλασσομένου.

Η ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΤΟΥ ΥΔΑΤΟΣ

Ἡ «Ἑταιρεία Κοινωνικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἰατρικῆς» ἐξέδωκε ψήφισμα, διὰ τοῦ ὁποίου διαμαρτύρεται διὰ τὴν ἐξαγγελθεῖσαν αὔξησιν τῆς τιμῆς τοῦ ὕδατος.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΝΟΜΟΥ

Ὑπὲρ τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τοῦ ἐνοριακοῦ νόμου, ἐξέδωκαν χθὲς ψηφίσματα καὶ αἱ ἐνορίαι Ἁγ. Τριάδος (Βύρωνος), Εὐαγγελιστρίας (Περιστερίου), Ἁγ. Δημητρίου (Ν. Ἐλβετίας), Ἁγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου (Ν. Κοκκινιᾶς), Ἁγ. Ἰωάννου (Γαργαρέττας), Ἁγ. Ἀντωνίου (Πατησίων), Ναοῦ Προφήτου Δανιήλ, Ἁγ. Σοφίας (Πειραιῶς), Κοιμήσεως Θεοτόκου, Ἁγ. Αἰκατερίνης (Πετραλώνων), Ἁγ. Ἀποστόλων (Θησείου), Μεταμορφώσεως (Καλλιθέας), Ἁγ. Τρύφωνος καὶ Ἁγ. Νικολάου (Πειραιῶς).

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑΣ

Ἀπὸ τῆς προχθὲς ἤρχισαν αἱ τακτικαὶ συνεδριάσεις τῆς συσταθείσης ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ.κ. Καρασης ἐπιτροπῆς [illegible] Μαναΐχόντζα ἀντιπλ. οἰκονομικοῦ, Μαναίου ταγματάρχου τῆς στρατολογίας, Τσαγκάρη πλοιάρχου, Τομασᾶ ὑποπλοιάρχου καὶ Παπαδοπούλου ἀνθυποπλοιάρχου ἡ ὁποία ἔχει ἐντολὴν νὰ μελετήσῃ τὸν προσφορώτερον τρόπον τῆς ὀργανώσεως τῆς ναυτικῆς στρατολογικῆς ὑπηρεσίας.

Τὰ πορίσματα τῆς ἐπιτροπῆς θὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὸ Γεν. Ἐπιτελεῖον τοῦ Ναυτικοῦ τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 15ης Μαρτίου.

ΓΕΡΜΑΝΙΣ ζητεῖ θέσιν δι' ἓν ἢ δύο παιδιά. Γράψατε: Πὸστ ρεστάντ Μάρτα Σοῦμαν.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΙ ΕΠΙ ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΕΙΑ

Κατεδικάσθησαν οἱ κάτωθι: Δημ. Νίκου, παντοπώλης, φυλ. 20 ἡμερῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 200, διότι ἐπώλει διάφορα εἴδη ἐδωδίμων εἰς ὑπερβολικὴν τιμήν. Ἀθανάσιος Κοτσιγιάννης φυλ. 25 ἡμ. καὶ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 300, διότι ἐπώλει ἄρτον ὑπὲρ τὴν διατίμησιν, Ἀναστάσιος Ζ[illegible] ξυλάνθρακας ἐλλειποβαρεῖς, Χρῆστος Δούμας, ὀπωροπώλης, φυλ. [illegible] ἑνὸς μηνὸς καὶ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 1.000, διότι ἐπώλει διάφορα εἴδη ὀπωροπωλείου εἰς ὑπερβολικὰς τιμάς, Κωνστ. Βαρελᾶς, παντοπώλης φυλ. 20 ἡμερῶν καὶ χρημ. ποινὴν δραχ. 500, διότι ἐπώλει διάφορα εἴδη ἀποικιακῶν εἰς ὑπερβολικὰς τιμάς, Νικ. Μπέλκας, καφεκόπτης, φυλ. 15 ἡμερῶν καὶ χρημ. ποινὴν δραχ. 500, διότι ἐπώλει καφὲ κατὰ 10 δραχ. ὑπὲρ τὸ θεμιτὸν ὅριον κέρδους κατ' ὀκᾶν, Σπυρίδων Μπουλιέρης, παντοπώλης, φυλ. 20 ἡμερῶν καὶ χρημ. ποινὴν δραχ. 700, διότι ἐπώλει διάφορα εἴδη ἐδωδίμων εἰς ὑπερβολικὰς τιμάς. Ἐλευθέριος Κελαϊδίτης ἰχθυοπώλης, φυλ. ἑνὸς μηνὸς καὶ χρημ. ποινὴν δραχ. 500, διότι ἐπώλει ἰχθεῖς πρὸς δραχ. 80, ἐνῷ ἔδει νὰ πωλῇ πρὸς 40. Ἀπόστολος Καράμπελας, παντοπώλης, φυλ. ἑνὸς μηνὸς καὶ χρηματικὴν ποινὴν δρ. 1.000, διότι ἐπώλει διάφορα εἴδη ζυμαρικῶν εἰς ὑπερβολικὴν τιμήν. Εὐάγγελος Θωμᾶς, ὀπωροπώλης, φυλ. ἑνὸς μηνὸς καὶ χρηματικὴν ποινὴν 1.000 δρ., διότι ἐπώλει ὀπώρας εἰς ὑπερβολικὴν τιμήν, Δημ. Κουνάδης, παντοπώλης, φυλ. ἑνὸς μηνὸς καὶ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 1.000 διότι ἐπώλει ἀποικιακὰ εἴδη εἰς ὑπερβολικὴν τιμήν. Ἰωάννης Γιαμάκος, ἔμπορος ἀποικιακῶν, φυλ. 2 καὶ ἡμίσεος μηνῶν καὶ χρημ. ποινὴν 5 χιλιάδων, διότι ἐπώλει εἰς τὴν Λαϊκὴν ἀγορὰν Δραπετσώνας, μέσῳ ἄλλων μικροπωλητῶν, βακαλάων ἀποσυντεθειμένον καὶ ἐπικίνδυνον εἰς τὴν δημοσίαν ὑγείαν, Ἑρμόλαος Ἀνδρεάδης παντοπώλης, φυλ. ἑνὸς μηνὸς καὶ χρημ. ποινὴν δραχ. 200, διότι ἐπώλει τυρὸν καὶ ταραμὰν ἀκαταλλήλους πρὸς βρῶσιν, λόγῳ ἀποσυνθέσεως. Παν. Βασιλογεωργάκης, ὀρνιθοπώλης, εἰς φυλ. 45 ἡμερῶν καὶ χρημ. ποινὴν δρ. 300, διότι ἐπώλει ὄρνιθας ἀποσυντεθειμένας, Νικ. Σαρρῆς, κρεοπώλης, φυλ. 20 ἡμερῶν καὶ χρημ. ποινὴν 500, διότι ἐπώλει κρέας ἀκατάλληλον, λόγῳ ἀποσυνθέσεως, Ἀναστάσιος Σ[illegible]ης, παντοπώλης, φυλ. 9 ἡμερῶν.

Η ΔΙΚΗ ΔΙΑ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ

Ο ΜΑΓΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ ΜΕΤΕΒΑΙΝΕ ΤΑΚΤΙΚΑ

ΕΙΣ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΦΟΥΛΑΣ ΚΟΜΙΖΩΝ ΚΑΙ ΔΩΡΑ

ΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Τὸ Κακουργιοδικεῖον, παρὰ τὸ ὅτι ἦτο Κυριακή, συνεδρίασε καὶ χθές, συνεχίζον τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως τῶν δολοφόνων τοῦ ἐργολάβου Ἀθανασοπούλου. Τὸ ἀκροατήριον, λόγῳ τοῦ μὴ ἐργασίμου τῆς ἡμέρας, ἦτο πυκνότερον. Εἰς τὴν αἴθουσαν ἐν τούτοις ἐπεκράτησεν τάξις, εἰς τὴν ὁποίαν συνετέλεσε καὶ μικρὰ διαρρύθμισις, ἡ ὁποία ἔγινε περὶ τὴν τοποθέτησιν τῶν ἑδράνων τοῦ ἀκροατηρίου.

Ἡ μητέρα τοῦ θύματος, παρακολουθήσασα καὶ χθὲς τὴν συνεδρίασιν, εἰς μίαν ἀπὸ τὰς συχνὰς στιγμὰς τοῦ ἐκνευρισμοῦ τοῦ πόνου της, ἀνελύθη εἰς λυγμοὺς καὶ κατηράσθη τὰς δολοφόνους γυναῖκας. Ὁ κ. πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου, μὲ τὴν εὐλάβειαν καὶ τὸν σεβασμὸν ποὺ ὀφείλεται εἰς τὴν πονοῦσαν μητέρα, τῆς ἔκαμε τὴν θερμὴν σύστασιν νὰ σιωπήσῃ, διὰ νὰ μὴν εὑρεθῇ εἰς τὴν λυπηρὰν θέσιν νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπομάκρυνσίν της ἀπὸ τὴν αἴθουσαν. Δὲν θὰ ἦτο ὅμως καλύτερον οἱ ἴδιοι συγγενεῖς τῆς δυστυχοῦς γυναικός, νὰ τὴν πείσουν νὰ μὴ πηγαίνῃ εἰς τὸ δικαστήριον, ἀφοῦ ἄλλως τε ἐξητάσθη; Τί σκοπὸν ἔχει ἡ ἐκεῖ παρουσία της; Διότι ἀναμφισβητήτως πονεῖ καὶ θὰ ὑποστῇ μεγαλύτερον σπαραγμόν, ὅταν κατὰ τὴν πρόοδον τῆς δίκης, προσκομισθοῦν τὰ ἐνδύματα τοῦ πτώματος ἢ ὅταν ἐξετασθοῦν οἱ μάρτυρες τῆς ὑπερασπίσεως, οἱ ὁποῖοι διὰ νὰ ἐλαφρύνουν τὴν θέσιν τῶν κατηγορουμένων γυναικῶν, θὰ χαρακτηρίσουν, μοιραίως, τὸ παιδί της ὡς κακὸν οἰκογενειάρχην καὶ κακὸν πατέρα.

Η ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Ἡ συνεδρίασις ἄρχεται τὴν 10ην π.μ.

Ὁ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ ἀνακοινοῖ ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου διὰ τῆς ὁποίας διορίζονται οἱ ψυχίατροι κ.κ. Πατρίκιος καὶ Κοσκινᾶς νὰ ἐξετάσουν τὸν Μοσκιὸν καὶ ἀποφανθοῦν ἂν πράγματι εἶνε ψυχοπαθὴς ἢ ὑποκρίνεται καὶ ἂν ἡ πάθησίς του ὑπῆρχε πρὸ τοῦ ἐγκλήματος ἢ ἐπῆλθε μετ' αὐτό.

Καλεῖται κατόπιν ἡ μάρτυς κ. ΠΑΠΑΔΑΚΗ (σύζυγος τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς οἰκίας ὅπου ἐκάθηντο ἡ Κάστρο καὶ ἡ Φούλα καὶ ἔγινε τὸ ἔγκλημα) διὰ νὰ συνεχίσῃ τὴν κατάθεσίν της. Ἡ μάρτυς διαμαρτύρεται δι' ὅσα ἀνέγνωσεν εἰς μίαν ἐφημερίδα, ὅτι προσπαθεῖ νὰ ἐλαφρύνῃ τὴν θέσιν τῆς Φούλας.

— Καταθέτω, λέγει, εἰς τὸ Δικαστήριόν σας ὅ,τι γνωρίζω διὰ τὴν ὑπόθεσιν.

Ὁ κ. ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ παρατηρεῖ εἰς τὴν μάρτυρα ὅτι πρέπει νὰ ἐκθέσῃ τὰ γεγονότα ὅπως ἀκριβῶς συνέβησαν διὰ νὰ μὴ ἐπέρχονται παρεξηγήσεις τοῦ εἴδους αὐτοῦ. Καὶ ἔπειτα ἐρωτᾷ:

— Εἴπατε ὅτι δὲν ἀντελήφθητε τίποτε ἀπὸ τὸ ἔγκλημα καὶ ὅτι εἴδατε, ὅταν ἐξυπνήσατε, τὴν Φούλα στὴν αὐλὴ νὰ διαβάζῃ ἐφημερίδα. Τί ὥρα ἐξυπνήσατε καὶ εἴδατε τὴν Φούλα;

ΜΑΡΤΥΣ. Στὰς 9.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Ἀπὸ αὐτὸ συνάγετε ὅτι ὅταν ἐγένετο τὸ ἔγκλημα ἦταν ἔξω.

ΜΑΡΤΥΣ. Δὲν μπορῶ νὰ τὸ πῶ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ποιὸς ἄλλος ἦταν στὴν αὐλή;

ΜΑΡΤΥΣ. Ἡ ὑπηρέτριά μας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Αὐτὴ κατάλαβε τίποτε;

ΜΑΡΤΥΣ. Ἄκουσε ἕνα θόρυβο, ἀλλὰ δὲν μπόρεσε νὰ τὸν καθορίσῃ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἦταν δυνατὸν νὰ μὴν ἀκούσῃ; Ἡ Φούλα, ἄλλως τε, ἐκείνην τὴν ὥρα εὑρίσκετο στὴν αὐλή· ἂν ἤκουε τὸν πυροβολισμό, δὲν θὰ ἔτρεχε ἐπάνω νὰ ἰδῇ τί ἔγινε; Δὲν εἶνε φυσικὸν αὐτό;

ΜΑΡΤΥΣ. Βέβαια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἄρα τὸ ἔγκλημα δὲν ἔγινε ἐκείνην τὴν ὥρα. Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ποὺ σᾶς ἔκαμε τί ἔλεγε;

ΜΑΡΤΥΣ. Μᾶς μιλοῦσε γιὰ διάφορα πράγματα. Γιὰ τὸν σεισμό, ὅτι πρόκειται νὰ φύγῃ μὲ τὸν ἄνδρα της....

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Μὲ τὸν ἄνδρα της, ὁ ὁποῖος ἦταν σκοτωμένος ὅταν μιλοῦσε γι' αὐτόν! Εἶχε γίνει τὸ ἔγκλημα, κι' αὐτὴ εἶχε τόση ψυχραιμία...

Η ΚΑΣΤΡΟΥ ΥΣΤΕΡΙΚΗ

Ἀπευθύνουν κατόπιν ἐρωτήσεις εἰς τὴν μάρτυρα οἱ κ. κ. ΑΓΓ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ καὶ ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ (ὑπερασπισταί). Εἰς τὰς ἐρωτήσεις αὐτὰς ἡ μάρτυς ἀπαντᾷ ὅτι ἡ Κάστρου ἐπίστευεν ὅτι ὁ Ἀθανασόπουλος θὰ ἐσκότωνε τὴν κόρην της ἂν ἐκάθηντο χωριστά. Λέγει ἐπίσης ὅτι ἦτο νευρική, φλύαρη καὶ ἔπασχε ἀπὸ ὑποβολές. Ἀπαντῶσα εἰς ἄλλας ἐρωτήσεις σχετικὰς μὲ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐνοικίων, λέγει ὅτι αὐτὰ τὰ ἔπαιρνε ἀπὸ τὴν Κάστρου, δὲν γνωρίζει δὲ διατί καθυστερήθησαν τὰ τρία τελευταῖα ἐνοίκια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα συνήγορον). Κατετέθη ὅμως ὅτι ὁ Ἀθανασόπουλος ἔδιδε τὰ λεπτὰ γιὰ τὸ ἐνοίκιον κι' ἡ Κάστρου τὰ κρατοῦσε....

ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ. Πιστεύετε, κυρία μάρτυς, ὅτι ἡ γυναῖκες εἶχον προαποφασίσει νὰ ξεμπερδέψουν τὸν Ἀθανασόπουλον;

ΜΑΡΤΥΣ. Δὲν μπορῶ νὰ ξέρω. Εἰς ἐρώτησιν τῆς ὑπερασπίσεως σχετικὴν μὲ τὸν Μοσκιὸν ὁ κ. Πρόεδρος παρατηρεῖ ὅτι ὁ Μοσκιὸς εἰς τὴν πρώτην του κατάθεσιν εἶπεν ὅτι ἡ Φούλα τὸν ἐπιάσε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τοῦ εἶπε: «Γλύτωσέ με, Μίμη, ἀπὸ τὸν ἄνδρα μου. Νά, τώρα κοιμᾶται, πήγαινε σκότωσέ τον».

Ἡ μητέρα τοῦ θύματος, παρακολουθοῦσα τὰς ἐρωτήσεις τοῦ συνηγόρου, διαμαρτύρεται διὰ μίαν σχετικὴν μὲ τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα ἔδιδε ὁ Ἀθανασόπουλος, χωρισμένος ὤν, στὴν γυναῖκά του διὰ τὴν συντήρησιν αὐτῆς καὶ τῶν παιδιῶν του καὶ φωνάζει:

— Βοῶμες. Σᾶς ἔδιδε τὰ λεπτὰ καὶ τὰ τρώγατε.

Ὁ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ συνιστᾷ ἠρεμίαν εἰς τὴν γραῖαν Ἀθανασοπούλου, λέγων ὅτι θ' ἀναγκασθῇ νὰ διατάξῃ τὴν ἀπομάκρυνσίν της ἀπὸ τὴν αἴθουσαν, ἂν ἐξακολουθήσῃ νὰ φωνάζῃ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

Ἐρωτωμένη ἀπὸ ἐνόρκους ἡ μάρτυς, καταθέτει ὅτι μετὰ τὸ ἔγκλημα ἀπὸ τὸ σπίτι τῶν κατηγορουμένων ἀνεδίδετο φρικτὴ δυσοσμία. Ἡ ὑπηρέτρια (τῆς μάρτυρος) ἠρώτησε τὴν κατηγορουμένην ὑπηρέτριαν ἀπὸ ποῦ προέρχεται αὐτὴ καὶ ἔλαβε τὴν ἀπάντησιν ὅτι εἶνε ἀπὸ τὸν ὑπόνομον.

Ἀπευθύνονται καὶ ἄλλαι τινὲς ἐρωτήσεις πρὸς τὴν μάρτυρα ἐκ μέσους τῆς ὑπερασπίσεως καὶ καλεῖται μετ' αὐτὴν ἡ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΒΟΥΡΤΖΟΥΚΑ (ὑπηρέτρια τῆς προηγουμένης μάρτυρος), ἡ ὁποία ἐρωτωμένη ἀπὸ τὸν κ. Πρόεδρον, λέγει ὅτι τὴν ἡμέραν τοῦ ἐγκλήματος ἐξύπνησε εἰς τὰς 7 τὸ πρωΐ, κατ' ἐκείνην δὲ τὴν ὥραν κατέβηκε καὶ ἡ Φούλα στὴν αὐλὴ καὶ ἐκάθησε περὶ τὰ 5 λεπτά.

Ἡ ἐξέτασις τῆς μάρτυρος ταύτης ἀναβάλλεται διὰ σήμερον τὴν πρωΐαν, διότι ἀπὸ ζωηρὰν συγκίνησιν ἀδυνατεῖ νὰ προχωρήσῃ, κλαίει δὲ συνεχῶς.

Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΠΤΩΜΑΤΟΣ

Καλεῖται κατόπιν ὁ μάρτυς κ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ συνταγματάρχης Χωροφυλακῆς, ἀνώτερος διοικητὴς Χωροφυλακῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ἐγκλήματος κατοικοῦσε εἰς τὴν Καλλιθέαν, παραπλεύρως εἰς τὴν οἰκίαν Ἀθανασοπούλου. Ὁ κ. συνταγματάρχης ἀρχίζει τὴν κατάθεσίν του ὡς ἑξῆς:

Τὸ πρωῒ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου εἶδα συγκεντρωμένο κόσμο καὶ ρώτησα ἕνα γνωστό μου δημοσιογράφο ὅτι μοῦ εἶπεν ὅτι τὸ τεμαχισμένο πτῶμα ἀνήκει στὸ γείτονά μου. Διηγήθηκα τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν σύζυγόν μου, ὁπότε πετάχτηκε ἡ ὑπηρέτρια καὶ μοῦ λέγει: Αἴ εἶνε τὰ δέματα ποὺ εἶδα χθὲς κατὰ τὰς 8. Τὴν ρώτησα νὰ μοῦ πῇ τί εἶδε.

Ἡ ὑπηρέτρια μοῦ διηγήθη ὅτι εἰς τὰς 8 ἡ ὥρα εἶδε δύο δέματα νὰ τὰ βάζουν εἰς τὸ κάρρο τὸ ὁποῖον ἔτρεχε πρὸς τὸν Ἅγιο Σίδερα.

Ἔκλεισα τὴν ὑπηρέτρια στὸ σπίτι διότι διεσώμουνα νὰ βγῇ ἔξω.

Τὸ βράδυ τὴν ξαναεξήτασα καὶ εἶδα ὅτι ἐπέμενε εἰς ὅσα μοῦ εἶπε ὁπότε ἐπείσθην ὅτι λέγει τὴν ἀλήθειαν.

Ρώτησα λεπτομερῶς τὴν ὑπηρέτρια νὰ μοῦ διηγηθῇ πῶς ἀντελήφθη τὸ ἔγκλημα.

Ἡ ὑπηρέτρια μοῦ διηγήθη ὅτι τὴν ἑπομένην τοῦ ἐγκλήματος εἶδε νὰ σταματήσῃ κατ' ἀρχὰς ἔμπροσθεν τοῦ σπιτιοῦ μας ἕνα κάρρο προφανῶς ἐκ λάθους τὸ ὁποῖον ἀργότερον μετεστάθμευσε εἰς τὸ σπίτι τῆς Κάστρου. Μετ' ὀλίγον εἶδε νὰ βάζουν εἰς τὸ κάρρο δύο δέματα καὶ νὰ ἀνεβαίνουν εἰς αὐτὸ τρεῖς ἄνθρωποι. Ἀκολούθως τὸ κάρρο ἤρχισε νὰ τρέχῃ πρὸς τὸν Ἅγιο Ἐλευθέριο. Ἡ ὑπηρέτρια μοῦ εἶπε κατόπιν ὅτι ἐφαντάσθη πῶς χώριζε ὁ Ἀθανασόπουλος ἀπὸ τὴν γυναῖκα του.

Κατόπιν ἡ Κάστρου δικαιολογοῦσα τὸ γεγονὸς ὅτι εἶχεν ἁπλωμένα τὰ ροῦχα κάπου εἰς τὸ μπαλκόνι, εἶπεν εἰς τὴν ὑπηρέτριάν μου, ὅτι ἐτρομοκρατήθη ἀπὸ τὸν σεισμὸ καὶ ἔβρεξε τὴν νύκτα τὰ ροῦχα τὰ ὁποῖα καὶ ἅπλωσε εἰς τὸ μπαλκόνι διὰ νὰ στεγνώσουν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ποῖαι αἱ σχέσεις τῆς Φούλας μετὰ τοῦ συζύγου της;

ΜΑΡΤΥΣ. Ἔμαθα ὅτι εὑρίσκοντο ἐν διαστάσει. Ἐγώ, κ. Πρόεδρε, ἐπειδὴ δὲν μοῦ ἔκανε καλὴ ἐντύπωσι ἡ οἰκογένεια αὐτὴ περιωριζόμουν εἰς μίαν ἁπλῆν καλημέραν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ποίας διαγωγῆς ἦσαν αἱ γυναῖκες;

ΜΑΡΤΥΣ. Ὄχι καλῆς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἐβλέπατε νὰ σταματοῦν αὐτοκίνητα ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τὴν νύκτα;

ΜΑΡΤΥΣ. Μάλιστα ὄχι μόνον τὴν νύκτα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡμέραν καὶ ἐμπαινόβγαιναν ἀπὸ τὸ σπίτι διάφοροι ἄνθρωποι.

ΕΜΠΑΙΝΟΒΓΑΙΝΕ ΚΟΣΜΟΣ

Ὁ ΜΑΡΤΥΣ ἐρωτώμενος διὰ τὴν περιουσιακὴν κατάστασιν τῆς Κάστρου, λέγει ὅτι ἤκουσεν ἐπανειλημμένως ἀπὸ αὐτὴν νὰ ὁμιλῇ περὶ δολλαρίων, χιλιάδων καὶ ἑκατομμυρίων. Ἐπίσης, λέγει ὅτι τὸν Μοσκιὸν δὲν τὸν εἶδε ποτὲ αὐτοπροσώπως, κάτι ὅμως ἤκουσε δι' αὐτὸν ἀπὸ τὴν ὑπηρέτριάν του.

Ὁ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ ἐρωτᾷ τὸν μάρτυρα νὰ καθορίσῃ ἐπακριβῶς πόσοι ἄνδρες ἦσαν στὸ κάρρο, τὸ ὁποῖον ἐπῆρε τὸ τεμαχισμένο πτῶμα.

ΜΑΡΤΥΣ. Τὸ κάρρο τὸ εἶδε ἡ ὑπηρέτριά μου. Αὐτὴ μοῦ εἶχε πεῖ, ὅταν ἐγνώσθη ὅτι τὸ ἔγκλημα ἔγινε στὸ σπίτι: "Α, τὸ κάρρο ἐκεῖνο ἦταν ποὺ πῆρε τὸ πτῶμα. Τὴν ἠρώτησα δύο καὶ τρεῖς φορὲς ἔκτοτε, ποτὲ ὅμως δὲν κατώρθωσε νὰ μοῦ καθορίσῃ πόσοι ἄνδρες ἦσαν. Πάντως τὴν ὥραν ποὺ τὸν πετοῦσαν ἦσαν τρεῖς.

Εἰς ἐρωτήσεις τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ὁ μάρτυς ἀπαντᾷ, ὅτι εἰς τὸ σπίτι τῆς Κάστρου ἐμπαινόβγαινε κόσμος διάφορος καὶ τὴν νύχτα καὶ τὴν ἡμέρα. Ἡ σύζυγός του (τοῦ μάρτυρος) μάλιστα, εἶδε ἀρκετὰς φορὰς τὸν Μαγουλόπουλο, ὁ ὁποῖος ἔμπαινε μὲ πακέττα, τὰ παιδιὰ δὲ τὸν ἐφώναζαν θεῖο.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Τὴν νύκτα τοῦ ἐγκλήματος δὲν ἀκούσατε τίποτα στοῦ Ἀθανασοπούλου;

ΜΑΡΤΥΣ. Κοιμήθηκα κατὰ τὴν 1.30' μετὰ τὰ μεσάνυκτα καὶ δὲν ἄκουσα τίποτε. Ἔμαθα ὅμως ἀπὸ τὴν γυναῖκά μου, ὅτι ἡ κυρία Εὐτέρπη Κωνσταντινίδου, ἡ σπιτονοικοκυρά μου, τῆς εἶπε ὅτι αὐτὴ εἶχε ἀκούσει κατὰ τὴν νύκτα τοῦ ἐγκλήματος κατὰ τὰς 4 — 4½ τὸ πρωῒ κάτι βογγητὰ στὸ δωμάτιο τοῦ Ἀθανασοπούλου.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Στὶς ὧρες αὐτές, φυσικά, ἔπρεπε νὰ ἐπικρατῇ ἀπόλυτος ἡσυχία;

ΜΑΡΤΥΣ. Μάλιστα.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Πῶς βρίσκετε τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Φούλα ἐβγῆκε κατὰ τὰς 7 τὸ πρωῒ νὰ ἀγοράσῃ ἐφημερίδα;

ΜΑΡΤΥΣ. Μοῦ φαίνεται πολὺ ἀπίθανο καὶ πολὺ περίεργο. Τέτοια ὥρα ἡ Φούλα δὲν ἔβγαινε ποτὲ ἔξω.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Εἶνε δυνατὸν νὰ βγῆκε ἐπίτηδες γιὰ νὰ γίνῃ τὸ ἔγκλημα ἐκείνην τὴν ὥρα;

ΜΑΡΤΥΣ. Δὲν νομίζω. Δὲν μπορῶ νὰ τὸ ἐξηγήσω. Θὰ εἶχα δὲ νὰ προσθέσω, ὅτι ἡ Φούλα οὐδέποτε εἶχε βγῆ ἔξω γιὰ ν' ἀγοράσῃ ἐφημερίδα. Ὅπως δὲ μοῦ ἔλεγε καὶ ὁ περιπτερούχος, ποὺ εἶνε κοντά μας, ἡ Φούλα ποτὲ δὲν ἐπῆγε στὸ περίπτερό του γιὰ ν' ἀγοράσῃ ἐφημερίδα, οὔτε ἄλλο τίποτε. Μόνο ἕνα μεσημέρι ἐπῆγε ν' ἀγοράσῃ κάτι σοκολάτες γιὰ τὰ παιδιά. Ἄλλη φορὰ καμμία.

Ἐκφράζει ἐν συνεχείᾳ τὴν γνώμην ὅτι ἔγινε τὸ ἔγκλημα κατὰ τὰς 3½ τὸ πρωΐ, ὁπότε μερικοὶ φίλοι, οἱ ὁποῖοι ἔπαιζαν χαρτιὰ εἰς τὸ κάτω πάτωμα τοῦ σπιτιοῦ (τοῦ μάρτυρος) ἤκουσαν ἕνα κρότο καὶ πετάχτηκαν ἔξω. Δὲν μπορεῖ, ἐν τούτοις, νὰ ἐξηγήσῃ γιατί ἐπικρατεῖ ἡ ἀντίληψις, ὅτι τὸ ἔγκλημα ἔγινε τὸ πρωΐ.

ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΤΟ ΔΙΕΠΡΑΞΑΝ

Ἐπίσης ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι τὸ ἔγκλημα διέπραξαν καὶ οἱ τρεῖς —Κάστρο, Φούλα Μοσκιός—τονίζει δὲ χαρακτηριστικῶς ὅτι «ἂν ἡ Φούλα ἔλεγε μισὸ ὄχι τὸ ἔγκλημα δὲν θὰ ἐγίνετο». Φρονεῖ ὅτι ὁ Μοσκιὸς ἐγκλημάτισε ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῆς γυναικός.

Λέγει κατόπιν ὅτι οἱ πυροβολισμοὶ ἐρρίφθησαν ἀπὸ σταθερὸ χέρι, ἐξ ἐγγυτάτης δὲ ἀποστάσεως. Τὴν ἐπαφὴν δὲν τὴν παραδέχεται, διότι νομίζει ὅτι ἀπὸ αὐτὴν θὰ ἐξυπνοῦσε τὸ θῦμα. Μετὰ τοὺς πυροβολισμοὺς οἱ φονεῖς ἐστραγγάλισαν τὸ θῦμα διὰ νὰ τὸ ἀποτελειώσουν, διότι—ὅπως εἶπαν— ἐσκόθῃ καὶ ἐπῆρε μιὰ καρέκλα καὶ τὴν ἐπέταξε, ἀπὸ τὴν ὁποίαν καὶ ἔσπασεν ὁ καθρέφτης, ἐφώναξε δὲ καὶ «βοήθεια Παπαδάκη».

Ἀναφέρει ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κατετέθη καὶ ἀπὸ ἄλλους μάρτυρας, ὅτι δηλαδὴ ἡ Κάστρο δυὸ ἢ τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὸ ἔγκλημα ἐπλήρωσε ἕνα χρέος της πρὸς κάποιον Ἀμερικάνον καὶ δὲν γνωρίζει ἂν ἦσαν ἐν γνώσει αἱ κατηγορούμεναι ὅτι ὁ φονευθεὶς εἶχε πάρει χρήματα τὰς ἡμέρας ἐκείνας.

Ἐρωτώμενος διὰ τὴν ὑπηρέτριαν λέγει ὅτι πρόκειται περὶ ἠλιθίας γυναικός ἡ ὁποία ἔτρεφε τυφλὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν Κάστρο. Ἐν πάσῃ περιπτώσει φρονεῖ ὅτι ἦτο ἐν γνώσει τοῦ ἐγκλήματος, παρέσχε δὲ πρὸς τοῦτο τὴν συναίνεσίν της, χωρὶς τὴν ὁποίαν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ τίποτε.

Ὁ ἔνορκος κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ἀπευθύνει εἰς τὸν μάρτυρα διαφόρους ἐρωτήσεις σχετικὰς μὲ τοὺς λόγους τοῦ ἐγκλήματος, ἐκεῖνος δὲ ἀπαντᾷ ὅτι κύριος λόγος εἶνε τὸ μῖσος τῆς Κάστρου πρὸς τὸν Ἀθανασόπουλον.

Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ κ. ἔνορκος ἀπευθύνει τὰς ἐρωτήσεις του, δημιουργεῖται ἐπεισόδιον μεταξὺ τοῦ δικηγόρου τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς κ. Γκονοπούλου καὶ τῶν ὑπερασπιστῶν κ.κ. Τσουκαλᾶ καὶ Μπαντούνα, ἐξ ἀφορμῆς δὲ αὐτοῦ ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ἀπευθύνει κατηγορίαν κατὰ τῶν δύο ὑπερασπιστῶν, τὸ δὲ δικαστήριον ἐπιβάλλει τὴν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως.

Ἀπευθύνονται ἔπειτα πρὸς τὸν μάρτυρα καὶ μερικαὶ ἀκόμη ἐρωτήσεις καὶ ἡ συνεδρίασις διακόπτεται διὰ σήμερον 9 π. μ., ὁπότε θὰ συνεχίσῃ ὁ ἴδιος μάρτυς, θὰ ἐξετασθοῦν δὲ καὶ ἄλλοι.

ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΝΤΟΠΩΛΟΫΠΑΛΛΗΛΩΝ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν γεν. συνέλευσιν τῶν παντοπωλοϋπαλλήλων Ἀθηνῶν ἐγένετο δεκτὸν ψήφισμα, δι' οὗ οὗτοι ζητοῦν:

1) Τὴν παραπομπὴν τῶν παραβατῶν τοῦ ὡρολογίου ἐργασίας ὅπως ἐκδικάζωνται εἰς τὸ αὐτόφωρον Πταισματοδικεῖον ὡς ὁ σχετικὸς νόμος «3502» περὶ χρονικῶν ὁρίων ἐργασίας εἰς τὰ καταστήματα ὁρίζει, μόνης ἐγγυήσεως ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου.

2) Τὴν καθολικὴν ἐπέκτασιν τῆς Κυριακῆς ἀναπαύσεως εἰς τὰ οἰνοπωλεῖα πρὸς πρόληψιν τῶν καταστρατηγήσεων.

3) Τὴν κατάργησιν τῶν ἐντὸς τῶν καταστημάτων ἀθηναϊκῶν ὑπνωτηρίων.

4) Τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὡρολογίου ἐργασίας τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων εἰς τὰ καταστήματα χονδρικῆς πωλήσεως ἀποικιακῶν.

5) Τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ἑορτολογίου τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων καὶ εἰς τὰ καταστήματα ἀποικιακῶν.

6) Τὴν κατάργησιν τῆς ἐκ περιτροπῆς βάρδιας εἰς τὰ καταστήματα τῶν Χαυτείων ποὺ διατηροῦν Μπάρ.

7) Τὴν κατάργησιν τοῦ ὑποχρεωτικοῦ φαγητοῦ ἐντὸς τῶν καταστημάτων καὶ τὴν χορήγησιν ἀναλόγου μισθοῦ ὅπως γίνεται εἰς ὅλους τοὺς κλάδους.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ

Σάββατον, 20 Φεβρουαρίου 1932

Γεννήσεις 42, ἄρρενες 23, θήλεις 19. Γάμοι 4. Διαζύγιον 1. Θάνατοι 25, ἄρρενες 16, θήλεις 9. Οἱ ἀποβιώσαντες χθές: Κωνσταντῖνος Βακιρτζῆς 22 ἐτῶν κασσιτερωτής, Σταῦρος Ἀρνιακὸς 38 ἐτῶν σχεδιαστής, Ἀντώνιος Σαμίκος 20 ἡμερῶν, Σπυρίδων Πανᾶς 60 ἐτῶν δημόσιος ὑπάλληλος συνταξιοῦχος, Γεώργιος Κοκκότας 65 ἐτῶν μηχανικός, Ἀδριανὴ Βουγερίδου 82 ἐτῶν, Σταῦρος Κοττῆς 65 ἐτῶν, Ἀριστέα Δαλάκα 70 ἐτῶν, Μιχαὴλ Κωνσταντινίδης 62 ἐτῶν ἔμπορος, Εὐσταθία Χρυσαφίδου 48 ἐτῶν, Ἰωάννης Στυλιανὸς 44 ἐτῶν ἀρτεργάτης, Σωτήριος Σπάλας 20 ἐτῶν μηχανουργός, Παναγιώτης Ἐμμανουηλίδης 33 ἐτῶν ἔμπορος, Νικόλαος Παπαμάρκος 73 ἐτῶν, Βασίλειος Ξυλογιαννόπουλος 48 ἐτῶν βιομήχανος, Ἰωάννης Μαλίκας 45 ἐτῶν ἀρτεργάτης, Ἀναστασία Ἀντζήτηρη 90 ἐτῶν, Ἰωάννης Παπακώστας 1 1/2 ἐτῶν, Μαρία Σιδέρη 31 ἐτῶν, Ζήσης Φιλίδης 69 ἐτῶν ἰδιωτικὸς ὑπάλληλος, Ἀλέξανδρος Στυλιανόπουλος 50 ἐτῶν ὑποδηματοποιός, Μόσχα Ἀλαμάνου 22 ἐτῶν, Σωτηρία Σελκιάδου 1 1/2 ἐτῶν, Ἰχαούτ Χοτεσιὰν 1 ἡμέρας, Εὐφροσύνη Πρωτοπούλου 75 ἐτῶν καὶ 1 ἔκθετον.

Δικηγόροι

Δικηγορικὰ Γραφεῖα ΧΑΡ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ, ὁδὸς Νοταρᾶ 60, ὄπισθεν Δημοτικοῦ Θεάτρου, ἐν Πειραιεῖ. Ἀναλαμβάνουν ὑποθέσεις Κακουργιοδικείου Πειραιῶς, Ναυτοδικείου, Πλημμελειοδικείου, Ἀνακριτικῶν Τμημάτων κλπ. Ἰδιαίτερον Τμῆμα διὰ τοὺς πρόσφυγας.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΙΝΤΕΑΛ
Ο ΝΕΟΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΙΣΠΑΝΟΥ ΤΕΝΟΡΟΥ

JOSE MOJICA
CONCHITA MONTENEGRO
MIGUEL LIGERO—MANUEL ARBO
JOSE ALCANTARA
Dirigida por Lou Seiler
TODA EN ESPAÑOL
Producción FOX
ΔΟΝ ΖΟΖΕ ΜΟΧΙΚΑ
καὶ τῆς
ΚΟΝΤΣΙΤΑ ΜΟΝΤΕΝΕΓΚΡΟ
εἰς τὴν τελευταία τους ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΟΠΕΡΕΤΤΑ
ΠΡΙΓΚΗΨ ΚΑΙ ΚΟΚΟΤΤΑ
Μὲ μουσικὴ καὶ τραγούδια ποὺ σκορπίζουν εὐθυμία καὶ ζωή.
Οὐδέποτε μέχρι σήμερον Ο ΔΟΝ ΖΟΖΕ ΜΟΧΙΚΑ τραγούδησε μὲ τόσην γλύκα καὶ ἐπιτυχία.
Ὁ Ἔρως καὶ ἡ Εὐτυχία δὲν ἀγοράζονται μὲ χρήματα.
Εἰς τὴν ταινίαν αὐτὴν ἀποδεικνύεται ἡ δύναμις τοῦ Ἔρωτος, σὲ βαθμὸ ποὺ προτιμᾷ ὁ Διάδοχος νὰ χάσῃ τὸ θρόνον του παρὰ τὴν καρδιὰ μιᾶς μικρούλας τῆς Μονμάρτης.

ΟΥΦΑ-ΠΑΛΑΣ
Τὸ πειὸ ἀγαπημένο ἀστέρι ἡ περίφημη

ΚΑΙΤΕ ΦΟΝ ΝΑΓΚΥ
καλεῖ ἀπὸ ΣΗΜΕΡΟΝ τὰς χιλιάδας τῶν θαυμαστῶν της νὰ τοὺς σκορπίσῃ τὸ γέλοιο της, τὴ δροσιά της καὶ τὴ χάρι στὴ σπαρταριστὴ μουσικὴ κωμῳδία τῆς ΟΥΦΑ
Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΟΥ
Η ΑΠΑΤΕΩΝ
MEINE FRAU DIE HOCHSTAPLERIN
Η ΚΑΙΤΕ ΦΟΝ ΝΑΓΚΥ
μὲ τοὺς διασήμους κωμικοὺς ΧΑΝΣ ΡΥΜΑΝ (Δρόμος Παραδείσου) καὶ ΓΚΡΙΝΜΠΑΟΥΜ θὰ σᾶς χαρίσουν γέλοια ἀβίαστα ποὺ μόνον μιὰ μουσικὴ φάρσα τῆς ΟΥΦΑ ξέρει νὰ σκορπίζῃ.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Ο κ. ΜΑΛΙΝΩΦ ΕΞΕΦΡΑΣΕ ΕΠΙΘΥΜΙΑΝ ΝΑ ΣΥΝΑΝΤΗΘΗ ΜΕΤΑ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΠΡΟΣ ΕΠΙΛΥΣΙΝ ΤΩΝ ΕΚΚΡΕΜΩΝ ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΣΟΦΙΑ, 21. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Αἱ βουλγαρικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν τηλεγραφήματα ἐκ Γενεύης κατὰ τὰ ὁποῖα ὁ ἐκεῖ εὑρισκόμενος ἀρχηγὸς τῆς Βουλγαρικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ πρώην πρωθυπουργὸς κ. Μαλίνωφ, συναντηθεὶς μετὰ τοῦ κ. Πολίτη, ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως συνομιλήσῃ μετὰ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, τὴν προσεχῆ ἄφιξιν τοῦ ὁποίου ἐπληροφορήθη παρὰ τοῦ κ. Πολίτη.

Ἡ «Ζόρα» δημοσιεύει, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, δηλώσεις τοῦ κ. Μαλίνωφ, ὅστις ἐτόνισεν ὅτι ὑπάρχουν ἐκκρεμῆ ἀρκετὰ ἐπίμαχα ζητήματα μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας πρὸς διακανονισμόν. «Θὰ καταβάλλωμεν πᾶσαν προσπάθειαν, εἶπεν ὁ κ. Μαλίνωφ, ὅπως ἀμβλύνωμεν τὰς ὑφισταμένας ἐκ τῶν ζητημάτων τούτων διαφορὰς οὕτως ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀνάληψις διαπραγματεύσεων συγκεκριμένων, ἐντὸς καθωρισμένου τουτέστι πλαισίου. Θὰ προσπαθήσωμεν ἐν πρώτοις νὰ διακανονίσωμεν τὰς ἐμπορικὰς μετὰ τῆς Ἑλλάδος σχέσεις, ἡ σημερινὴ θέσις τῶν ὁποίων εἶναι ἐξίσου ἐπιζημία δι' ἀμφοτέρας τὰς χώρας».

ΠΩΣ ΔΙΕΚΑΝΟΝΙΣΘΗ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΜΕΜΕΛ

ΓΕΝΕΥΗ, 21. (Ἀθην. Πρ.). — Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Κ.Τ.Ε. ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Λιθουανίας ἀνέλαβεν ἐξ ὀνόματος τῆς Κυβερνήσεώς του τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἱδρύσεως διευθυντηρίου εἰς Μέμελ ἐν τῷ πνεύματι τῶν διεθνῶν συμβάσεων.

ΜΕΙΟΥΤΑΙ Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΩΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΩΝ

Κατὰ πληροφορίας μας, τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης καταρτίζει νομοσχέδιον δι' οὗ τροποποιεῖται ὁ νόμος περὶ ὀργανισμοῦ τῶν συμβολαιογράφων.

Δι' αὐτοῦ θὰ καθορίζεται ὅτι αἱ θέσεις τῶν συμβολαιογράφων εἰς Ἀθήνας ὁρίζονται εἰς 150 ἀντὶ 167, εἰς Πειραιᾶ εἰς 45 ἀντὶ 49 καὶ εἰς Θεσσαλονίκην εἰς 50 ἀντὶ 68.

Αἱ πλεονάζουσαι θέσεις δὲν θὰ καταργηθοῦν, ἀλλὰ κενούμεναι δὲν θὰ συμπληροῦνται.

ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑ ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 21. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου συνεκεντρώθησαν σήμερον οἱ ἔμποροι καὶ βιομήχανοι Θεσσαλονίκης καὶ ἐξήτασαν τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν λόγῳ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως. Οἱ ῥήτορες ἐτόνισαν ὅτι αὕτη ἔφθασεν εἰς τὸ ἀπροχώρητον καὶ ἐπρότειναν διάφορα μέτρα.

Μετὰ πολύωρον συζήτησιν κατηρτίσθη ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὰς ἄλλας ἐμπορικὰς ὀργανώσεις τῆς χώρας, θὰ ὑποδείξῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ληφθοῦν.

Καθ' ἃ ἀπεφασίσθη οἱ ἔμποροι καὶ βιομήχανοι Θεσσαλονίκης θὰ ζητήσουν τὴν ῥύθμισιν τῶν εἰσαγωγῶν καὶ τοῦ συναλλάγματος, ὥστε νὰ μὴ παραβλάπτωνται τὰ συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου.

Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν παλαιῶν χρεῶν τῶν ἐμπόρων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, θὰ ζητήσουν νὰ ῥυθμισθῇ τοῦτο κατὰ τρόπον τοιοῦτον ὥστε νὰ μὴ θιγῇ ἡ πίστις τῶν ἐμπόρων.

Ἐν σχέσει μὲ τὸ ἀγροτικὸν χρεωστάσιον θὰ ζητήσουν νὰ ἑνοποιηθοῦν τὰ ἀγροτικὰ χρέη καὶ νὰ ἐκδοθοῦν ὁμολογίαι.

Ο ΜΑΚΝΤΟΝΑΛΝΤ ΕΠΕΣΤΡΕΨΕΝ ΕΙΣ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 21. (Ἀθην. Πρ.). — Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μακντόναλντ ἐπανῆλθε σήμερον ἐνταῦθα ἐκ Τσέκερς καὶ ἐπεσκέφθη ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα τὸν κ. Μπάλντουϊν μεθ' οὗ παρέμεινε συνομιλῶν ἐπὶ μακρόν. Ὁ κ. Μακντόναλντ θὰ παραμείνῃ εἰς Λονδῖνον μέχρι τῆς Τετάρτης, ὁπότε θὰ μεταβῇ ἐκ νέου εἰς Τσέκερς συνεχίζων τὴν ἀνάπαυσίν του.

Η ΕΞΑΓΟΡΑ ΤΩΝ ΚΑΠΝΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 21. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Σερρῶν ἐπανῆλθεν ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν ἡ ὁποία εἶχε μεταβῇ εἰς Δράμαν διὰ νὰ πωλήσῃ εἰς τὸ Τσεχοσλοβακικὸν μονοπώλιον 500.000 κιλὰ καπνοῦ.

Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν κατώρθωσε νὰ πωλήσῃ τὸ ὡς ἄνω ποσόν, διότι τὸ Τσεχοσλοβακικὸν μονοπώλιον ἠρνήθη νὰ παραλάβῃ τὴν ποσότητα ταύτην, καθόσον διὰ τῆς ὑπαρχούσης συμβάσεως ὑποχρεοῦται νὰ ἀγοράσῃ 2 ἑκατομμύρια κιλά, ἐζήτησε δὲ νὰ παραλάβῃ ὁλόκληρον τὴν ποσότητα ταύτην.

Κατόπιν τούτου οἱ Γεωργικοὶ Συνεταιρισμοὶ θὰ ζητήσουν τὴν ἐπέμβασιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ο ΧΕΙΜΩΝ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 21. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τῆς σήμερον ἐνετάθη τὸ ψῦχος καθ' ἅπασαν τὴν Μακεδονίαν.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λαρίσσης ὁ δημοδιδάσκαλος τῆς Ἰκαρίας Ὀλύμπου Δημ. Πλατίκας ἀναχωρήσας ἀπὸ τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἀπὸ τὴν Καρύταιναν δι' Ἰκαρίαν δὲν ἔφθασεν εἰσέτι ἐκεῖ. Ἐκφράζονται φόβοι ὅτι ἐκαλύφθη καθ' ὁδὸν ὑπὸ χιόνων.

* * *

ΒΟΛΟΣ, 21. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατὰ σημερινὰ τηλεγραφήματα ἐκ Τρικκάλων λόγῳ τῆς ἀφθόνου χιόνος ἥτις ἐξακολουθεῖ νὰ πίπτῃ καθ' ἅπασαν τὴν περιφέρειαν, πολλὰ ποίμνια προβάτων ἀπεκλείσθησαν, λόγῳ δὲ ἐλλείψεως τροφῆς κινδυνεύουν ἐκ πείνης.

Οἱ κτηνοτρόφοι τῆς περιφερείας διατελοῦν ἐν ἀπογνώσει καὶ ζητοῦν ἄμεσον κρατικὴν ἐνίσχυσιν.

Ἐπίσης ἐπιβάται ἀφιχθέντες σήμερον ἐκ Καλαμπάκας ἀφηγοῦνται ὅτι εἰς τὴν περιφέρειάν της ἐμφανίσθησαν ἀγέλαι λύκων.

Εἰς τὴν πόλιν μας ἀπὸ τῶν μεσημβρινῶν ὡρῶν ὁ καιρὸς ἐχειροτέρευσε πάλιν, χιὼν δὲ πίπτει συνεχῶς. Ἡ θερμοκρασία κατῆλθεν δύο βαθμοὺς ὑπὸ τὸ μηδέν.

Τὰ ἐκ Πειραιῶς ἀτμόπλοια κατέπλευσαν μὲ καθυστέρησιν πολλῶν ὡρῶν, τὰ δὲ δρομολόγια τῆς Θεσσαλονίκης δὲν ἐξετελέσθησαν λόγῳ τῆς κακοκαιρίας.

ΑΙ ΙΑΠΩΝΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 21. (Ἀθην. Πρ.). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Τόκιο ὅτι αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ διεξήχθησαν ἐν ἠρεμίᾳ. Δὲν ἐγνώσθησαν εἰσέτι τ' ἀποτελέσματα αὐτῶν.

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 21. (Ἀθην. Πρ.). Διάφοροι γαλλοαμερικανικαὶ ἐκδηλώσεις ἐσημειώθησαν σήμερον ἐπὶ τῇ 200ῇ ἐπετείῳ ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Γεωργίου Οὐάσιγκτων. Τὰ ἑσπέρας ὠργανώθη εἰς τὴν Σορβώνην μεγάλη τελετὴ πρὸς ἑορτασμὸν τῆς ἀμερικανικῆς ἐπετείου.

ΚΑΘΕΛΚΥΣΙΣ ΤΩΝ "ΨΑΡΡΩΝ,,

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 21. (Ἀθην. Πρ.). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Γενούης ὅτι καθειλκύσθη ἐκεῖ τὸ νέον ἑλληνικὸν ἀντιτορπιλλικὸν «Ψαρρά».

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΘΟΡΥΒΩΔΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΑΝΕΡΓΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 21. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὴν πρωΐαν τῆς σήμερον εἰς τὸ κινηματοθέατρον «Σπλέντιτ» ἐγένετο συγκέντρωσις τῶν ἀνέργων ἐργατῶν, προκειμένου νὰ συζητήσουν ἐπὶ τῆς καταστάσεώς των.

Ἡ ἀστυνομία, ἀντιμετωπίζουσα τὴν περίπτωσιν ταραχῶν, εἶχε λάβει ἔκτακτα μέτρα, τοποθετήσασα ἔφιππα καὶ πεζὰ ἀποσπάσματα εἰς τὰς πέριξ ὁδούς.

Ἐνῷ ὅμως ἐπρόκειτο νὰ συζητήσουν διὰ τὴν ἀνεργίαν, ἤρχισαν νὰ ψάλλουν τὸν ὕμνον τῆς Γ΄ Διεθνοῦς, οἱ δὲ ῥήτορες ὡμίλησαν ἐπαναστατικώτατα, τονίσαντες ὅτι τὴν 25 τρέχοντος, διεθνῆ ἡμέραν τῶν ἀνέργων, πρέπει νὰ κατέλθουν εἰς τὰ πεζοδρόμια καὶ διεκδικήσουν τὰ δίκαιά των.

Συγχρόνως ἐκ τῶν διαφόρων ἀγορεύσεων προεκλήθη συμπλοκὴ μεταξὺ τῶν δύο παρατάξεων, κομμουνιστῶν καὶ ἀρχειομαρξιστῶν, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἡ ἀστυνομία προέβη εἰς τὴν ἐκκένωσιν τῆς αἰθούσης. Ἀλλ' οἱ ἐργάται, ἀντὶ νὰ διαλυθῶσιν ἐπεχείρησαν νὰ συγκροτήσωσι διαδήλωσιν.

Ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως ἀξιωματικὸς διέταξε τότε αὐτοὺς νὰ διαλυθῶσι. εἰς ἄρνησιν τῶν δὲ ἡ χωροφυλακὴ διέλυσεν αὐτοὺς βιαίως, ἀφοῦ ἐμωλωπίσθησαν πλεῖστοι ἑκατέρωθεν.

Η ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ ΑΡΧΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 21 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου μας ἐγένετο σήμερον ἡ ἐπίσημος ἐγκατάστασις τῶν νέων πανεπιστημιακῶν ἀρχῶν.

Κατ' αὐτὴν ὡμίλησεν ὁ προπρύτανις κ. Βογιατζίδης, ὁ ὁποῖος ἀνέφερε τὸ μέχρι τοῦδε ἔργον καὶ παρέδωκε τὰ διάσημα τοῦ Πρυτάνεως εἰς τὸν νέον τοιοῦτον κ. Βιζουκίδην, ὅστις ἐξεφώνησε τὸν νενομισμένον πρυτανικὸν λόγον.

Ἡ τελετὴ αὕτη ἐγένετο διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὸ Πανεπιστήμιόν μας.

ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ

13 ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ

Τὴν 9ην πρωϊνὴν ὥραν χθὲς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 28.022 αὐτοκίνητον, ἐκτελοῦν τὴν μεταξὺ Ἀθηνῶν—Κοκκινιᾶς συγκοινωνίαν, ἀνετράπη παρὰ τὴν Ἱερὰν Ὁδόν, πλησίον τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Κατὰ τὴν ἀνατροπήν, προελθοῦσαν ἐξ ἀδεξιότητος τοῦ σωφέρ, ἐτραυματίσθησαν οἱ ἐπιβαίνοντες τοῦ λεωφορείου Ι. Τσετελόπουλος, Γ. Σταύρου, Ἑλένη Νομικοῦ, Οὐρανία Δημητράκου, Φανὴ Λισσαριώτου, Ἐμμ. Παξιμαδᾶς, Ι. Κισκιρτζῆς, Ι. Μπικόπουλος, Δ. Δ. Καρδιακμᾶνος, Ι. Μιχαλογιάννης, Δ. Μαρκάγιαννης, Κ. Δημητριάδης καὶ Ι. Ζαχαρόπουλος. Σοβαρώτερον ἔχει τραυματισθῆ ὁ εἰσπράκτωρ Στραβοπόδης, ὑποστὰς ἐξάρθρωσιν εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα καὶ τὸν ἀριστερὸν πόδα καὶ ἡ Ἑλένη Νομικοῦ, ὑποστᾶσα κάταγμα εἰς τὴν κεφαλήν.

Οἱ παθόντες μετεφέρθησαν εἰς τὴν Πολυκλινικήν. Πολλοὶ ἐκ τούτων εἶχον ὑποστῆ ἐξαρθρώσεις, οὐδενὸς ὅμως ἡ κατάστασις ἐμπνέει ἀνησυχίαν.

Ὁ σωφέρ, οὐδὲν παθών, ἐκρατήθη, τὸ δὲ λεωφορεῖον κατεσχέθη.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΕΝΟΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΓΓΑΛΙΣΤΩΝ

Ὑπὸ τῶν συνηγόρων τοῦ καταδικασθέντος εἰς θάνατον στραγγαλιστοῦ Νικολοπούλου ἐπεδείχθη χθὲς ἐπιστολὴ τοῦ ἑτέρου καταδίκου Νιτενιόγλου, δι' ἧς οὗτος δηλοῖ ὅτι αὐτὸς μόνος διέπραξε τὸ ἔγκλημα.

Περαιτέρω ὁ Νιτενιόγλου γράφει ὅτι αὐτὸς ἐμίσθωσε τὸ αὐτοκίνητον, εἰς τὸ ὁποῖον παρέλαβε τὸν Νικολόπουλον. Εἰς τὴν Ἀγορὰν δὲ ἐκάθησαν καὶ ἔφαγαν εἰς ἕνα μαγειρεῖον. Ἀκολούθως μετέβησαν εἰς Ἐλευσῖνα, ὅπου ἀφῆκε τὸν Νικολόπουλον εἰς τὴν οἰκίαν τῆς μνηστῆς του.

Ἀκολούθως ἠθέλησε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀθήνας. Καθ' ὁδὸν ὅμως ἐκτύπησε τὸν Σταυρακάκην διὰ τῆς «μανιβέλας» τοῦ αὐτοκινήτου. Ὁ Σταυρακάκης τότε ἐπεχείρησε νὰ τὸν πιάσῃ ἀπὸ τὴν φανέλλα, ἀλλὰ μόλις ὅμως καὶ ἠδυνήθη νὰ ἁπλώσῃ τὰς χεῖράς του. Μεθ' ὃ ὁ Νιτενιόγλου ἀνεῦρε τὸ σχοινί, μὲ τὸ ὁποῖον περιέβαλε τὸν λαιμὸν τοῦ θύματος καὶ τὸ ἀπετελείωσε.

Μετά τινας ἄλλας λεπτομερείας ὁ Νιτενιόγλου γράφει ὅτι τἀνωτέρω δὲν τὰ κατέθεσε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης διότι εἶχε τὴν ἐλπίδα ὅτι τελικῶς δὲν θὰ κατεδικάζετο εἰς θάνατον. Ἐφ' ὅσον ὅμως κατεδικάσθη ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ φέρῃ ταῦτα εἰς γνῶσιν τῶν ἁρμοδίων διὰ νὰ σώσῃ ἕνα ἀθῶον: τὸν Νικολόπουλον.

Ἡ ἐπιστολὴ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τὸν ἀθηναϊκὸν Τύπον. Θὰ κατατεθῇ δὲ ὑπὸ τῶν συνηγόρων εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Χαρίτων.

Η ΘΕΜΕΛΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ Ν. ΚΑΛΛΙΠΟΛΕΩΣ

Χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὸν συνοικισμὸν τῆς Νέας Καλλιπόλεως τοῦ Πειραιῶς διεξήχθη ἡ τελετὴ τῆς θεμελιώσεως τοῦ πρώτου διδακτηρίου. Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν ὁ κ. Πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοὶ κ.κ. Παπανδρέου, Ἰασονίδης καὶ Παπαδᾶτος, οἱ βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ Πειραιῶς, ὁ δήμαρχος κ. Ρινόπουλος μετὰ τῶν δημοτικῶν συμβούλων καὶ πλῆθος κόσμου.

Τὸν ἁγιασμὸν ἐτέλεσεν ὁ Μητροπολίτης Φλωρίνης, κατέθεσε δὲ τὸν θεμέλιον λίθον ὁ κ. Βενιζέλος. Ὁ κ. Παπανδρέου κατόπιν ἀνέπτυξε τὰς κυβερνητικὰς ἀντιλήψεις, περὶ τῆς λαϊκῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀνέφερε τὴν μεριμνάν της, ὅπως ἀνεγερθοῦν σχολικὰ κτίρια ἐπαρκῆ καὶ ἐκπληροῦντα τοὺς ὅρους τῆς ὑγιεινῆς.

Ἐπίσης ὁ κ. Ρινόπουλος ἐξῆρε τὴν σημασίαν τοῦ ἔργου, μεθ' ὃ οἱ ἐπίσημοι ἀπεχώρησαν ἀνελθόντες εἰς Ἀθήνας, μετὰ προηγουμένην ἐπίσκεψιν τῶν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὑποψηφίου δημάρχου τῶν Φιλελευθέρων κ. Μεταξᾶ.

Ο κ. ΝΗΜΑΓΙΕΡ ΘΑ ΠΑΡΑΤΕΙΝΗ ΠΙΘΑΝΩΣ ΤΗΝ ΔΙΑΜΟΝΗΝ ΤΟΥ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΠΟ ΑΥΡΙΟΝ ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΑΙ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΤΟΥ

Ὁ κ. Νημάγιερ εἰς συνομιλίας του χθὲς τὸ ἀπόγευμα κατὰ τὸ πρὸς τιμήν του δοθὲν ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τεῖον εἰς τὴν «Μ. Βρεταννίαν» ἐδήλου ὅτι ἡ ἐνταῦθα παραμονή του κατ' ἀνάγκην θὰ παραταθῇ καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα. Ὑπολογίζει ὅτι μέχρι τῆς αὔριον θὰ ἔχῃ συμπληρώσει τὴν μελέτην τῶν τεθέντων ὑπ' ὄψιν του στοιχείων καὶ ὅσων ἄλλων συμπληρωματικῶν ἐζήτησεν ὥστε νὰ ἐπακολουθήσουν αἱ οὐσιαστικαὶ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συνομιλίαι. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ καθορίσῃ ἀπὸ τοῦδε ὁ κ. Νημάγιερ ἂν τὴν ἔκθεσίν του πρὸς τὴν δημοσιονομικὴν ἐπιτροπὴν θὰ τὴν ἀποστείλῃ εἰς Γενεύην πρὸ τῆς ἐντεῦθεν ἀναχωρήσεώς του ἢ ἐξ Αἰγύπτου ὅπου θὰ μεταβῇ.

Πάντως περὶ τῶν πορισμάτων τῆς ἐρεύνης του θὰ καταστήσῃ ἐνήμερον τὴν Κυβέρνησιν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του.

Ὁ κ. Νημάγιερ θὰ συνεργασθῇ σήμερον τὸ ἀπόγευμα μὲ τοὺς κ.κ. Μαντζαβῖνον καὶ Δροσόπουλον τοῦ Δημοσίου Χρέους ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης ἐκθέσεως τοῦ δημοσίου χρέους τῆς Ἑλλάδος. Ἡ συνεργασία θὰ ἐπεκταθῇ καὶ ἐπὶ τῶν ἐνδεικνυομένων νὰ ληφθοῦν μέτρων, ὥστε τὸ βάρος ἐκ τοῦ δημοσίου χρέους νὰ μειωθῇ πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ἰσοζυγίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς νέας χρήσεως 1932—33.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, εἰς τὸν προϋπολογισμὸν 1932—33, ἀναγράφεται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δημοσίου χρέους τὸ ποσὸν τῶν 3.300 ἑκατομμ. ἀντὶ 3.750 ἑκατομμ. εἰς ὅσα ἀκριβῶς πρέπει ν' ἀνέλθῃ. Τοῦτο δὲ διότι τὰ 450 ἑκατομ. ἀνάγονται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν πολεμικῶν χρεῶν, τὰ ὁποῖα εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ ἀνασταλοῦν.

Ἀφ' ἑτέρου, ὡς ἐγράφαμεν καὶ χθές, ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἤδη θέσει ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. Νημάγιερ τὴν ἀποψίν της ὅτι διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ 1932—33 εἰς τὸ ὕψος τῶν 7.600 ἑκατομμ. πρέπει νὰ τύχῃ τῆς ἀναστολῆς τῶν χρεωλυσίων, νὰ συνεχίσῃ πληρώνουσα τὰ εἰς χρυσὸν δάνεια εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου καὶ νὰ τακτοποιήσῃ τὸ ἐσωτερικὸν της χρέος, τὸ ὁποῖον ἀναγνωρίζεται ὅτι εἶνε ὑπὲρ τὸ δέον βαρύ. Διὰ τῶν μέτρων τούτων ἡ Κυβέρνησις ὑπολογίζει ὅτι θὰ ἐξοικονομήσῃ ἐκ τῶν 3.300 ἑκατομμ. ὑπὲρ τὰ 1500 ἑκατομμ. μὲ τὰ ὁποῖα καθὼς καὶ μὲ τὰς ἐπενεχθησομένας οἰκονομίας—περιστολὰς καὶ ἀναστολὰς καὶ καταργήσεις δαπανῶν— ἔχει τὴν πεποίθησιν, ὅτι θὰ ἰσοσκελίσῃ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς προσεχοῦς χρήσεως.

Ἡ συνέντευξις τοῦ κ. Νημάγιερ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὡρίσθη δι' αὔριον Τρίτην εἰς τὸν «Εὐαγγελισμόν».

Κατὰ τὴν συνάντησιν ταύτην ὁ κ. Μαρῆς θὰ ἀναπτύξῃ πρὸς τὸν κ. Νημάγιερ τὰς σκέψεις τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς δυσχεροῦς συναλλαγματικῆς καταστάσεως τῆς χώρας, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς σταθεροποιήσεως τῆς δραχμῆς καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς διατηρήσεως τοῦ ἰσοζυγίου τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῆς συνεχίσεως τῆς ἐκτελέσεως τῶν παραγωγικῶν ἔργων.

Ὁ κ. Νημάγιερ θὰ συνεργασθῇ καὶ μετὰ τοῦ προέδρου τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὴν μελέτην του.

Ὁ κ. Νημάγιερ μετὰ τῆς κυρίας του συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς κυρίας Μαρῆ, τοῦ ὑφυπουργοῦ κ. Παπαδάτου, τοῦ γεν. διευθυντοῦ τοῦ Γεν. Λογιστηρίου, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἐργασίας τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐξέδραμε χθὲς εἰς τὸ Σούνιον πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἀρχαιοτήτων.

Τὸ ἀπόγευμα ἐγένετο ἐπίσημος δεξίωσις εἰς τὴν «Μεγάλην Βρεταννίαν» ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν ἡ Κυβέρνησις, οἱ πλεῖστοι τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων, οἱ διοικηταὶ τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος καὶ Ἐθνικῆς καὶ ἄλλαι οἰκονομικαί, πολιτικαὶ καὶ τραπεζιτικαὶ προσωπικότητες.

* * *

Παρεκλήθημεν ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου νὰ δηλώσωμεν ὅτι αἱ χθεσιναὶ πληροφορίαι μας σχετικῶς μὲ τὰς προβλέψεις περὶ τοῦ πορίσματος τοῦ κ. Νημάγιερ ἐκ τῆς ἐρεύνης του δὲν προέρχονται ἐξ ἀνακοινώσεων ἀπὸ κυβερνητικὴν πηγήν.

Ὁ κ. Νημάγιερ, προσθέτει ἡ πρωθυπουργικὴ δήλωσις, εἰς οὐδένα ἀνεκοίνωσε τὰ συμπεράσματα εἰς τὰ ὁποῖα καταλήγει ἡ μελέτη του.

ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἐπεσκέφθησαν χθὲς εἰς τὸν «Εὐαγγελισμὸν» ὁ διοικητὴς καὶ ὁ ὑποδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ.κ. Δροσόπουλος καὶ Κορυζῆς καὶ παρέμειναν συνομιλοῦντες μετ' αὐτοῦ ἐπὶ μακρόν. Ὡς πληροφορούμεθα αἱ συνομιλίαι ἦσαν σχετικαὶ μὲ τὰς ἀποφάσεις αἱ ὁποῖαι ἐλήφθησαν χθὲς ἀναφορικῶς πρὸς τὴν κίνησιν τοῦ συναλλάγματος.

Αἱ ἀποφάσεις αὗται ἔχουν, ὡς γνωστόν, προσωρινὸν χαρακτῆρα, δεδομένου ὅτι ἡ συναλλαγματικὴ κατάστασις τῆς χώρας θὰ γίνῃ δυνατὸν νὰ ῥυθμισθῇ μόνον μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἔργου τοῦ κ. Νημάγιερ, ὅτε ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποτελεσμάτων, τὰ ὁποῖα θὰ προκύψουν ἐξ αὐτοῦ θὰ χαραχθῇ ἡ παγία συναλλαγματικὴ καὶ νομισματικὴ πολιτική, τὴν ὁποίαν θὰ ἀκολουθήσῃ ἡ Κυβέρνησις.

ΠΡΟΧΩΡΟΥΝ ΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΕΥΝΟΕΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Ἀνεγράφησαν εἰς χθεσινὴν ἐφημερίδα πληροφορίαι, ληφθεῖσαι ἀπὸ ἑβδομαδιαῖον οἰκονομικὸν περιοδικόν, κατὰ τὰς ὁποίας αἱ ἀπὸ μακροῦ χρόνου διεξαγόμεναι μεταξὺ τῶν Τραπεζῶν Λαϊκῆς, Ἀθηνῶν, Ἐμπορικῆς καὶ Ἰονικῆς συνεννοήσεις—περὶ τῶν ὁποίων καὶ ἡμεῖς ἐπανειλημμένως ἐγράψαμεν—περὶ συγχωνεύσεως αὐτῶν ἔχουν προχωρήσει ἀρκετά, ὥστε νὰ ἐλπίζεται ἡ πραγματοποίησις τῆς ἀρχικῆς σκέψεως.

Ἡ συγχώνευσις αὕτη εἰς ἑνιαῖον ὀργανισμόν, κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τῶν ἁρμοδίων, θὰ ἐπέσυρε τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν καταθετῶν, θὰ ἐδημιούργει δὲ ἰσχυρότατον οἰκονομικὸν ὀργανισμόν, καθ' ὅσον αἱ παρὰ ταῖς ἀνωτέρω Τραπέζαις καταθέσεις πάσης φύσεως ἀνέρχονται σήμερον εἰς 4.254.364.000 δραχμῶν.

Αἱ συνεννοήσεις αὗται ἔχουν ἤδη προχωρήσει σημαντικῶς εἰς τὴν προσπάθειαν πρὸς συγχώνευσιν τῶν τριῶν ἐκ τῶν ἄνω Τραπεζῶν. Πρὸς τοῦτο δὲ εὑρίσκεται ἐνταῦθα καὶ ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης κ. Ντίξον, ὁ ὁποῖος συνηντήθη ἐπανειλημμένως μετὰ τῶν διευθυντῶν τῶν ἐνδιαφερομένων Τραπεζῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Λαϊκὴν Τράπεζαν, παρεσχέθη ἡ πληροφορία, ὅτι τὰ γραφέντα περὶ συγχωνεύσεώς της μετὰ τῶν ἄλλων Τραπεζῶν δὲν εἶνε ἀκριβῆ, καθ' ὅσον αὕτη, ὡς ἀποτελοῦσα ἰδιότυπον ὀργανισμὸν καὶ ἔχουσα σημειώσει ἐπ' ἐσχάτων αὔξησιν καταθέσεων, ἐπιθυμεῖ νὰ διατηρήσῃ τὴν αὐτοτέλειάν της.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐρωτηθεὶς σχετικῶς, ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἰς τὰς συνεννοήσεις ταύτας δὲν ἀναμιγνύεται ἐνεργῶς, πέραν τοῦ ἐνδιαφέροντος, ὅπερ ἔχει, ὅπως ἴδῃ πραγματοποιουμένην τὴν ἕνωσιν αὐτῶν. Ὁ κ. Βουρλούμης προσέθεσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει καθορίσει ἤδη ἀπὸ μακροῦ, ὅτι εἶνε ὑπὲρ τῆς συγχωνεύσεως τραπεζιτικῶν ἱδρυμάτων πρὸς δημιουργίαν ἰσχυρῶν τραπεζιτικῶν ὀργανισμῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον ἐφρόντισε καὶ διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νόμου τοῦ διευκολύνοντος τὴν ἐφαρμογὴν τὴν ὡς ἄνω πολιτικῆς.

Ἤδη τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, καταρτίζει σχέδιον νόμου, ὅπερ θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν πρὸς ψήφισιν. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου θὰ παρέχωνται συμπληρωματικαὶ διευκολύνσεις (φορολογικαί, χαρτοσήμου κλπ.) διὰ τοιαύτας συγχωνεύσεις Τραπεζῶν καὶ ῥυθμίζονται τὰ τῶν γενικῶν συνελεύσεων καὶ συγκροτήσεως τῶν διοικητικῶν συμβουλίων.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΟΥ ΓΚΑΙΤΕ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 21. (Τρανζόσεαν).—Τηλεγραφοῦν ἐκ Παρισίων ὅτι εἰς τὴν Σορβώνην θὰ διεξαχθῇ κατὰ τὸν προσεχῆ Ἀπρίλιον ἀναμνηστικὴ τελετὴ ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑκατονταετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Γκαῖτε. Πρῶτος θὰ ὁμιλήσῃ ὁ πρύτανις, ὅστις θὰ ἐξάρῃ τὸ ἔργον τοῦ μεγάλου ποιητοῦ, μεθ' ὃ ὁ κ. Πὼλ Βαλερὺ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, θ' ἀπαγγείλῃ ὕμνον πρὸς τὸν Γκαῖτε. Τέλος ἡ κόμησσα ντὲ Νουάϊγ θ' ἀπαγγείλῃ καὶ αὐτὴ ποίημα εἰς μνήμην τοῦ μεγάλου Γερμανοῦ ποιητοῦ.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΚΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 21. (Ἀθην. Πρακτ.). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Βερολίνου, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς Προεδρικῆς ἐκλογῆς ἐξακολουθεῖ ν' ἀπασχολῇ ζωηρῶς τὴν κοινὴν γνώμην. Τὸ σοσιαλδημοκρατικὸν κόμμα δὲν διηυκρίνισεν εἰσέτι τὴν στάσιν του. Πάντως τὸ ὄργανον αὐτοῦ ἡ «Φόρβαιρτς» γράφει, ὅτι ἡ ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν ὑπόδειξις ἰδίου ὑποψηφίου θὰ ἐνισχύσῃ τὴν θέσιν τοῦ φασιστοῦ τοιούτου καὶ συνεπῶς δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς βέβαιον, ὅτι οἱ σοσιαλδημοκράται θὰ ἐνισχύσουν τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ Χίνδεμπουργκ.

Ο ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΧΙΝΔΕΜΠΟΥΡΓΚ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΧΟΥΒΕΡ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 21 (Τρανζόσεαν) Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου τῆς δευτέρας ἑκατονταετηρίδος ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Γεωργίου Οὐάσιγκτων, ὁ Πρόεδρος Χίνδεμπουργκ ἀπηύθυνεν ἐγκάρδιον τηλεγράφημα πρὸς τὸν Ἀμερικανὸν Πρόεδρον Χοῦβερ, εὐχόμενος πᾶσαν εὐτυχίαν πρὸς τὸν ἀμερικανικὸν λαὸν ἐξ ὀνόματος τοῦ γερμανικοῦ ἔθνους.

«Ὁ Οὐάσιγκτων—γράφει ὁ Χίνδεμπουργκ— ὅστις ὑπῆρξεν ὑποδειγματικὸς ἀρχηγὸς λαοῦ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ κατέλαβε τὴν θέσιν του μεταξὺ τῶν ἀθανάτων τῆς Ἱστορίας. Εἴθε ἡ ἐπέτειος αὕτη τοῦ Γεωργίου Οὐάσιγκτων, ὅστις μὲ στιβαρὰν χεῖρα ὡδήγησε τὴν ἀμερικανικὴν νεολαίαν πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς προόδου, νὰ σημειώσῃ τὴν ἀπαρχὴν μιᾶς νέας περιόδου οἰκονομικῆς εὐημερίας τοῦ ἀμερικανικοῦ λαοῦ καὶ ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου.»

ΑΠΕΘΑΝΕΝ ΕΝΩ ΔΙΗΥΘΥΝΕΝ ΟΡΧΗΣΤΡΑΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 21. (Τρανζόσεαν).—Τηλεγραφοῦν ἐκ Βιέννης ὅτι τραγικὸν γεγονὸς διέκοψε σήμερον τὴν ἐκπομπὴν τοῦ προγράμματος τοῦ σταθμοῦ ἀσυρμάτου συναυλιῶν τῆς Βιέννης. Ἐνῷ ὁ Λουδοβῖκος Κάϊζερ διηύθυνε τὴν ὀρχήστραν, ἥτις ἀνέκρουε σλαυϊκοὺς χοροὺς τοῦ συνθέτου Ντβόρζακ, κατέπεσεν αἰφνιδίως νεκρός. Οἱ ἀκροαταὶ ἤκουσαν εὐκρινῶς τὸν γδοῦπον τοῦ πίπτοντος σώματος. Ἡ συναυλία παρευθὺς διεκόπη καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ προγράμματος ἀνεβλήθη διὰ τὸ ἑσπέρας.

Ο ΑΛΦΟΝΣΟΣ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ ΔΙΗΛΘΕ ΧΘΕΣ ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΣ ΤΑΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ

Χθὲς τὴν 7.15΄ π. μ. διὰ τοῦ καταπλεύσαντος εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς Γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου «Θεόφιλος Γκωτιὲ» ἀφίκετο ὁ τέως βασιλεὺς τῆς Ἱσπανίας Ἀλφόνσος, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν γραμματέα του δοῦκα ντὲ Μιράνδα καὶ ὀλιγομελῆ ἀκολουθίαν.

Μεταξὺ τῶν πρώτων ἀνῆλθον ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου οἱ δημοσιογράφοι.

Ὁ Ἀλφόνσος ὅμως δὲν εὑρίσκετο οὐδαμοῦ. Θαλαμηπόλος τῆς Α΄ θέσεως ἐρωτηθεὶς ποῦ εἶνε ὁ βασιλεὺς τῆς Ἱσπανίας ἀπήντησεν:

— Δὲν ταξιδεύει κανεὶς βασιλεύς, ἀλλ' ἁπλῶς μόνον ὁ δοὺξ τοῦ Τολέδου Ἀλφόνσος.

Ἐν τῷ μεταξὺ μία Γαλλὶς ἐπιβάτις δίδει τὴν πληροφορίαν, ὅτι ὁ Ἀλφόνσος τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐκκλησιάζετο. Οἱ δημοσιογράφοι σπεύδουν εἰς τὸ κομψὸν ἐκκλησίδιον τοῦ σκάφους. Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀκολουθίας οἱ δημοσιογράφοι τὸν περικυκλώνουν, ζητοῦντες τὰς ἐντυπώσεις του.

Ὁ Ἀλφόνσος ἀπαντᾷ εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν, ὅτι «εἶχε διακαῆ πόθον νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν γοητευτικὴν Ἑλλάδα».

— Ὅταν ἤμουν εἰς τὸν θρόνον, συνεχίζει, ἐπόθουν διακαῶς νὰ γνωρίσω τὰς ἀρχαιότητας τῆς ἀθανάτου πατρίδος σας. Καὶ ἰδού, ὅτι οἱ πόθοι μου οὗτοι πραγματοποιοῦνται, ἔστω καὶ εἰς ἄτυχῆ περίοδον τῆς ζωῆς μου, γεγονὸς ὅπερ δὲν ἐπιδρᾷ βεβαίως ἐπὶ τῆς σημασίας τῶν κοσμοϊστορικῶν μνημείων τῶν προγόνων σας.

Ἀκολούθως ὁ Ἀλφόνσος ἐκφράζει τὴν ἔκπληξίν του, διότι ἐνῷ ἀνέμενεν νὰ ἴδῃ τὸν Ἑλληνικὸν ἥλιον ἀντίκρυσεν ἀτμόσφαιραν, ποὺ θυμίζει τὸ Λονδῖνον.

Εἰς ἐρωτήσεις περὶ τῆς καταστάσεως ἐν Ἱσπανίᾳ ἠρνήθη πεισμόνως νὰ ἀπαντήσῃ. Ἀνελθὼν εἰς Ἀθήνας ἐπεσκέφθη τὴν Ἀκρόπολιν καὶ τὰ μουσεῖα. Τὴν μεσημβρίαν ἐγευμάτισεν εἰς τὴν «Μεγάλην Βρεταννίαν» καὶ τὴν 5ην μ. μ. ἐπιβιβασθεὶς ἐκ νέου τοῦ «Θεοφίλου Γκωτιὲ» ἀνεχώρησεν δι' Ἀλεξάνδρειαν, μέσῳ Βηρυττοῦ.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

Ἡ δυσχέρεια τῆς μεταβολῆς μιᾶς κατ' ἐξοχὴν γεωργικῆς χώρας εἰς χώραν κυρίως βιομηχανικὴν ἐν τόσῳ βραχεῖ χρονικῷ διαστήματι, οἷον τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἐν ἐκτελέσει πενταετοῦς σχεδίου τῶν σοβιέτ, ὑπογραμμίζεται καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι, ἐνῷ τῷ 1913 ἡ ῥωσσικὴ βιομηχανία ἀντεπροσώπευε μόνον τὰ 27.4 % τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, διὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1931, παρὰ τὴν τεραστίαν αὔξησιν τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς, ἡ ἀντίστοιχος ἀναλογία δὲν ὑπερέβη τὰ 35 %.

Κατὰ τὰ τρία πρῶτα ἔτη τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ πενταετοῦς σχεδίου, ἡ βιομηχανικὴ παραγωγὴ τῆς Ρωσσίας παρουσίασεν ἐτησίαν αὔξησιν 21—24 % μολονότι κατὰ τὸ 1931 ἡ παραγωγὴ ὑπελείφθη τῆς ὑπὸ τοῦ σχεδίου προβλεπομένης αὐξήσεως εἰς τινας κλάδους.

Εἰς τὸν ἑπόμενον πίνακα ἐμφαίνεται ἡ κατὰ τὸ 1931 παραγωγὴ τινῶν ἐκ τῶν κυριωτέρων κλάδων ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν τοῦ 1930:

	1831	1929)1930
	(ἑκατομμ. τόννων)	
Γαιάνθραξ	57.6	45.7
Σίδηρος	4.90	4.97
Χάλυψ	5.35	5.55
Πετρέλαιον	21.7	17.08
Χαλκός	53.000 τόννοι	
Ψευδάργυρος	1.400 »	
Μόλυβδος	55.000 »	

Ἡ ἀξία τοῦ συνόλου τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς εἰς τὸ τέλος τῆς περιόδου τοῦ πενταετοῦς σχεδίου (31—12—33) εἶχεν ὑπολογισθῆ ὅτι θὰ συνεποσοῦτο (εἰς τιμὰς τοῦ 1926—1927) εἰς 30.455 ἑκατομμύρια ῥουβλίων, ἐκ τοῦ ποσοῦ δὲ αὐτοῦ εἶχον ἐπιτευχθῆ τὰ 70 % κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ τρίτου ἔτους (31—12—31).

Αἱ προβλέψεις διὰ τὴν παραγωγὴν τοῦ 1932 εἶνε λίαν αἰσιόδοξοι. Τὰ σοβιὲτ ὑπολογίζουν ὅτι κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἡ ῥωσσικὴ βιομηχανία θὰ παραγάγῃ 9 ἑκατομμύρια τόννων σιδήρου, 9.4 ἑκατομμύρια τόννων χάλυβος, 100.000 τόννους χαλκοῦ, 28.800 τόννους ψευδαργύρου καὶ 28 ἑκατομμύρια τόννων πετρελαίου. Μεταξὺ ἄλλων θὰ λειτουργήσουν νέοι κλάδοι βιομηχανίας διὰ τὴν παραγωγὴν συνθετικοῦ καουτσούκ, ἀλουμινίου καὶ καλίου.

Χαρακτηριστικὸν τοῦ τετάρτου ἔτους τοῦ πενταετοῦς σχεδίου εἶνε ἡ μεγαλυτέρα προσοχή, ἡ ὁποία θὰ δοθῇ εἰς τὰς ἐλαφροτέρας βιομηχανίας. Οὕτω π.χ. ἡ παραγωγὴ τροφίμων ὑπολογίζεται ὅτι θὰ αὐξηθῇ κατὰ 36 %, ἡ τῆς ζακχάρεως κατὰ 55.9 %, ἡ τῶν κονσερβῶν κατὰ 92.4 %, ἡ τῶν βαμβακερῶν κατὰ 23.8 %.

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἀπὸ 13—19 Φεβρουαρίου

Εἶδος	Τόννοι	Ἀξία εἰς δρχ.
Σῖτος	1.400.—	2.352.240
Ἀραβόσιτος	4.470.—	5.650.950
Κριθή	150.—	99.000
Φασόλια	142.—	338.280
Φακή	25.200	93.780
Ῥεβύθια	5.—	21.000
Ζάκχαρις	285.—	668.899
Καφές	17.000	269.394
Ὀρύζα	220.—	984.228
Κολοκυθόσπ.	10.—	18.000
Ἐλαιόλαδον	3.200	58.200
Βακαλάος	2.—	13.200
Σάκκοι κενοί	9.500	86.500
Σύνολον	6.739.—	10.683.731

ΥΠΟ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΝ Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟΥ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 21. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἀπηγγέλθη σήμερον κατηγορία ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος καὶ ἀπιστίᾳ ἐναντίον τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Σανατορίου Θεσσαλονίκης Α. Θωμοπούλου καὶ τοῦ διαχειριστοῦ αὐτοῦ Π. Τσαγκάρη.

Συγκεκριμένως κατηγοροῦνται οὗτοι ὅτι ἐξεμεταλλεύοντο ποικιλοτρόπως τὴν θέσιν των εἰς βάρος τοῦ ἱδρύματος καὶ ἐπίσης ὅτι διετήρουν ἐγγὺς τοῦ σανατορίου χοιροστάσιον, ἔτρεφον δὲ τοὺς χοίρους μὲ γάλα τοῦ σανατορίου.

Ο κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΝ

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως κ. Παπαναστασίου, ἐρωτηθεὶς χθὲς σχετικῶς, ἐβεβαίωσεν ὅτι καμμία δὲν τοῦ ἐγένετο βολιδοσκόπησις ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως περὶ ἐκλογικῆς συμπράξεως.

«Ἄλλως τε ἡ «Δημοκρατικὴ Ἕνωσις», προσέθεσεν, οὐδόλως μετέβαλε τὴν θέσιν της, ἡ ὁποία εἶνε ἐν τῇ Ἀντιπολιτεύσει».

ΤΟ ΓΕΩΡΓΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 21. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Γενομένων σήμερον ἀρχαιρεσιῶν εἰς τὸ Γεωργικὸν Ἐπιμελητήριον Μακεδονίας ἐπανεξελέγη ὡς πρόεδρος ὁ κ. Λασκαρίδης, ἀντιπρόεδροι οἱ κ. κ. Φιλίππου καὶ Μανδραβῆς καὶ Γεν. Γραμματεὺς ὁ κ. Βογιατζόγλου.

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΠΥΡΓΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΕΩΣΤΑΣΙΟΝ

ΠΥΡΓΟΣ, 21 (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Οἱ ἔμποροι τῆς πόλεώς μας διαψεύδουν, ὅτι ἐζήτησαν τὴν ἐπέκτασιν εἰς αὐτοὺς τοῦ χρεωστασίου ἀγροτῶν.

Ο ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟΣ ΑΓΩΝ ΤΗΣ Θ-ΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 21. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατὰ τὸν σημερινὸν ἀγῶνα πρωταθλήματος μεταξὺ τῶν ὁμάδων "Ἄρεως—Ἡρακλέους αὗται ἐξῆλθον ἰσόπαλοι χωρὶς νὰ ἐπιτευχθῇ οὐδὲν τέρμα.

ΑΤΥΧΗΜΑ ΕΙΣ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΥΔΡΟΠΛΑΝΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 21. (Ἀθην. Πρακτορεῖον).— Τηλεγραφοῦν ἐκ Μασσαλίας, ὅτι ὁ πιλότος Μερμὲζ καὶ ὁ ἀσυρματιστὴς Ρενιέ, ἐπιβαίνοντες τοῦ ἀεροπλάνου τῆς γραμμῆς Μασσαλίας —Ἀλγερίου, ἠναγκάσθησαν νὰ προσθαλασσωθοῦν περὶ ὥραν 3.50΄ εἰς ἀπόστασιν 40 μιλλίων ἀπὸ τῶν Βαλεαρίδων νήσων. Περὶ ὥραν 11.10΄ ὅλα τὰ πλοῖα εἶχον εἰδοποιηθῆ περὶ τοῦ ἀτυχήματος, περὶ ὥραν δὲ 13.30΄ περισυνελέγησαν, οἱ ἐν λόγῳ ἀεροπόροι ὑπὸ τοῦ ἀτμοπλοίου «Τίνζαντ». Ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου μετεφέρθησαν, ἐπίσης, καὶ οἱ ταχυδρομικοὶ σάκκοι. Τὸ ὑδροπλάνον ἐγκατελείφθη, αὔριον δὲ θὰ ῥυμουλκηθῇ ὑπὸ ἀκταιωροῦ.

ΜΕΤΑΤΑΞΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΝ

Κατόπιν προτάσεως τῶν ὑπουργῶν τῶν Ναυτικῶν καὶ τῆς Ἀεροπορίας μετατάσσονται ἐκ τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ εἰς τὴν Ἀεροπορίαν μὲ ὃν κέκτηνται βαθμὸν ὡς ὑπηρετοῦντες ἤδη εἰς αὐτὴν οἱ ἀνθυποπλοίαρχοι κ.κ. Ὀρέστης Παπανικολάου καὶ Ἰωάννης Κασιμάτης.

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΟΣ

Συνελήφθη εἰς Πειραιᾶ χθὲς ὁ κομμουνιστὴς Χρ. Ἀμπέρικης, διότι ἐπὶ κεφαλῆς ὁμάδος κομμουνιστῶν ἐπετέθη κατὰ τοῦ ἀστυφύλακος Μ. Πανηγύρη, ὅστις εἶχε συλλάβει ἕνα ὁμόφρονά του καθ' ὃν χρόνον οὗτος ἐτοιχοκόλλει ἄνευ ἀδείας μίαν προκήρυξιν κομμουνιστικοῦ περιεχομένου.

ΑΠΟΣΠΑΣΕΙΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΙΑΣ

Ὑπεγράφη διαταγὴ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, διὰ τῆς ὁποίας ἀποσπῶνται οἱ κάτωθι ἀξιωματικοὶ τῆς Ἐπιμελητείας ὡς ἑξῆς:

Ταγματάρχης Ν. Γιοχάλας ἐκ τοῦ Β΄ Σώματος Στρατοῦ εἰς τὴν Μεραρχίαν Σερρῶν, λοχαγοὶ Αν. Ψαθᾶς ἐκ τοῦ ὑπουργείου Στρατιωτικῶν εἰς τὴν 12ην μεραρχίαν Κομοτηνῆς, Ἠλίας Ψινάκης ἐκ τοῦ ὑπουργείου Στρατιωτικῶν εἰς τὴν 4ην μεραρχίαν Ναυπλίου, Ι. Ἀργυρίου ἐκ τῆς 4ης Μεραρχίας εἰς τὸ ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν, Ε. Ἐλευθερίου ἐκ τῆς 6ης Μεραρχίας εἰς τὴν 9ην Μεραρχίαν Κοζάνης, Γ. Πασπαράκης ἐκ τοῦ Ἐλεγκτηρίου δαπανῶν φρουρᾶς Ἀθηνῶν εἰς τὴν ἐν Λαρίσῃ 1ην ταξιαρχίαν ἱππικοῦ καὶ Γεώργιος Ρουμπελάκης ἐκ τοῦ ὑπουργείου Στρατιωτικῶν εἰς τὸ Β΄ Σῶμα Στρατοῦ Λαρίσης.

ΑΙ ΠΥΡΚΑΪΑΙ

Τὰς πρωϊνὰς ὥρας τῆς χθὲς ἐξερράγη πυρκαϊὰ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς καὶ Ἑρμοῦ ὑελοπωλεῖον τοῦ κ. Χελιώτου. Τὸ πῦρ, ἄγνωστον πῶς προελθόν, κατεσβέσθη ὑπὸ τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας. Αἱ ζημίαι, κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ ἰδιοκτήτου, ἀνέρχονται εἰς 2.000.000 δραχμῶν. Ἀντιθέτως, κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀστυνομίας, αὗται δὲν ὑπερβαίνουν τὰς 200.000 δραχμῶν. Τὸ κατάστημα ἦτο ἠσφαλισμένον ἀντὶ ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν.

Ὁ κ. Χελιώτης ἐκρατήθη πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὸ α΄ τμῆμα.

Ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ὑπέστησαν ζημίας καὶ τὰ παρακείμενα ὑελοπωλεῖα Χατζῆ καὶ Δημητρίου.

* * *

Ἐκ τῶν ἀνακρίσεων διὰ τὴν πυρκαϊὰν τοῦ ἐν Ν. Κοκκινιᾷ καταστήματος ἀνδρικῶν εἰδῶν τοῦ Ἀθαν. Καλούτζη προέκυψαν σοβαραὶ ὑπόνοιαι ἐμπρησμοῦ κατὰ τοῦ καταστηματάρχου, ὅστις καὶ συνελήφθη.

ΚΡΟΥΣΜΑ ΟΣΤΡΑΚΙΑΣ

Ἐσημειώθη κροῦσμα ὀστρακιᾶς ἐπὶ τῆς 12ετιδος Μαρίας Πικροῦ διαμενούσης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀνάφης 7.

Β' ΕΚΔΟΣΙ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΜΑΙΝΕΤ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛ ΟΜΗΡΙΚΑΙ ΜΑΧΑΙ ΓΥ ΑΠΟ ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΒΟ-ΣΟ ΟΙ ΚΙΝΕΖΟΙ ΑΝΤΙΤΑΣΣΟ ΗΡΩΪΚΗΝ ΑΜΥΝΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 21. (Ἀθην. Πρ.). — Τηλεγρ τα ἐκ Σαγκάης ἀγγέλλουν ὅτι σφοδρὰ μ ἐξήχθη σήμερον καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν βορε διεθνοῦς ζώνης. Τὸ σημεῖον ἐφ' οὗ διεξήχθη ὡς ἡ μάχη εἶναι τὸ Πιαγκ—Βάν, τρία μ ρεως τῆς διεθνοῦς ζώνης τῶν παραχωρήσ ἐπὶ τῆς γραμμῆς Βο—Σούγκ. Χθὲς τὴν ν Ἰάπωνες κατώρθωσαν πρὸς στιγμὴν νὰ εἰσ εἰς τὸ ἐν λόγῳ χωρίον, ἀλλὰ εὑρεθέντες ὑπ ἀπειλὴν τῶν κινεζικῶν τηλεβόλων δὲν σαν νὰ παραμείνουν ἐκεῖ ὁριστικῶς. Σήμε Ἰάπωνες ἐπεχείρησαν εὐρύτατον ἐλιγμ προήλασαν πρὸς τὴν δεξιὰν τῶν πτέρυγα τοῦ Πιαγκ—Βάν. Βομβαρδιστικὰ ἀεροπλά τανκς ἐχρησιμοποιήθησαν κατὰ τῶν κινεζ σεων, οἱ δὲ Κινέζοι ἐχρησιμοποίησαν τορπ κατὰ τῶν τάνκς. Σφοδρὰ μάχη διεξήχθη παρὰ τὸ Βο—Σούγκ, ὅπου τὸ πῦρ τοῦ πυροβ ὑπῆρξεν ἰδιαιτέρως σφοδρόν. Εἰς τὴν διεθν νὴν ἡ κατάστασις εἶναι σχεδὸν ὁμαλή, ὑφ ὅμως πάντοτε ὁ κίνδυνος τῆς ἐκρήξεως ἀδεσ ὁμίλων ἐντὸς αὐτῆς. Ὁπωσδήποτε, τὰ διαβ ἅτινα ἐγένοντο πρὸς τὰς ἰαπωνικὰς καὶ τὰς ζικὰς ἀρχὰς φαίνεται ὅτι ἔσχον τὸ ἀποτέλεσ περ ἀνέμενετο, μειωθέντος τοῦ κινδύνου ξεσηλώθη κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας.

Η ΑΓΓΛΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΑΠΩ ΑΝΑΤ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 21. (Ἀθην. Πρ.). — Ἡ ἀγγ κυβέρνησις παρακολουθεῖ μετ' ἐξαιρετικοῦ ἐ φέροντος τὰ γεγονότα τῆς Σαγκάης. Ὁ ὑπου τῶν Στρατιωτικῶν Σέϊλσαμ ἐδήλωσεν ὅτι, ἐ νάγκη, θ' ἀπομακρυνθοῦν ἐκεῖθεν οἱ Ἄγγλ πήκοοι.

Ὁ ἡγέτης ἐξ ἄλλου τοῦ Ἐργατικοῦ κόμμ κ. Λάνσμπουρυ ὁμιλῶν ἐπὶ τῶν γεγονότων τῆ πω Ἀνατολῆς, ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Κ. Τ. Ε., αἱ πεπολιτισμέναι κυβερνήσεις αἱ ἐκκλησίαι ὅλων τῶν θρησκευμάτων δὲν κα θωσαν νὰ παρεμποδίσουν τὸν πόλεμον ἐν τῇ πω Ἀνατολῇ. Ἡμεῖς οὐδὲν ἐπράξαμεν ἐναντίο Ἰαπωνίας. Ὅλαι αἱ ἀγοραὶ εἶναι ἀνοικταὶ δι' τήν. Ἂν ὅμως ἀποσυρθῇ ἐκ τῶν κινεζικῶν ἐδα θὰ ἐπιμείνωμεν ὅπως ἡ Κυβέρνησίς μας παρα θῇ ὅλων τῶν ἐκ τῶν διομολογήσεων δικαιωμ τὰ ὁποῖα ἐπεβάλαμεν εἰς τὴν Κίναν κατὰ διάρκειαν τῶν μακρῶν μετ' αὐτῆς πολέμων ὁπίον. Ὀφείλομεν ν' ἀφήσωμεν τὸν κινεζικὸν ὂν ἐλεύθερον νὰ ἐργασθῇ. Αἱ ἰαπωνικαὶ ἰμπερι στικαὶ δυνάμεις εἰσέδυσαν εἰς τὴν Κίναν σκο ζουσαι τὸν θάνατον καὶ τὴν καταστροφὴν καὶ το διότι οὐδεμία μεγάλη Δύναμις ἔχει καθα τὰς χεῖρας ἀπὸ ἰμπεριαλιστικὰ ζητήματα. πλησιάσωμεν ἤδη τὴν Ἰαπωνίαν μὲ λευκὰς ρας».

ΔΕΝ ΑΠΕΣΤΑΛΗ ΙΑΠΩΝΙΚΟΝ ΤΕΛΕΣΙΓΡΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 21. (Ἀθην. Πρ.). — Τηλεγραφοῦ Τόκιο ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἀνε νωσεν ὅτι δὲν ἀπηύθυνε τελεσίγραφον πρὸς κυβέρνησιν τοῦ Νανκίν, ἀλλ' ὅτι ἁπλῶς αἱ ἰα νικαὶ ἀρχαὶ ἔλαβον τοπικὰ στρατιωτικὰ μέτρα.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΕΝΑΠΟΜΕΙΝΑΝΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΚΩΝ)ΛΕΩ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 21. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ ἐναπομείνας μετὰ τὴν παῦσιν τῶν παλαιῶν ἐ φημερίδων Ἑλληνικὸς Τύπος ἀναπτύσσει περιέρ γους ἀντιμειονοτικὰς θεωρίας ἐκτουρκισμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος. Ἀναμένει δὲ ἐν συνεπεί τῶν θεωριῶν τούτων τὴν κατάργησιν τῶν ἑλληνι κῶν σχολῶν. Τὸ Ἑλληνικὸν ἀναγνωστικὸν κοινὸ ἐξεπλάγη ἀπὸ τὰ γραφόμενα ταῦτα.

Ο κ. ΤΑΡΝΤΙΕ ΕΣΧΗΜΑΤΙΣΕ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΓΑΛΛ. ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 21. (Ἀθην. Πρακτ.).—Εἰς τὴν κατα τισθεῖσαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ταρντιὲ κυβέρ νησιν, τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξω τερικῶν ἐκράτησεν ὁ ἴδιος ὁ κ. Ταρντιέ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν Δημοσίων Διοικήσεων ὁ κ. Ρεϋνώ, τέως ὑπουργὸς τῶν Ἀποι κιῶν. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ὁ κ. Μαναγιέ, ὑ πουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὁ κ. Φλαντέν, τῆς Ἐθνι κῆς Ἀμύνης ὁ κ. Πιετρί, τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύ σεως ὁ κ. Μαριὸ Ρουστάν, τῶν Συντάξεων καὶ τῶν ἀπελευθερωθεισῶν χωρῶν ὁ κ. Σαμπετιὲ ντὲ Ρίμπ. Ὁ κ. Λαβὰλ ἀνέλαβε τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐργασίας Τῆς Δημοσίας ὑγείας ὁ κ. Μπλεζῶ, τῶν Δημοσίων Ἔργων, τῆς Συγκοινωνίας καὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας ὁ κ. Γκερνιέ, τῆς Γεωργίας ὁ κ. Σωβώ, τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῶν Τ.Τ.Τ. ὁ κ. Ρολλὲν καὶ τῶν Ἀποικιῶν ὁ κ. Σαμπντενέλ.

Ὑφυπουργοὶ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου οἱ κ.κ. Καταλὰ καὶ Πετρέ, τῶν Ἐσωτερικῶν ὁ κ. Φουλών, τῶν Οἰκονομικῶν οἱ κ. Παρὼ καὶ Μπραντιέ, τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας οἱ κ.κ. Φοὺτ καὶ Ρὺς καὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ τῆς Συγκοινωνίας ὁ κ. Πεσέν.

Τὴν ἡμίσειαν μετὰ μεσονύκτιον τῆς σήμερον ὁ κ. Ταρντιὲ ἀνῆλθεν εἰς τὰ Ἠλύσια καὶ παρουσίασεν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας κ. Ντουμὲρ τοὺς νέους ὑπουργούς. Ἐνώπιον τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων ἡ νέα κυβέρνησις θὰ ἐμφανισθῇ μεθαύριον Τρίτην.

* * *

Η ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 21. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατόπιν τηλεγραφήματος ἐκ Γενεύης, δι' οὗ καθίσταται γνωστὸν ὅτι ἡ διάσκεψις τοῦ ἀφοπλισμοῦ ἐπεφύλαξε τὴν συνεδρίασιν τῆς προσεχοῦς Τετάρτης διὰ νὰ ἀκούσῃ τὰς ἀπόψεις τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀναχωρεῖ αὔριον ἢ τὸ ἀργότερον μεθαύριον διὰ Γενεύην ὅπου θὰ ὁμιλήσῃ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Τετάρτης, ἐπιστρέφων ἀμέσως κατόπιν εἰς Παρισίους. Μέχρι τῆς ἀναχωρήσεώς του ἐκ Γενεύης, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ὡς μοῦ ἀνεκοίνωσε σήμερον, δὲν προβλέπει ὅτι θὰ συναντηθῇ μετὰ τῶν Γάλλων ἐπισήμων, δοθέντος ὅτι ἡ νέα Γαλλικὴ κυβέρνησις μόλις τώρα ἀναλαμβάνει τὰς ὑπηρεσίας. Ὁ Ἕλλην ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν θὰ ἀρχίσῃ τὰς συζητήσεις μετὰ τῶν ἁρμοδίων Γάλλων ὑπουργῶν, μετὰ τὴν ἐκ Γενεύης ἐπιστροφήν του, κυρίως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν οἴνων. Κρατεῖ ἡ ἐντύπωσις, μεταξὺ τῶν ἐνταῦθα Ἑλληνικῶν κύκλων, ὅτι ὁ σχηματισμὸς τῆς νέας Γαλλικῆς Κυβερνήσεως εἶνε εὐνοϊκὸς διὰ τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα τὴν Ἑλλάδα, ἐφόσον ἐκτὸς τοῦ κ. Φλαντέν, ὁ ὁποῖος εἶνε ἤδη ἐνημερωμένος εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἀπόψεις, καὶ τοῦ κ. Λαβάλ, τοῦ ὁποίου εἶνε εὐρέως γνωστὴ ἡ εὐμένεια ἔναντι τῆς Ἑλλάδος, τοῦ νέου ὑπουργείου προΐσταται ὁ κ. Ταρντιέ.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 21. (Τηλ)κῶς). — Ἡ λύσις τῆς κυβερνητικῆς κρίσεως ἀνεκούφισε μεγάλως τὴν ἐκνευρισθεῖσαν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας γαλλικὴν γνώμην. Ἡ νέα Κυβέρνησις δὲν ἔχει μαχητικὸν χαρακτῆρα καὶ πιστεύεται ὅτι θὰ λάβῃ τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς. Θὰ κατορθώσῃ δὲ νὰ κατευνάσῃ καὶ τὴν ἀντίδρασιν τῆς Γερουσίας, παραιτουμένη τοῦ νέου ἐκλογικοῦ νόμου, ὁ ὁποῖος εἶχε προκαλέσει τὴν δυσαρέσκειάν της ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως Λαβάλ.

Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως Ταρντιὲ θὰ εἶνε ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν τῆς Κυβερνήσεως Λαβάλ. Ἐσωτερικῶς θὰ ἐπιδιωχθοῦν νέαι οἰκονομίαι διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῶν δημοσίων δαπανῶν.